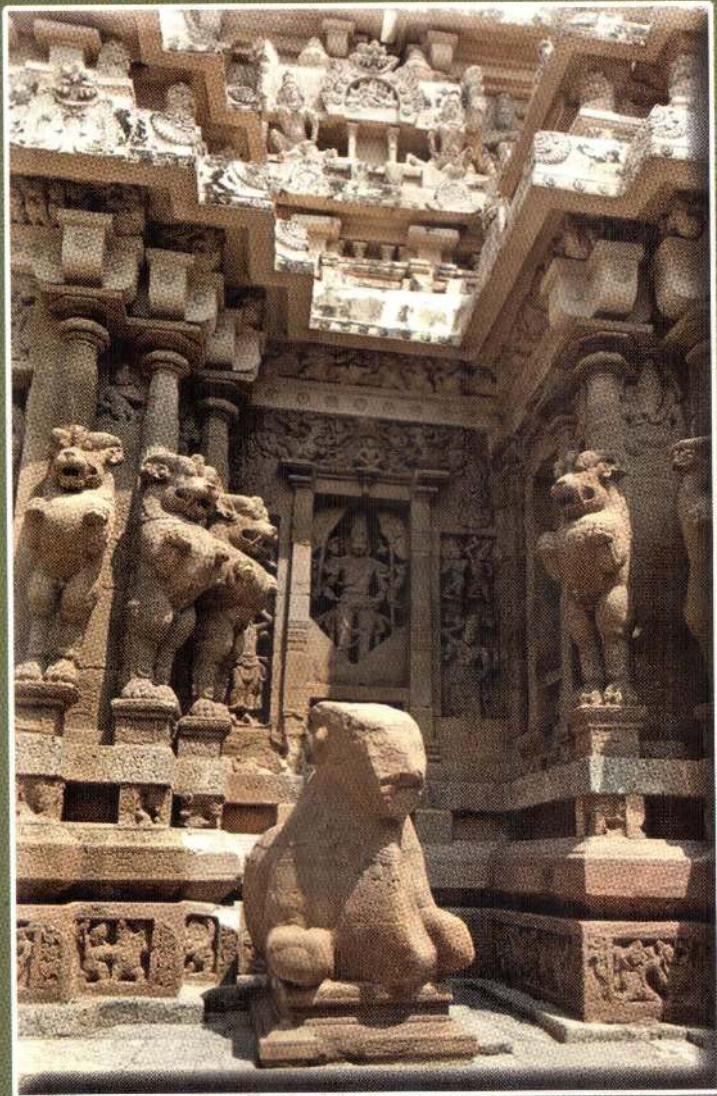

சிவாகமங்களில் திருக்கோவில் அமைப்பு

பிரம்மசுரீ. ச. பத்மநாபன்

வெளியீடு:

ஸ்ரீ முன்னேஸ்வரம் தேவஸ்தானம், சிலாபம்.

உ
சிவமயம்

சிவாகமங்களில் திருக்கோவில் அமைப்பு

ஆக்கம்
பீரம்மஸ்ரீ ச. பத்மநாபன்
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், சம்ஸ்கிருதத்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

வெளியீடு

ஸ்ரீ முன்னேஸ்வரம் தேவஸ்தானம்
முன்னேஸ்வரம்

சிலாபம்

01.01.2019

சிவாகமங்களில் திருக்கோவில் அமைப்பு / ஆசிரியர் : பிரம்மபூர்
சு.பத்மநாபன் / முதற்பதிப்பு : 2000 / இரண்டாம் விரிவாக்கிய
பதிப்பு: ஜனவரி 2019 / வெளியீடு : பூர் முன்னேஸ்வரம்
தேவாஸ்தானம், முன்னேஸ்வரம், சிலாபம். / பக்கம் : viii + 136 / தாள் :
70கி. / அச்சு : குரு பிறிண்டேர்ஸ் 39/2, ஆடியபாதம் வீதி,
திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்

ISBN : 978 - 955 - 0877 - 66 - 9

முன்னுரை

சிவாகமங்கள் திருக்கோவிற் பண்பாடு சார்ந்த விடயங்கள் யாவற்றையும் கூறும் கலைக் களஞ்சியங்களாகும். சிவாகமங்களின் பரந்ததன்மைகளை நாம் நன்கு விளங்கிக் கொள்வதனுடாக அவற்றின் அகன்ற. சாஸ்திரீயப் பண்புகளையும் நன்கு உணர்ந்து கொள்ளமுடியும். அவ்வகையில் திருக்கோவிலின் அமைப்புசார்ந்த விடயங்களை ஒன்று தொகுத்து சிவாகமங்கள் எத்தகைய வடிவங்களில் புதிதாக ஒரு சிவாலயம் அமைய வேண்டும் என்பதனைத் திட்டமிட்ட வகையில் கூறும் விடயங்கள் மிகுந்த அறிவியல் பூர்வமானவை என்பதனை அவை நிரூபிக்கின்றன.

சிவாகமங்களில் திருக்கோவில் அமைப்பு எனும் சிவாலயங்
களை மையமாகக் கொண்ட அமைப்பு முறை சார்ந்த சந்தேகங்
கள் காலத்திற்கு காலம் சமூகத்தில் ஏற்பட்ட வண்ணம் உள்ளன.
அவற்றினை பிரமாணபூர்வமாக அறிந்து கொள்வதற்கு இந்நூல்
பெரிதும் உதவும் என்பதில் ஐயமில்லை. சிவாகமங்களின்
பரந்ததன்மையும் திருக்கோவில்களின் பரந்ததன்மையும்
குறுகியும் அருகியும்வருகின்ற சந்தர்ப்பத்தில் சாஸ்திர ரீதியான
விளக்கங்களைத் தருவதற்கு இந்நூல் விளைகின்றது. அவ்வகை
யில் சிவாகமங்களின் நுட்பமான பரந்த பரிணாமமும் உள்ளடக்
கமும் நன்கு உணரப்படுகின்றன. அவ்வகையில் உபதலையங்
கங்களாக விளங்கும் ஒவ்வொரு பகுதியும் தனித்தனியான நூல்
களாகவும் கலைத்துவம், தத்துவார்த்தம் எனும் பரிணாமங்
களுடன் விரிந்து செல்லும் தன்மைக்கு ஏற்ப உள்ளடக்கத்தினைக்
கொண்டுள்ளமை இங்கு சுட்டிக் காட்டத்தக்கது.

சிவாகமங்கள் கிரியை நூல்களே எனும் தன்மையிலிருந்து
அவை திருக்கோயிற் பண்பாட்டின் அனைத்துப் பரிணாமங்களிலும்
தனித்துவமான உள்ளடக்கத்தினைக் கொண்டுள்ளன என்பது
இங்கு சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. சிவாலய அமைப்பு, விதியில் கிராம
நகரத்திட்டமிடல், பௌதிக அமைப்பு நிலங்களின் பாகுபாடு
என்பனவும்; அவற்றினது பொருத்தப்பாடு வீதியமைப்பு எனப்பல
வேறுபட்ட அறிவியல் பூர்வமான அம்சங்கள் முன்வைக்கப்ப
டுகின்றமை சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. இதே போன்று கற்களைத் தெரிவு
செய்தல், பிரதிமா மானங்கள் கலை, இசை, நடனம், வாத்தியம்,
சமயம், தத்துவம் வாழ்வியல் என்றவாறாக அவற்றினது பரந்த
பண்பாட்டுக் கூறுகள் சிவாகமங்களுக்கான தனித்துவமான
அங்கீகாரத்தினை அளிக்கின்றன. அவற்றினை சைவ சமூகம்
பொருளுணர்ச்சியுடன் பாதுகாக்க வேண்டியது காலத்தின்
தேவையாகவும் அமைகின்றது.

19ஆம் ஆண்டுகளுக்கு (2000) முன்னதாக வெளியிடப்பட்ட இந்நூலை சற்று விரிவுபடுத்திவெளியிட்டு வைப்பதில் மகிழ்வடைகின்றேன். இந்நூலை சிவாகம உணர்ச்சியுடையோர் நேரிய சிந்தனையுடன் ஏற்றுக் கொள்வர் என்றெண்ணுகின்றேன். இந்நூலில் முதற்பதிப்பிலிருந்து விரிவுபடுத்தப்பட்ட தன்மையில் மூலாகமங்கள் உபாகமங்களின் விரிவுகளை சிவாகமங்களின் தந்திராவதார படலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளதுடன் திக்குகள், திக்குகளின் நிர்ணயம் சார்ந்த விடயங்களும் மூலசிவாகமங்களின் மூலத்தன்மைகளும் இதில் இணைக்கப்பட்டுள்ளமை சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.

இந்நூல் உருவாக்கத்தில் பல்வேறு வகைகளில் உதவியோருக்கு எனது மனப்பூர்வமான நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். சிறப்பாக ஒப்பு நோக்கி உதவிய யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக இந்துநாகரிகத்துறை விரிவுரை யாளர் திருவாளர் தி.செல்வமனோகரன், இந்துநாகரிகத்துறை முகாமைத்துவ உதவியாளர் செல்வி யோ. தபோதினி ஆகியோருக்கும், நூலாக்கத்தின் போது கையெழுத்துப்பிரதியாக சிவாகம மொழி பெயர்ப்பினை அழகுற எழுதித்தந்த செல்வி. அ.திவ்யகலா அவர்களுக்கும், இந்நூலை அழகுற அச்சிட்டுத்தந்த குரு பிரிண்டேர்ஸ் நிறுவனத்தினருக்கும் எனது மனப்பூர்வமான நன்றிகள் உரித்தாகுக.

இந்நூலில் மூலாகமங்களது மேற்கோள்கள் அவ்வவ் மூலாகங்களிலிருந்து அவ்விதமே கணணியின் துணை கொண்டு இடம் பெறுகின்றன. அவ்விதமே இந்நூலின் விரிவு, காலத்தின் தேவையாக உணரப்படுமிடத்து ஏனைய தெய்வங்களாகிய விநாயகர், சுப்பிரமணியர், சக்தி, விஷ்ணு, மாரியம்மன், துர்க்கை என்றவாறாக அமையப் பெற வேண்டிய தன்மையாகின்றது. அவை காலத்தின் தேவை கருதி வெளியிடப்பட வேண்டியதும்

அவசியமானதாகும். அதேபோன்று தேர்களதும் வாகனங்களதும், அணிகலன்களதும் பரிணாமங்களும் ஆவணமாக்கப்படுதல் உணரப்படுகின்றது.

காலத்தின் தேவை கருதி வெளிவரும் இந்நூலை ஆய்வுலகம் நன்கு வரவேற்கும் என எதிர்பார்க்கின்றேன். சிவாகம மரபுகள் மேலும் வளம் பெறுவதற்காக எல்லாம் வல்ல முன்னேஸ்வரம் ஸ்ரீ வடிவாம்பிகா சமேத ஸ்ரீ முன்னநாதசுவாமி திருவடிகளில் திரிகரண சுத்தியுடன் இந்நூலைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

பிரதமகுருவும் தர்மகர்த்தாவும்
ஸ்ரீ முன்னேஸ்வரம் தேவஸ்தானம்
01.01.2019.

ச.பத்மநாபன்
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
சம்ஸ்கிருத்துறை,
யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழகம்,

சிவாகமங்களில் திருக்கோவில் அமைப்பு

பொருளடக்கம்

விடயம்	பக்கம்
1. அறிமுகம்	01
2. சிவாகமங்களின் தோற்றம்	02
3. சதாசிவ வடிவம்	03
4. மூல சிவாகமங்கள்	06
5. மூல உபாகமங்களின் பிரிவுகள்	08
6. உபதேசக்கிரமம்	15
7. சிவாகமங்களில் திருக்கோயில்	18
8. சிவாகமங்களில் திருக்கோயில் அமைப்பு விதிகள்	19
9. திக்கு நிர்ணயம்	20
10. வைதிகமரபில் திக்குகள்	22
11. சிவாகம மரபில் திக்குகள்	24
12. கிராம நகர ஆலய அமைப்புக்கள்	26
13. கிராம நகர பேதங்கள்	40
14. பூமி சகுணபரீகை	60
15. ஜலபுஷ்ப பரீகை	60
16. அங்குரபரீகை	61
17. பிரவேசபலி	61
18. சங்குஸ்தாபனம்	62
19. வாஸ்து விந்யாஸம்	63

20. ப்ராஸாதம்	99
21. உபபீடமும் அதிஷ்டானமும்	99
22. விமான பேதங்கள்	106
23. கர்ப்பகிருகத்தில் மூர்த்திகளின் ஸ்தானம்	106
24. திருக்கோயில் மண்டபங்கள்	108
25. திருக்கோயிலில் த்வஜஸ்தம்பம்	109
26. திருக்கோயிலில் ப்ராகாரங்கள்	110
27. திருக்கோயிலில் பரிவாராலயங்கள்	113
28. திருக்கோயில்களில் சக்தி	115
29. திருக்கோயிலில் பிராகாரங்களும் மண்டபங்களும்	116
30. திருக்கோயிலில் கோபுரம்	119
நிறைவுரை	121
அட்டவணை - 1	122
அட்டவணை - 2	123
படங்கள்	124
உசாத்துணைநூல்கள்	134

சிவாகமங்களில் திருகோவில் அமைப்பு

01. அறிமுகம்

சிவபெருமான் உலகின் கர்த்தா ஆவார். சிவனால் ஆன்மாக்களுக்கென அருளிச் செய்யப்பட்ட நூல்களாக வேதங்களும் சிவாகமங்களும் விளங்குகின்றன. வேதங்கள் பொது நூல்கள் என்றும் சிவாகமங்கள் சிறப்பு நூல்கள் என்றும் போற்றப்படுவன. சிவாகமங்கள் காமிகம், யோகஜம், சிந்தியம், காரணம், அஜிதம், தீப்தம், சூக்ஷ்மம், சஹஸ்ரம், அம்சுமான், சுப்ரபேதம், விஜயம், நிஸ்வாசம், ஸ்வாயம் புவம், ஆக்னேயம், வீரம், ரௌரவம், மகுடம், விமலம், சந்த்ரஞானம், முகபிம்பம், ப்ரோத்கீதம், லலிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோக்தம், பாரமேஸ்வரம், கிரணம், வாதுளம் எனும் இருபத்தெட்டாகும். இவை மூலசிவாகமங்களாகும். இச்சிவாகமங்கள் சதாசிவ மூர்த்தியினது சத்தியோஜாதம், வாமதேவம், அகோரம், தற்புருஷம், ஈசானம் எனும் ஐந்து முகங்களிலிருந்து சிவகணங்களுக்கும், ருத்ரகணங்களுக்கும் உபதேசிக்கப்பட்ட சிறப்புடையன. இதன் காரணமாகவே சிவபேதம், ருத்ரபேதம் எனப் பேசப்படுவன. இச்சிவாகமங்களுக்குரிய உபாகமங்களும் பலவுள. அவை இருநூற்றேழு. சதாசிவமூர்த்தியின் அங்கமாகவும் விளங்கும் சிவாகமங்களின் சிறப்புக்களையும், விரிவுகளையும் உபதேசக் கிரமங்களையும், கிரந்த சங்கியைகளையும் சிவாகமங்களின் தந்திராவதாரபடலம் எனும் முதற்படலம் விரிவுபடச் சுட்டி நிற்கின்றன.

02. சிவாகமங்களின் தோற்றம்

சிவாகமம் என்பது சம்ஸ்கிருதமொழிச் சொல். சைவம் சார்ந்தது. "சிவம் என்பது; சிவம் ஆகமம் எனும் இரு சொல்மரபில் உணர்த்தப்படுகின்றது. ஆகமம் என்பது பெயர் வழியிலும், வினைவழியிலும் பொருள் தருவதாக அமைகின்றது. அதன்வழி "ஆகம" எனும் பெயர்ச்சொல் ஆண்பால் சொல்லாகும். இது வருதல், சேர்தல், சேர்த்தல், சொத்தின் சேமிப்பு, விஞ்ஞானம், சாஸ்திரம் (தர்சனம்) வேதம், தர்மசம்பந்தமான நூல் என்று பொருள் தருகின்றது. வினைச் சொல்லின் வழி "ஆ - கம், என்பது (ஆகச் சதி), வர, அருகில் வர, ஒரு இடத்தை அடைய, தெரிந்து கொள்ள எனப் பொருள் தருகின்றது. இதனடிப்படையில் நோக்குகையில் சிவம் சைவ விஞ்ஞான சாஸ்திரம், என்றும் சிவதர்மம் சம்பந்தமான நூல் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். இம்மரபில் சிவனிடமிருந்து வந்த சிவ விஞ்ஞான சாஸ்திரமே சிவாகமம் ஆகின்றது.

சிவாகமங்கள் எத்தனை என்பது பற்றியும் அவை எவ்வாறு தோற்றம் பெற்றன என்பது பற்றியதுமான விடயத்தினை சிவாகமங்களே எடுத்தியம்புகின்றன. அதன் வழி இம்மரபு சமய மரபு சார்ந்த நிலையில் தெய்வீகவியல் வரலாற்று மரபாக கொள்ளப் படுகின்றது. அம்மரபினை சிவாகமங்களின் தந்திராவதார படலங்களில் மிகவிரிவுபடக் கூறுயிருப்பதனைக் காணலாம்.

சிவாகமங்கள் இரண்டு வகைப்படுகின்றன. அவை மூலசிவாகமங்கள், உபாகமங்கள் என்பதாகும். மூல சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டு உபாகமங்கள் இருநூற்றேழு என்பதாகும்.

இச்சிவாகமங்கள் எவ்வாறு தோற்றம் பெற்றன என்பதனை அறிவதற்கு சைவசமயம் சார்ந்த நிலையில் முதலில் ஆழமானதும் சாஸ்திர பூர்மானதுமான அறிவும் தெளிவும் அவசியமானதாக அமைகின்றது. அதனை நோக்குவோம்.

03. சதாசிவ வழுவம்

சிவனது வடிவங்கள் மூன்று நிலையில் கொள்ளப்படுகின்றன. அவ்வடிவங்கள் அருவம், உருவம், அருவுருவம் என்பனவாகும். இதில் அருவம் எனும் வடிவம் தோற்றமற்ற வடிவமாகும். அவ்வடிவம் மந்திரத்தால் தோத்தரிக்கவும் தியானத்தால் பாவனை செய்வதற்குமே உகந்தவையாகும் அவ்வடிவமாகும். இவ்வடிவத்தில் எண்ணப்படும் சிவனது வடிவம் சதாசிவவடிவம் ஆகும். இவ்வடிவத்தின் பரந்த தன்மை மிக விரிவுபட்ட கருத்தாழத்தை எடுத்தியம்புவதாக அமைகின்றது. இம்மரபை சாதாக்யம் எனும் தன்மையில் சிவாகமங்கள் விரிவுபடக் கூறுகின்றன. சதாசிவ வடிவம் பற்றி அதன்வழி சதாசிவ தியானம் எவ்வாறு எடுத்தியம்பப்படுகின்றது என்பதனை நோக்குவோம்.

“சுத்தமான படிநிறமும், முப்பத்திரெண்டு லக்ஷணங்களுடன் கூடியவரும், பத்மாசனமிட்டு இருப்பவரும், ஐந்து முகங்களை யுடையவரும், ஒவ்வொரு முகமும் மும்மூன்று கண்களையுடையவரும் இச்சை, ஞானம், கிரியை என்பவற்றை உணர்த்தும் பரந்த கண்களையுடையவரும், ஞான சந்திகலையைத்ரித்தவரும், (ஐந்து முகங்களில்) ஈசானமும் வெண்மை நிறமும், தற்புருஷ முகம் மஞ்சள் நிறமும், அகோரமுகம் கறுப்பு நிறமும், வாமதேவ முகம் சிவப்பும், சத்யோஜாதமுகம், தூய வெண்மையும் உடையதாகவும் (இம்முகங்கள் முறையே மேலும், கிழக்கு தெற்கு, வடக்கு,

மேற்கு, ஆகிய திக்குகளை நோக்குவனவாகவும் உடைய) அம்பூர்த்தியானவர் நாகத்தினை உபவீதமாக அணிந்தவரும், சாந்தமானவரும், ஜடையில் சந்திர கலையைத் தரித்தவரும், இடது ஐந்துகைகளில் (மேலிருந்து கீழாக) சக்தி, வாள், சூலம், கட்வாங்கம், வரதம் என்பவைகளையும்; வலது ஐந்துகைகளில் டமகுகம், மாதுளம்பழம், நாகம் அக்ஷாமாலை நீலோம்பலம் என்பவைகளையுடையவராகவும் விளங்குவார்.

சதாசிவ வடிவத்தின் இயல்புகளை வேறு பலவிதமாகவும் தியான சுலோகங்கள் விபரிக்கின்றன. அதனடிப்படையில் சதாசிவ வடிவம் உயர்த்தத்துவார்த்தத்தை உணர்த்தும் சூக்ஷ்மவடிவமாகும். சதாசிவன் ஐந்து திருமுகங்களும் பத்துக் கரங்களும் உடையவர். ஒவ்வொரு முகத்திலும் மூன்று திருக்கண்கள், வலக்கரங்களில் மேலிருந்து கீழா முறையே வலது கரங்களில் சூலம், வச்சிரம், கத்தி, பரசு அபயமுத்திரை என்பனவற்றையும்; இடது கரங்களில் மேலிருந்து கீழாக நாகம், பாசம் மணி, அக்கினி, அங்குசம் என்பனவற்றையும் தாங்கியிருப்பவர். பாம்பைப் பூணூலாக அணிந்திருப்பவர். மூன்றாம் பிறைச் சந்திரனால் அலங்கரிக் கப்பட்ட ஜடாமகுடம் உடையவர். சாந்தமான தோற்றத்தினர் எனக் காமிகாமம் கூறுகின்றது. சதாசிவப் பெருமானுக்குரிய ஐந்து திரு முகங்களுள் மேல்நோக்கிய திருமுகம் ஈசானம் எனப்படும் இம்முகம் அழகாகவும் தெளிவாகவும் படிகம் போன்று நிரமலமான ஒளியுடையதாகவும் குழந்தைத் தன்மை உடையதாகவும் விளங்கும். ஐந்து முகங்களுள் இம்முகம் அருளல் எனும் செயலைப்புரியும். கிழக்கு நோக்கிய திருமுகம் தத்புருஷம் எனப்படும். இம்முகம் உருக்கிய தங்கத்தின் நிறத்தை உடையதாகவும். கம்பீரமாகவும், சாந்தமாகவும் காளைப்பருவத்துடன் கூடியதாகவும் விளங்கும். இம்முகம் ஐந்து முகங்களுள் மறைத்தல் எனும்

செயலைப்புரியும். தெற்கு நோக்கிய திருமுகம் அகோரம் எனப்படும். இது கருமை நிறமுடையது. நெரிக்கும் பருவங்களையுடையது. பயங்கரமான தோற்றமும் கோரைப்பற்களிரண்டையும் கொண்டிருப்பது. துடிக்கும் உதடுகளையுடைய இம்முகம் மிகவும் பரிபூரணமான காளைப் பருவத்துடன் கூடியிருக்கும். ஐந்தொழில் களுள் இம்முகம் அழித்தல் எனும் செயலைப்புரியும். வடக்கு நோக்கிய திருமுகம் வாமதேவம் அல்லது வாமம் எனப்படும். இது புதிய பவளத்தின் ஒளியையுடையதாகவும், கரிய வண்டுக்கூட்டம் போன்ற சுருண்ட கூந்தல்களால் பிரகாசிப்பதாகவும், யாவரையும் கவரக்கூடியதாகவும், பார்வதியின் முகம் போன்று தோன்று வராகவும், கொடிபோன்ற மெல்லிய புருவங்களையுடையதாகவும் தோற்றமளிக்கவும். இம்முகம் காந்தல் எனும் தொழிலைச் செய்யும். மேற்கு நோக்கிய திருமுகம் சத்யோஜாதம் எனப்படும். இது சந்திர ஒளி பொருந்தியதாகவும். ராஜ லக்ஷணங்களுடன் கூடியதாகவும் சந்திரா பரணம் உடையதாகவும், அசைவற்ற கண்களையுடையதாகவும் தோற்ற மளிக்கும். ஐந்தொழில்களுள் இம்முகம் படைத்தல் எனும் தொழிலைப்புரியும்" என விவரிக்கப்படுகின்றது.

இவ்விதமான சதாசிவ வடிவம் சிவனது இருபத்தைந்து மூர்த்தி பேதங்களும் தோன்றுவதற்கு காரணமாக அமைந்தன. அதன்வழி

ஈசான முகத்திலிருந்து சோமாஸ்கந்தர், நடராஜர், விருஷய ளூடர், கல்யாணசுந்தரர், சந்திரசேகர் ஆகியமூர்த்திகள் தோன்றினர்.

தற்புருஷ முகத்திலிருந்து பிக்ஷாடனர், காமதகனர், காலசம் ஹாரர், ஜலந்தரவதர், த்ரிபுராந்தகர் ஆகிய மூர்த்திகள் தோன்றினர்.

அகோர முகத்திலிருந்து கஜசம்ஹாரர், வீரபத்திரர், தக்ஷிணா மூர்த்தி, இராதர் நீலகண்டர் ஆகிய மூர்த்திகள் தோன்றினர்.

வாமதேவ முகத்திலிருந்து சாங்காளர், சக்ரதானர், கஜமுக அனுரஹர், சண்டேச அனுக்ரஹர், ஏபாதர் ஆகிய மூர்த்திகள் தோன்றினர்.

சத்யோஜாத முகத்திலிருந்து விங்கோத்பவர், சுகாசனர் உமாமகேஸ்வரர், சங்கர நாராயணர், அர்த்த நாரீஸ்வரர் ஆகிய மூர்த்திகள் தோன்றினர்.

எனச் சிவாகமங்கள் தெளிவு படுத்துகின்றன.

04. மூல சிவாகமங்கள்

சதாசிவ வடிவத்திலிருந்தே சிவாகமங்கள் தோன்றியதாகவோ உபதேசிக்கப்பட்டதாகவோ கொள்ளப்படுகின்றன. அதன்வழி நோக்குவோம்.

சத்யோஜாத முகத்திலிருந்து

காமிகம், யோகஜம், சிந்தியம், காரணம் அஜிதம் என்பன தேற்றம் பெற்றன.

வாமதேவ முகத்திலிருந்து

தீப்தம், சூக்ஷ்மம், சஹஸ்ரம், அம்சமான், சப்ரபேதம் என்பன தேற்றம் பெற்றன.

அகோர முகத்திலிருந்து

விஜயம், நிஸ்வாசம், ஸ்வாயம்புவம், அருலம், வீரம் என்பன தோற்றம் பெற்றன.

தற்புருஷ முகத்திலிருந்து

ரௌரவம், மகுடம், விமலம், சந்திர ஞானம், முகபிம்பம் என்பன தோற்றம் பெற்றன.

நசான முகத்திலிருந்து

புரோத்கீதம், லலிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோக்தம், பாரமேஸ்வரம், கிரணம், வாதுளம், என்பன தோற்றம் பெற்றன.

இவ்வாறு தோற்றம் பெற்ற சிவாகமங்கள் சிவகணங்களுக்கும் உருத்திரகணங்களுக்கும் உபதேசிக்கப்பட்டன. அதன்வழி சிவகணங்களுக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட சிவாகமங்கள் சிவபேதம் என்றும், உருத்திர கணங்களுக்கு உபதேசிக்கப்பட்டவை உருத்திரபேதம் என்றும், கொள்ளப்படுகின்றன. அதன் வழி காமிகம் முதல் சுப்பிரபேதம் வரையான பத்து (10) மூலசிவாகமங்கள் பிரணவர் முதல் சசிவரையாக ஒவ்வொரு சிவாகமங்களுக்கும் மூவர் வீதம் முப்பது சிவகணங்களுக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. விஜயம் முதல் வாதுளம் வரையான பதினெட்டு (18) மூலசிவாகமங்கள் அநாதிருத்தர் முதல் மஹாகாளர் வரையாக ஒவ்வொரு சிவாகமத்திற்கும் இருவர் வீதம் முப்பத்தாறு உருத்திரகணங்களுக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது.

இம்மூல சிவாகமங்கள் சதாசிவ வடிவத்தின் அங்கமாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. அவ்விதமே சிவாகமங்களின் தந்திரவாதார படலங்கள் கிரந்த சங்கியைகளையும் கூறுகின்றன.

05. மூல உபாகமங்களின் பிரிவுகள்

சிவாகமங்களின் மூலசிவாகமங்களும், உபாகமங்களும் சர்யாபாதம், க்ரியாபாதம், யோகபாதம், ஞானபாதம். வித்யாபாதம் எனும் நான்கு பிரிவுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டவையாக விளங்குகின்றன. இவற்றுள் க்ரியாபாதம் கர்ஷணம், பிரதிஷ்டை, உற்சவம், பிராயச்சித்தம் எனும் நான்கு விடயங்களைக் கூறுவனவாக விளங்குகின்றன.

மூல சிவாகமங்களும் உபாகமங்களும்

1. காமிகம் எனும் ஆகமம் பரார்த்தம் எனும் எண்ணிக்கையையுடையது. சதாசிவமூர்த்தியின் இருபாதங்களைச் சுட்டப்படுவது. இவ்வாகமத்தை பிரணவர், த்ரிகலர், ஹரர் ஆகிய மூவரும் கேட்டவர்களாவர். இவ்வாகமத்திற்கு வகத்தாரம், பைரவோத்தரம், நாரசிம்மம் எனும் மூன்று உபாகமங்கள் உண்டு.
2. யோகஜம் எனும் ஆகமம் லக்ஷம் எனும் கிரந்த சங்கியையுடையது சதாசிவமூர்த்தியின் கணுக்கால்கள் இரண்டுமாகச் சுட்டப்படுவன. இவ்வாகமத்தை சதாக்யர், பஸ்மர், விபு ஆகிய மூவரும் கேட்டவர்களாவர். இவ்வாகமத்திற்கு தாரம், வீணாசிவோத்தரம் ஆத்மயோகம், சந்தம், சந்ததி எனும் ஐந்து உபாகமங்கள் உண்டு.

3. சிந்தியம் எனும் ஆகமம் லக்ஷம் எனும் கிரந்த சங்கியை யுடையது. சதாசிவ மூர்த்தியின் கால்விரல்களாகச் சுட்டப்படுகின்றன. இவ்வாகமத்தை தீப்தர், கோபதி, அம்பிகா ஆகிய மூவரும் கேட்டவர்களாவர். இவ்வாகத்திற்கு சுசிந்தியம், சுபகம், வாமம், பாபநாசனம், பரோத்பவம், அம்ருதம் எனும் ஆறு உபாகமங்கள் உண்டு.
4. காரணம் எனும் ஆகமம் கோடி எனும் கிரந்த சங்கியை யுடையது. சதாசிவ மூர்த்தியின் இரு கெண்டைக் கால்களாக சுட்டப்படுகின்றது. இவ்வாகமத்தை காரணர், சர்வவர் பிரஜாபதி ஆகிய மூவரும் கேட்டவர்களாவர். இவ்வாக மத்திற்கு பாவனம், மாரணம், தெளர்க்யம், மாஹேந்திரம், பீமசம் ஹிதா, காரணம், வித்வேஷம் எனும் ஏழு உபாக மங்கள் உண்டு.
5. அஜிதம் எனும் ஆகமம் ஆயுதம் எனும் கிரந்த சங்கியை யுடையது. சதா சிவ மூர்த்தியின் முழுந்தாள் களிர்ண்டாகச் சுட்டப்படுகின்றது. இவ்வாகமத்தை சுசிவர். சிவர் அச்சுதர் எனும் மூவர் கேட்டவர்களாவர். இவ்வாகமத்திற்கு ப்ரபூதம், பிரோத்பூதம், பார்வதீசம் ஹிதா, பத்மசம் ஹிதாஆகிய நான்கு உபாகமங்கள் உண்டு.
6. தீப்தம் எனும் ஆகமம் நியுதம் எனும் கிரந்த சங்கியை யுடையது. சதாசிவ மூர்த்தியின் இரு தொடைகளாகச் சுட்டப்படுகின்றது. இவ்வாகமத்தை ஈசர், த்ரிமூர்த்தி, குதாசனர் எனும் மூவர் கேட்டவர்களாவர். இவ்வாகமத்திற்கு அமேயம், அப்தம், ஆச்சாத்யம், அசுங்கியம், அமீதௌஜசம் ஆனந்தம், மாதவோத்பூதம், அத்புதம், அக்ஷயம் ஆகிய ஒன்பது உபாகமங்கள் உண்டு.

7. சூகூழ்மம் எனும் ஆகமம் பத்ம எனும் கிரந்த சங்கியையுடையது. சதாசிவமூர்த்தியின் குவஹ்யமாகச் சட்டப்படுகின்றது. இவ்வாகமத்தை சூகூழ்மர், வைஸ்ரவணர், ப்ரபஞ்சனர் எனும் மூவர் கேட்டவர்களாவர். இவ்வாகத்திற்கு சூகூழ்மம் எனும் ஒரு உபாகமம் உண்டு.
8. ஸஹஸ்ரம் எனும் ஆகமம் சங்கம் எனும் கிரந்த சங்கியையுடையது. சதாசிவ மூர்த்தியின் இருப்பாகச் சட்டப்படுகின்றது. இவ்வாகத்தை காலன் பீமன் தர்மன் எனும் மூவர் கேட்டவராவர். இவ்வாகத்திற்கு அதீதம், மங்களம், சுத்தம் அப்ரமேயம், ஜாதிபாக், ப்ரபுத்தம், விபுதம், ஹஸ்தம், அலங்காரம், சுபோதகம் ஆகிய பத்து உபாகமங்கள் உண்டு.
9. அம்சுமம் எனும் ஆகமம் பஞ்சலகூழ்மம் எனும் கிரந்த சங்கியையுடையது சதாசிவ மூர்த்தியின் பிற்பகுதியாகச் சட்டப்படுகின்றது. இவ்வாகமத்தை அம்சு, உக்ரன், ரவி, எனும் மூவர் கேட்டவராவர். இவ்வாகத்திற்கு வித்யா புராணதந்த்ரர் வாசவம், நீலலோஹிதம், பிரகரணம், பூததந்திரம், ஆத்மாலங்காரம், காச்யபம், கௌதமம், ஐந்திரம், ப்ராஹ்மம், வாஸிஸ்டம், ஈசானேத்தரம் ஆகிய பன்னிரண்டு உபாகமங்கள் உண்டு.
10. சுப்ரபேதம் எனும் ஆகமம் கோடித்ரயம் எனும் கிரந்த சங்கியையுடையது. சதாசிவமூர்த்தியின் தொப்புழ் ஆகச்சட்டப்படுகின்றது. இவ்வாகமத்தை திசேச, கணேச, சசி எனும் மூவர் கேட்டவராவர். இவ்வாகமத்திற்கு உபாகமம் இல்லை.
11. விஜயம் எனும் ஆகமம் கோடித்ரயம் எனும் கிரந்த சங்கியையுடையது. சதாசிவ மூர்த்தியின் வயிறாகச்

சுட்டப்படுகிறது. இவ்வாகமத்தை அநாதிருத்தர், பரமேஸ்வரர் எனும் இருவர் கேட்டவராவர். இவ்வாகமத்திற்கு உத்பவம், செளம்யம், அகோரம், ம்ருத்ய நாசனம் , கௌபேரம், மஹாகோரம், விமலம் விஜயம், ஆகிய எட்டு உபாகமங்கள் உண்டு.

12. நிஸ்வாசம் எனும் ஆகமம் கோடி எனும் கிரந்த சங்கியை யுடையது. சதாசிவ மூர்த்தியின் இருதயமாகச் சுட்டப்படுகின்றது. இவ்வாகமத்தை தசாரணர், சைவசம்பவர் எனும் இருவர் கேட்டவராவர். இவ்வாகமத்திற்கு நிஸ்வாசம், நிஸ்வாசோத்தரம், நிஸ்வாசமுகோதயம், நிஸ்வாநயனம், நிஸ்வாசகாரிகா, நிஸ்வாசகோரம், நிஸ்வாசகுஹ்யம் மந்த்ர நிஸ்வாசம் ஆகிய எட்டு உபாகமங்கள் உண்டு.
13. ஸ்வாயம்புவம் எனும் ஆகமம் சார்த்ததோடி எனும் கிரந்த சங்கியை யுடையது. சதாசிவ கிரந்த மூர்த்தியின் இருமார்புகளாகச் சுட்டப்படுகிறது. இவ்வாகமத்தை நிதனர், பத்மசம்பவர் எனும் இருவர் கேட்டவராவர். இவ்வாகமத்திற்கு பிரஜாதிமதம், பத்மம் நலினோத்பவம் ஆகிய மூன்று உபாகமங்கள் உண்டு.
14. அநலம் எனும் ஆகமம் வ்யயுதம் எனும் கிரந்த சங்கியை யுடையது. சதாசிவமூர்த்தியின் கண்ணாகச் சுட்டப்படுகிறது. இவ்வாகமத்தை வ்யோமர், குதாசனர் எனம் இருவர் கேட்டவராவர். இவ்வாகமத்திற்கு ஆக்னேயம் எனும் ஒரு உபாகமம் உண்டு.
15. வீரம் எனும் ஆகமம் நியுதம் எனும் கிரந்த சங்கியை யுடையது. சதாசிவ மூர்த்தியின் கழுத்தாகச் சுட்டப்படுகிறது.

இவ்வாகமத்தை தேஜர், ப்ரஜாபதி எனும் இருவர் கேட்டவராவர். இவ்வாகமத்திற்கு ப்ரஸ்தரம், புல்லம், அமலம், ப்ரபோதகம், அமோஹம், மோஹசமயம், சகடகம், சகடாதிகம், பத்ரம், விலேகணம், வீரம், ஹலம், போதபோத கம் எனும் பதின்மூன்று உபாகமங்கள் உண்டு.

16. ரௌரவம் எனும் ஆகமம் அர்புதாஷ்டகம் எனும் கிரந்த சங்கியையுடையது. சதாசிவ மூர்த்தியின் இருகாதுகளாகச் சுட்டப்படுகிறது. இவ்வாகமத்தை பிரம்மணேசர், நந்திகேஸ்வரர் எனும் இருவர் கேட்டவராவர். இவ்வாகமத்திற்கு காலாக்யம், காலதஹனம், ரௌரவம், ரௌரவோத்தரம், மஹாகாலமதம், ஐந்திரம் ஆகிய ஆறு உபாகமங்கள் உண்டு.
17. மகுடம் எனும் ஆகமம் லக்ஷம் எனும் கிரந்தசங்கியையுடையது சதாசிவமூர்த்தியின் தலையாகச் சுட்டப்படுகிறது. இவ்வாகமத்தை சிவன், மஹாதேவன் எனும் இருவர் கேட்டவராவர் இவ்வாகமத்திற்கு மகுடம், மகுடோத்தரம் ஆகிய இரு உபாகமங்கள் உண்டு.
18. விமலம் எனும் ஆகமம் லக்ஷத்ரயம் எனும் கிரந்த சங்கியையுடையது. சதாசிவ மூர்த்தியின் தோள்களாகச் சுட்டப்படுகிறது. இவ்வாகமத்தை சர்வாத்மன், வீரபத்திரன் எனும் இருவர் கேட்டவராவர். இவ்வாகமத்திற்கு அனந்தம், போகம், ஆக்ராந்தம், வ்ருஷ்பிங்கம், வ்ருஷோதரம், விருஷோத்யுதம், ரௌத்ரம், சுதந்தம், தாரணம், ஆரேவதம், அதிகிராந்தம், அட்டஹாஸம், பத்ரவிதம், அர்ச்சிதம், அலங்கிருதம், விமலம் ஆகிய பதினாறு உபாகமங்கள் உண்டு.

19. சந்திரஞானம் எனும் ஆகம் கோடித்ரயம் கிரந்த சங்கியை யுடையது. சதாசிவ மூர்த்தியின் மாற்பாகச் சுட்டப்படுகின்றது. இவ்வாகமத்தை அனந்தன். பிரகஸ்பதி எனும் இருவர் கேட்டவராவர். இவ்வாகமத்திற்கு ஸ்திரம், ஸ்தாணு, மஹாந்தம், வாருணம் நந்திகேஸ்வரம் ஏகபாத புராணம், சாங்கரம், நீரூதரகம், சிவபத்ரம், சல்பேதம், ஸ்ரீமுகம் சிவசாசனம் சிவசேகரம், தேவீமதம் ஆகிய பதினான்கு உபாகமங்கள் உண்டு.
20. முகமீயம் எனும் ஆகமம் லக்ஷம் எனும் கிரந்தசங்கியை யுடையது. சதாசிவ மூர்த்தியின் முகமாகச் சுட்டப்படுகிறது. இவ்வாகமத்தை பிரசாந்தன் ததீசி எனும் இருவர் கேட்டவராவர். இவ்வாகமத்திற்கு சதுர்முகம், சமஸ்தோமம், பிரதிபிம்பம், அயோகஜம், ஆத்மாலங்காரம், வாயவ்யம் தெளடிகம், துடிநீரகம், குட்டிமம், துலாயோகம், கலாத்யயம், மஹாசௌரம், பட்டசேகரம், ஸந்ருதம், மஹாவித்யா ஆகிய பதினைந்து உபாகமங்கள் உண்டு.
21. ப்ரோத்கீதம் எனும் ஆகமம் லக்ஷத்ரிதயம் எனும் கிரந்தசங்கி யையுடையது. சதாசிவ மூர்த்தியின் நாக்காகச் சுட்டப்படுகிறது .இவ்வாகமத்தை சூலின், கவசன் எனும் இருவர் கேட்ட வராவர். இவ்வாகமத்திற்கு வாராஹம், கவசம், பாசபந்தம், பிங்கலா மதம், அங்குசம், தண்டதரம், தனுர்தரம், சிஞானம், விஞ்ஞானம் ஸ்ரீ காலஞானம், ஆயுர்வேதம், தனுர்வேதம் ,சர்ப்பதம்ஷ்டர விபேதனம், கீதகம், பரதம் ஆதோத்யம் ஆகிய பதினாறு உபாகமங்கள் உண்டு.

22. லலிதம் எனும் ஆகமம் அஷ்டசஹஸ்ரம் எனும் கிரந்த சங்கியையுடையது. சதாசிவ மூர்த்தியின் இரு கன்னங்களைச் சுட்டப்படுகின்றது. இவ்வாகமத்தை ஆலயன், ரூத்ர பைரவன் எனும் இருவர் கேட்டவராவர். இவ்வாகமத்திற்கு லலிதம் லலிதோத்தரம், கௌமாரம் ஆகிய மூன்று உபாகமங்கள் உண்டு.
23. ஸித்தம் எனும் ஆகமம் சார்த்தகோடி எனும் கிரந்த சங்கியையுடையது. சதாசிவமூர்த்தியின் நெற்றியாகச் சுட்டப்படுகின்றது இவ்வாகமத்தைபிந்து சண்டேஸ்வரர் எனும் இருவர் கேட்டவராவர். இவ்வாகமத்திற்கு ஸாரோத்தரம், ஓளசநசம், சாலபேதம், சசிமண்டலம் ஆகிய நான்கு உபாகமங்கள் உண்டு
24. ஸந்தானம் எனும் ஆகமம் ஷ்டசஹஸ்ரம் எனும் கிரந்த சங்கியையுடையது. சதாசிவமூர்த்தியின் இரு குண்டலங்களாக சுட்டப்பட்டுகிறது. இவ்வாகமத்தை சிவநிஷ்டன், சம்சயாயனன் எனும் இருவர் கேட்டவராவர். இவ்வாகமத்திற்கு லிங்காத்யக்ஷம், சுராத்யஹக்ஷம், அமரேஸ்வரம், சங்கரம் அஸம்க்யம், அநிலம், த்வந்த்வம் ஆகிய ஏழு உபாகமங்கள் உண்டு
25. சர்வோக்தம் எனும் ஆகமம் லக்ஷத்வயம் எனும் கிரந்தசங்கியையுடையது. சதாசிவ மூர்த்தியின் உபவீதமாகச் சுட்டப்படுகிறது. இவ்வாகமத்தை சோமதேவன், நருகிம்ஹன் ஆகிய இருவர் கேட்டவராவர். இவ்வாகமத்திற்கு சிவதர்மேந்தரம், வாயுப்ரோக்தம், திவ்யப்ரேர்தம், ஈசானம், சர்வோக்த கீதம் ஆகிய ஐந்து உபாகமங்கள் உண்டு.
26. பாரமேஸ்வரம் எனும் ஆகமம் லக்ஷத்வாதச எனும் கிரந்த சங்கியையுடையது. சதாசிவ மூர்த்தியின் மாலையாகச்

சுட்டப்படுகிறது. இவ்வாகமத்தை ஸ்ரீதேவீ, உசனஸ் ஆகிய இருவர் கேட்டவராவர். இவ்வாகமத்திற்கு மாதங்கம், யக்ஷண்பத்மம், பாரமேஸ்வரம், புஷ்கரம் சுப்ரயோகம், ஹம்சம், ஸாமான்யம் ஆகிய ஏழு உபாகமங்கள் உண்டு.

27. கிரணம் எனும் ஆகமம் கோடிபஞ்சகம் எனும் கிரந்த சங்கியையுடைய சதாசிவ மூர்த்தியின் அலங்காரங்களாகச் சுட்டப்படுகின்றது. இவ்வாகமத்தை தேவதார்க்ஷ்யன், ஸம்வர்த்தகன் ஆகிய இருவர் கேட்டவராவர். இவ்வாகமத்திற்கு காருடம், நைரூதம், நீலம், ஸ்ரக்ஷம், பானுகம் தேனுகம் காலாக்யம், ப்ரபுத்தம், புத்தம் ஆகிய ஒன்பது உபாகமங்கள் உண்டு.

28. வாதுளம் எனும் ஆகமம் லக்ஷம் எனும் கிரந்த சங்கியையுடையது. சதாசிவமூர்த்தியின் ஆடையாகச் சுட்டப்படுகின்றது. இவ்வாகமத்தை சிவன், மஹாகாலன் ஆகிய இருவர் கேட்டவராவர். இவ்வாகமத்திற்கு வாதுளம், வாதுலோத்தரம், காலஞ்ஞானம், ப்ரரோஹிதம், ஸர்வம், தர்மாத்தமகம், நித்யம், ஸ்ரேஷ்டம், சுத்தம், மஹாவுரும், விஸ்வம், விஸ்வாத்மகம் ஆகிய பன்னிரெண்டு உபாகமங்கள் உண்டு.

இவ்வாறாக மூல சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டும் உபாகமங்கள் இருநூற்றேழும் காணப்படுகின்றன.

06. உபதேசக்கிரமம்

சிவாகமங்கள் உபதேசக்கிரமத்தில் கையளிக்கப்பட்ட செவிவழி இலக்கியங்களேயாகும். சிவாகமமரபில் சிவாகமங்களை அருளிய பெருமைக்குரியவர் சிவபெருமானேயாவார்.

சிவபிரானிடமிருந்தே செவிவழி உபதேசமாக சிவாகமங்கள் மானுடரை வந்தடைந்தன. இவ்வாறாக சிவனிடமிருந்து வந்த உபதேசகிரமத்தையும் அதற்கான உறவினையும் சம்பந்தம் என்பர். அவ்வகையில் இச்சம்பந்தம் ஆறு ஆகும். அசையாவன.

1. பரசம்பந்தம்	2. மஹத்சம்பந்தம்
3. அந்தராள சம்பந்தம்	4. திவ்யசம்பந்தம்
5. திவ்யாதிவ்யசம்பந்தம்	6. அதிவ்ய சம்பந்தம்

என்பனவாகும் இதன்படி சதாசிவன் சிவாகமங்களை அனந்தேஸ்வரருக்கு உபதேசித்தார். இதனால் இவர்களிருவருக்கிடையான சம்பந்தம் பரசம்பந்தம் ஆகும். அவ்வாறே அனந்தேஸ்வரருக்கும் ஸ்ரீ கண்டருக்குமிடையே மஹத்சம்பந்தம், ஸ்ரீ கண்டருக்கும் நந்திகேசவரறுக்குமிடையே அந்தராளசம்பந்தம் நந்திகேசவரருக்கும் தேவ ரிஷிகளுக்குமிடையே திவ்ய சம்பந்தம் ரிஷிகளுக்கும் தேவ ரிஷிகளுக்கும் மனுஷ்ய ரிஷிகளுக்குமிடையே திவ்யாதிவ்யசம்பந்தம் மனுஷ்ய ரிஷிகளுக்கும் மனிதருக்குமிடையே அதிவ்ய சம்பந்தம் என இவை தெளிவுபடுத்தப்படுகின்றன.

இவ்வாறாக சிவனது உபதேசச் சிறப்பினால் செவிவழி இலக்கியமாக விளங்கும் சிவாகமங்கள் சிவனது பஞ்சமுகங்களிலிருந்தும் சிவகணங்களுக்கும் ருத்ரகணங்களுக்கும் உபதேசிக்கப்பட்ட சிறப்பினால் சிவபேதம் ருத்ரபேதம் எனப் பாகுப்படுத்தப்படுகின்றன. அதேவேளை இம்மூலசிவாகமங்கள் ஒவ்வொன்றிற்குமாக இருநூற்றேழு உபாகமங்களும் காணப்படுகின்றன. இவ்வாறான சிவாகம மரபு பற்றிய தெளிவினையும் விளக்கங்

களையும் சிவாகமங்களின் தந்திராவதரபடலங்களே தெளிவாகின்றன.

அதன்வழி சர்யை கிரியை, யோகம் ஞானம் அல்லது வித்யாபாதம் எனும் பாகுபாட்டினையுடைய சிவாகமங்கள் கிரியாயத்தில் கர்ஷணம், பிரிஷ்டை, உற்சவம் பிராயச்சித்தம் எனும் நான்கு வகைகளைக் கூறிநிற்கின்றன. அம்மரபில் முழுமையும் விரிவும் பெற்ற சிவாகமங்களின் மூலநூற் தன்மை மிகவும் பரந்த தன்மையதாக எல்லையற்றது விளங்கி நிற்பதனை தெளிவுபட உணரமுடிகின்றது.

சம்பந்தம்

1. சதாசிவன்	- அனந்தேசுவர்	- பரசம்பந்தம்
2. அனந்தேஸ்வரர்	- ஸ்ரீகண்டர்	- மஹத்சம்பந்தம்
3. ஸ்ரீகண்டர்	- நந்திகேசுவரர்	- அந்தராளசம்பந்தம்
4. நந்திகேசுவரர்	- தேவரிஷிகள்	- திவ்யசம்பந்தம்
5. தேவரிஷிகள்	- மனுஷ்யரிஷிகள்	- திவ்யாதிவ்யசம்பந்தம்
6. மனுஷ்யரிஷிகள்	- மனிதர்	- அதிவ்ய சம்பந்தம்

07. சிவாகமங்களில் திருக்கோயில்

சைவத்திருக்கோயில் அமைப்பு முறையானது சிவாகமமரபு சார்ந்தது. இச்சிவாகம மரபுகளைப் பேணுவோர் சிவாச்சாரியர்களும், ஸ்தபதிகளுமாவார், தேவஸ்தானம், தேவகிருஹம், தேவபவனம், சைத்தியம் க்ஷேத்திரம், தேவாயதனம், தேவாலயம், தேவகுலம், தேவமந்திரம், தேவவேஸ்மம். என்றெல்லாம் குறிக்கப்படும் ஆலயமானது நிறைவு பெற்ற திருக்கோயிலாக இறைவன் உறையும் இன்னிடமாகச் சட்டப்படு கின்றது. திருக்கோயில் மரபுகளைச் சிவாகமங்கள் கூறும் கிரியை மரபுகளுக்குரிய முக்கிய ஸ்தானமாக விளங்குவது திருக்கோயில் திருவுருவ அமைவுகளும், திருக்கோயில் கட்டட அமைப்பு முறைகளமாகும். அத்தகைய திருக்கோயிலின் கட்டட அமைப்பு முறைகள் கர்ப்பகிருகத்தை மையமாகக் கொண்டு மண்டபங்கள், பிராகாரங்கள் என்றும், விமானம் கோபுரங்கள் என்றும் மூலாலயம், பரிவாராலயங்கள் என்றும், விரிந்து செல்லும் சிறப்புடையன. அத்தகைய திருக்கோயில் கலை, பௌதிக, தெய்விக, இயற்கை அம்சங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்கும் தெய்விகம் நிறைந்த கட்டடமே திருக்கோயில் எனச் சட்டப்படுகின்றது. சிவாகமங்கள் கிரியைகள் பற்றிக் கூறும் நூல் எனச் சிறப்பாக கூறப்படுகின்றது. இச்சிவாகமங்கள் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் / வித்யா எனும் நான்கு பாதங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்குகின்றன. அவற்றுள் க்ரியா பாதம், கர்ஷணம், பிரதிஷ்டை, உற்வசம், பிராயச்சித்தம் எனும் வகையீட்டினுள் க்ரியாபாதத்தை தெளிவுபடுத்தும் தன்மையில் அமைந்து காணப்படுகின்றன. சிவாகமங்கள் கூறும் கிரியைகளுள் முதலாவது நிலையாகப் பேசப்படும் படிநிலை கர்ஷணாதி பிரதிஷ்டாந்தம் என்பதாகும். இப்படி நிலையில் முழுமையான நிலையில் ஆலயம்

அமைந்து பூசை, வழிபாடுகளுக்குரிய மூர்த்தியைப் பிரதிஷ்டை செய்வது வரையாகக் கூறும் தன்மையதாகும். இவ்வாறு பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட மூர்த்திக்கு நிகழும் நித்ய பூசைகள், நைமித்திய பூசைகள், காமிக பூசைகள், மஹோற்சவங்கள், மாச பூசைகள் என விரிந்து பரந்து செல்லும் கிரியைகளின் தன்மைகளை சிவாகமங்கள் விதி நூல்களாக இருந்து விளக்குகின்றன.

கிரியைகள் ஒரு வகையான கலை எனப் போற்றப்படுவன. கிரியைகளுக்கு நிலைக்களனாக விளங்குவன திருவுருவங்கள் இத்திருவுருவங்களைத் தாங்கி நிற்பன திருக்கோயில்களாகும். இந்நிலையில் கிரியைகள் யாவற்றிற்கும் அடித்தளமாக விளங்குவன திருக்கோயில் அமைப்புக்களேயாம். இத்தன்மைகளை மனதிற் கொண்டு திருக்கோயில் அமைப்புகள் பற்றிச் சற்று விரிவாக நோக்குவோம்.

08. சிவாகமங்களில் திருக்கோயில் அமைப்பு விதிகள்

தென்னிந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் அண்மைக் காலங்களில் உலக நாடுகள் எங்கணும் சிவாகமங்கள் கூறும் திருக்கோயில் பண்பாடு இணைந்த வழிபாட்டு அம்சங்கள் திருக்கோயில் மரபுகள் என்பன பரந்து செல்லுகின்றன. இந்நிலையில் வழிபடுவோர்களின் மனநிலை வெளிப்பாடுகளின் தன்மையில் முழுநிலைக்கேற்ற தன்மைகளை பெறுகின்றதும், பெறவேண்டிய தன்மைகளையும் வெளிக்காட்டிநிற்கின்றன.

சிவாகமங்கள் சிவனை மையமாகக் கொண்ட திருக்கோயில் அமைப்பு, பரிவாரங்கள், மற்றும் கிரியைகளையே விதிகள் கூறுகின்றன. இந்நிலைகளை மனதில் இருத்தியே சிவனை ஒத்த

தன்மையில் ஏனைய தெய்வங்களை பிரதான தெய்வமாக பிரதிஷ்டை செய்து வழிபடும் மரபுகள் காணப்படுகின்றன. இவ்வகையில் புதிதாக அமையும் சிவனது அல்லது ஏனைய தெய்வங்களது கோயிலின் விரிவுகளோ அவற்றில் முழுமைபெறச் செய்யும் சந்தர்ப்பங்களிலே திருக்கோயில் அமைப்பு விதிகள் பற்றிய ஐயங்கள் தோன்றுகின்றன. அவ் ஐயங்களைத் தெளிவுபடுத்துவன சிவாகமங்களேயாகும். எனவே திருக் கோயில் பற்றி முழுமையாக அறிந்து கொள்வதற்கு ஆகம அறிவு இன்றியமையாததாகின்றது.

09. திக்கு நிர்ணயம்

சிவாகமம் மரபு சார்ந்தது. அவ்வகையில் சிவாகமங்கள் வழிப்படுத்தும் திருக்கோவில் மரபுகளும் மரபு சார்ந்தது. சிவாகமங்கள் திருக்கோவில் அமைப்பு முறைகளையும், திருக்கோவிலில் பிரதிஷ்டை செய்கின்ற தெய்வத்திருவுருவங்கள் பற்றியும் மிகவும் துல்லயமான லக்ஷணவிதிகளை மிக விரிவாகக் கூறி நிற்கின்றன. அதேபோன்று கிரியை மரபுகளையும் கூறி நிற்கின்றன. அவ்வகையில் திசை எனும் நிலையில் மரபு நிலை சார்ந்த பல்வேறுபட்ட ஐயங்கள் ஏற்படுகின்றன. அப்படிப்பட்ட ஐயங்களை சிவாகமங்களும் சிவாகம மரபுகளுக்கு உறுதுணையாக விளங்கும் சிற்பசாஸ்திர மற்றும் வாஸ்து சாஸ்திர நூல்களும் எத்தகைய விளக்கம் தருகின்றன. என்பதனையும் அதன்வழி ஐயங்கள் ஏற்படும் வேளை எத்தகைய மரபுகளைக் கைக்கொள்ளவேண்டும் என்பதனையும் நோக்கி ஐயம் தெளிவடைவது காலத்தில் தேவையாக அமைகின்றது.

சிவாகமங்கள் சிறப்பாக திருக்கோவில் அமைப்பு முறை களைக் கூறுமிடத்தில் கிரியை வழிபாடுகளை மேற்கொள்ளும் மிடத்தின் திசைகள் பற்றிய செய்திகளை தெளிவுபடுத்துகின்றன. இதன்வழி திக்குகள் என்பது பிரதான திக்குகளாக ஆறும், உபதிக்கு களாக நான்கு திக்குகளும் விளங்குகின்றன. பிரதானதிக்குகள் கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு, என்பவையாகும். இவற்றோடு கீழ்ப்பகுதி மேற்பகுதி என்பனவே ஆறுதிக்குகளாகும். உபதிக்குகள் விதிக்குகள் என அழைக்கப்படுகின்றன. அவை பிரதான திக்குகளுக்கு இடைப்பட்ட திக்குகளான அக்கினி நிறுதி, வாயு, ஈசானம் என்பனவாகும்.

கணித மரபில் ஒரு வட்டப்பாதையில் சமமான நான்கு பிரிவுகள் திக்குகள் என்றும் எட்டுப்பிரிவுகள் விதிக்குகள் என்றும் கொள்வது போன்று உப விதிக்குகள் போல் எட்டு பகுதிகளாக வகுக்கும் மரபும் உண்டு இவை உபஉப விதிக்குகள் என அழைக்கப்படுகின்றன. இவற்றில் வழி 360° அளவுடைய வட்டத்தின் 22.5° க்குரியதாக கிழக்கு தென்கிழக்கு இடையில் அக்கினி அமைய அக்கினிக்கும் கிழக்கிற்கும் இடையில் கிழக்கு அக்கினி என்றும் அக்கினிக்கும் தெற்கிற்கும் இடையே தெற்குஅக்கினி என்றும் அமைவது போல் அமையும் இவை தேவைகளதும் நுட்பங்களதும் தன்மைக்கு ஏற்ப மிகவும் பிரிந்து செல்லும் தன்மையதாக அமையும்.

சிவாகமமரபில் முதன்மைபெற்று விளங்கும் திசை கிழக்கு ஆகும். இத்திசையினை நிர்ணயம் செய்வதனை தனியான ஒரு லக்ஷண விதியாகக் கூறாது சங்கு ஸ்தாப விதிபடலத்தில் திக்குகளை எவ்வாறு நிர்ணயம் செய்தல் வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

திசைகளுள் கிழக்குத்திக்கு மிகவும் பிரதானமானதான அத்திக்கினை அறியும் முறைமை காமிகமத்தில் கூறப்படுள்ளது அதன் விபரம் வருமாறு

“அந்த பூமியில் திசையறியும் விதம் 16 அங்குல உயரம் கொண்ட மரத்தின் அடியில் 16 அங்குலம் சுற்றளவும் கொண்ட தாகவும் விளங்க அதன் நடுவில் ஒரு அங்குலம் அகலமுடைய உயரக்கட்டை சங்கு என்பதாகும் அந்த சங்கு அகலத்தைப் போல் இரண்டு மடங்கு அகலம் கொண்டதாக வட்டம் வரைந்து அதன் நடுவில் சங்குவை வைத்து அதன் நடுப்பகுதியில் காலை மாலை களில் இருபுறமும் படும் வெயிலின் நிழலைக் குறித்துக் கொண்டு அந்த குறிப்பின் காலை, மாலை வேளைகளில் படும் இரு வட்டங்களையும் நேர்கோட்டில் இணைத்தால் சூரியன் தோன்றியதிசை கிழக்கு என்றும், மறைந்ததிசை மேற்கு என்றும் கொள்ளப்படும். கார்த்திகை மாதத்தின் நடுவில் சூரியன் நேர்கிழக் காகவும் ஏனைய மாதங்களில் சாய்மானம் எவ்வளவு என்பதனை அறிந்து அதனைக் கழித்து சரியான கிழக்கை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். எனத் தெளிவுபடுத்துகின்றது இதனூடாக கிழக்கு என்பதற்கு உத்தராயண தக்ஷிணாயன காலத்து அயணாம் சத்தைக் கழித்து சரியான கிழக்கினைக் கொள்வதும் அதனூடாக வடக்கு, தெற்கு திசைகளை அறிவதும் பொருத்தமுடையதாகும்.

10. வைதிகமரபில் திக்குகள்

வைதிக மரபில் கிழக்கு அக்கினி, தெற்கு, நிறுதி, வடக்கு வாயு, வடக்கு, ஈசானம் எனும் திக்குகளில் கிழக்கு பூர்வம் எனவும் மேற்கு பச்சிமம் என்றும், வடக்கு உத்தரம் என்றும் தெற்கு

தக்ஷிணம் என்றும் அழைக்கப்படும், அதேபோல் தென்கிழக்கு அக்கினி என்றும் தென்மேற்கு நிறுதி என்றும், வடமேற்கு வாயு என்றும் வடகிழக்கு ஈசானம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது.

திக்குகளின் தேவர்களாக கிழக்கிற்கு இந்திரனும், வடகிழக்கிற்கு அக்கினியும் தெற்கிற்கு யமனும், தென்மேற்கிற்கு நிறுதியும் மேற்கிற்கு வருணனும், வடமேற்கிற்கு வாயுவும் வடக்கிற்கு குபேரனும், வடகிழக்கிற்கு ஈசானனும் அழைக்கப்படுகின்றனர். இத்தேவர்களது பெயர்களே திக்குகளுக்கான பெயர் மரபாக இருப்பதும் இங்கு மனம் கொள்ளத்தக்கது. இதனடிப்படையில் பிரம்மன் எனப்படுவது ஆத்மாவைக்குறிப்பதாக வைதிக மரபு கூட்டுகின்றது. இவையே அஷ்டதிக்கு மரபாகக் கொள்ளப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. இதனடிப்படையில் நோக்குகையில்

கிழக்கு	இந்திரன்	நெற்றி
அக்கினி	அக்கினி	கண்கள்
தெற்கு	யமன்	காதுகள்
நிறுதி	நிறுதி	வாய்
மேற்கு	வருணன்	தோள்கள்
வாயு	வாயு	மூக்கு
வடக்கு	குபேரன்	இருதயம்
ஈசானம்	ஈசானன்	தொப்பூழ்
மேற்பகுதி	பிரம்மா	தலை
கீழ்ப்பகுதி	விஷ்ணு	பாதம்

என மஹாந்யாக தெளிவுபடுத்துவது குறிப்பிடத்தக்கது. இதனடிப்படையில் அமைந்த திக்குகளில் மேல், கீழ்ப்பகுதிகள்

மாற்றமடைந்த நிலையில் ஈசானத்திற்கு தெற்கில் பிரம்மாவும், நிறுதிக்கு வடக்கில் விஷ்ணுவும் பூஜிக்கப்படுவதும், இவர்களிடமிருந்தும் இணைந்த பகுதி தசதிக்கப்பாலகர் என அழைக்கும் மரபும் காணப்படுகின்றன.

II. சிவாகம மரபில் திக்குகள்

சிவாகம மரபில் மூலாயமாக கர்ப்பக்கிரகம் அமையப்படும் இடமே பிரதானமான மையப்பகுதியாகும். இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டே கோவிலின் மண்டபங்களும், பிராகாரங்களும் பரிவாரங்களும் அமையப் பெறுகின்றன. திருக்கோவிலை மையமாகக் கொண்டு பரிவாரங்களுக்கு மேலாக ஒரு கிராமமே திட்டமிடப்படுவதனை உத்தர காரணாகமம் விரிவுபடக் கூறுகின்றது.

சிவாயமரபில் திக்குகள் மிகுந்த சிக்கல் வாய்ந்த அம்சமாகவே கொள்ளப்படுகின்றது. பொதுவாக கிரியை மரபுகளில் பல்வேறு பொருட்களை மையப்படுத்தி அதற்குரியதிக்குகள் தனித்தனியாக நோக்கப்படுவது மனம் கொள்ளத்தக்கது.

சிவாகமமரபில் ஆலயங்கள் நோக்கும் திசைபற்றிய ஐயப்பாடு மிகவும் முக்கியத்துவமுடையதாகும். பொதுவாக ஆலயங்கள் கிழக்கு, வடக்கு, மேற்கு, தெற்கு நோக்கியதாக அமையலாம். எனினும் கோவிலின் மூலவர் நோக்கும் திசை பூர்வதிக்கு எனக் கொள்ளுதல் வேண்டும். இங்கு பூர்வதிக்கு என்பது முன்பக்கம் என்ற பொருளையுணர்த்துகின்றது. அதனடிப்படையில் முன்பக்கம் அமைய ஏனையவை சூரியதிக்கினால்

உறுதி செய்யப்பட்ட திசைகள் மூலவரின் திக்குகளுக்கு ஏற்ப உறுதி செய்யப்படுவது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கதாகும். இதற்கு உதாரணமாக மேற்கு நோக்கிய ஆலயத்தில் முதலாவது சந்தி வருண சந்தி என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆலய மரபில் கிழக்குத்தவிரந்த ஏனைய திக்குகளை நோக்கும் ஆலயங்களில் மஹோத்சவகாலங்களில் பிரம்ம சந்தி என்பது கொடிமரத்திற்கும் இந்திர சந்திக்கும் இடைப்பட்ட நடுப்பகுதியாகும். இதனை மேற்பகுதி எனும் கருத்தினாலும் வாஸ்து மண்டல அமைப்பில் ஆலயத்தின் நடுப்பகுதியிலிருக்கும் பகுதியாகவும் கொள்ளும் மரபு காணப்படுகின்றது. அம்மரபிலேயே அஷ்டதிக்குப் பலியுடன் பிரம்மாவிற்கு பலியிடப்படுகின்றது. இம்மரபு வைதிக மரபின் செல்வாக்கினைப் பிரதிபலித்துக் காட்டுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

திக்க்பாலகர்களின் உருவங்கள் தனித்துவம்மிக்கவை. அவைகளின் லக்ஷணங்களை தத்துவநிதி கூறுகின்றது. சூக்ஷ்ம வடிவமாக இருந்து திசைகளைப் பாதுகாக்கும் தெய்வங்களே இவர்கள் இத்தெய்வங்களுக்கான தனித்தனியான அஷ்டோத்தர சதநாம வரிகளை சாந்திரத்னாகரம் உத்தரபாகத்தில் காணமுடிகின்றது.

திக்க்பாலகர்கள் எனக் குறிப்பிடப்பட்டவர்களின் சக்திகள் தனித்துவமுடையவர்கள் இவர்களது வடிவங்களும் இங்கு சுட்டிக்காட்டத்தக்கவையாகும்.

இவ்வாறாக இருக்குவேத இலக்கியங்களில் பெருந்தெய்வமாக விளங்கிய இந்திரன், அக்கினி, வருணன், முதலான

தெய்வங்கள் சிவாகமமரபில் புராணங்களின் வழி திக்குகளின் காவலர்களாக விளங்குகின்றனர். சிவாகம மரபில் கிழக்குத்திக்கே மிகவும் பிரதானமானதாகும். அக்கிழக்குத்திக்கும் கண்கண்ட தெய்வமாகிய சூரியனின் நிழலை அடிப்படையாகக் கொண்டு கணிக்கப்பெறும் தனித்துவமும் அம்மரபில் மூலமூர்த்திகள் கருவ றையை பிரதானமாகக் கொண்ட பரிவார அமைப்புக்களும் தனித் துவமுடையனவாகின்றன. அத்தோடு கிழக்கு எனும் திக்கிற்குரிய சொல் “பூர்வம்” எனக் குறிப்பிடப்படுவதால் அச்சொற் “முற்பகுதி” “கிழக்கு” எனும் இருபொருட்களாக உணர்த்துவதனை அறிய வேண்டியதும் இன்றியமையாத விடயமாகவும் விளங்குகின்றன. இத்தகைய சிறப்பினை சிவாகமங்கள் தெளிவுபடக்கூறி நிற்கின்றன.

12. கிராம நகர ஆலய அமைப்புகள்

சிவாகமங்கள் கூறும் கிரியாதத்தில் கிராம நகர ஆலய அமைப்புகள் விரிவாகக் கூறப்படும் பகுதிகள் கர்ஷணம் என்னும் பகுதியாகும். இக்கர்ஷணம் பற்றி காரணாகமம் (2,3), காமிகாகமம் (I.11-14), சுப்ரபேதாகமம் (I . 25), அஜிதாகமம் (I.7), அம்சுமத்பேதாகமம் (78) அம்சுமத காசியபம் (1) கிரணாகமம் (III . 24) ஆகியன கூறுகின்றன.

இவற்றிற்கு மேலாக அஜிதாகமம் (கிரியாபாதம், 6) தேசநிர்தேச படலம் பற்றிக் கூறுகின்றது. சிவாகமங்கள் கிராம நகர ஆலய அமைவுகள் யாவற்றிக்கும் மேலாக சிவலிங்கம் ஸ்தாபனம் செய்யத்தக்க பிரதேசங்களையே மையப்பொருளாகக் கொண்டு விளக்கம் அளிக்கின்றன. இது பற்றி விளக்குகையில்;

[षष्ठः पटलः]

[देशनिर्देशः]¹

¹अथ देशं प्रवक्ष्यामि लिङ्गसंस्थापनोचितम् । मेरुमन्दरकैलामशिखरेषु च ²मानुषु ॥ १ ॥
³नीले श्वेतगिरौ चैव शृणु वेरगिरौ तथा । निपथे हेमकूटारण्ये हिमारण्ये च महागिरौ ॥ २ ॥
विन्ध्ये च मलये ⁴सखे गिरौ रैवतके तथा । श्रीपर्वते देवगिरौ ⁵महेन्द्रे गन्धमादने ॥ ३ ॥
गिरिश्वेतेषु सर्वेषु पुण्यतीर्थयुतेषु च । तथाभूतेष्वरण्येषु गङ्गार्तरे तथैव च ॥ ४ ॥
यमुनायाः सरस्वत्या गोदावर्यास्तथैव च । नर्मदासिन्धुशोणानां तीरयोरुभयोरपि ॥ ५ ॥
⁶कनेरकन्यकातीरे ⁷सर्वासां मध्यमेऽपि च । नदीनदानामन्येषां ⁸पुण्यानां तीरयोरपि ॥ ६ ॥
मानसादिसरस्तीरे हृदानां महतामपि । समुद्रतीरे सर्वत्र ⁹पुण्यक्षेत्रसमीपतः ॥ ७ ॥
¹⁰सर्वक्षेत्रेषु ¹¹पुण्येषु ¹²कुरुक्षेत्रमुखेषु च । ¹³अविमुक्तादिसर्वेषु पुण्यस्थानेषु चैव हि ॥ ८ ॥

प्राकाराभ्यन्तरे वापि लिङ्गे पूर्वस्थिते सति । उद्यानेषु च रम्येषु सिद्धक्षेत्रेषु वा पुनः ॥ ९ ॥
सुनीनामाश्रमे रम्ये ¹⁴वानप्रस्थाश्रमेऽपि च ।
विपुलकुमुदपद्मप्रान्तविस्तीर्णतोयप्रचुरविततवीचीचक्रसंश्लेषरम्ये ।
मृदुतरबहु¹⁵शष्पास्वाद्¹⁶वृद्धाद्राणां¹⁷ सततवसतिभूते चोत्सुकानां मृगाणाम् ॥ १० ॥
अरुणकुमुदनीलनीरजाद्यैरपि समलंकृतपुण्यतोयसिक्ते ।
फलकुसुम¹⁸भरावनम्र¹⁹सान्द्रैस्तरुनिकरैर्वहुभिः सदोपगूढैः ॥ ११ ॥
²⁰यत्र वृक्षलतागुल्माः पुष्प²¹स्तवकसंयुताः । श्लक्ष्णच्छायायुताः²² ²³श्लक्ष्णफलपल्लवशालिनः²⁴ ॥
²⁵हृष्टपुष्टविहङ्गाश्च ²⁶सदावद्वजनाश्रयाः ॥ १२ ॥
²⁷तत्रोपविष्टतरुशाखकलान्यपुष्टे पुल्लोरुकरैवदलद्युतिशुभ्रसूक्ष्मे²⁸ ।
²⁹कृजत्कलापि³⁰ कुलशालिनि वृक्षमूले सुप्त³¹प्रबुद्धरुरुमण्डलमण्डिते³² च ॥ १४ ॥
उत्पल्लुस्खलकमले³³ ततो मनोज्ञे³⁴ विस्तीर्णे विततसरिचटाकूले ।
³⁵आलोलन्यदृकुशकाशशोभ³⁶वीरुत्पर्यन्तोन्मुखमृगगोकुलैश्च³⁷ रम्ये ॥ १५ ॥
आलोलद्विकच³⁸महोत्पलावलीषूद्रायद्भिः पतदलिभिः कृतोपशोभे ।
हंसानामपि मिथुनैश्च³⁹ चक्रनाम्नां⁴⁰ संकीर्णामलसलिले ⁴¹ससारसानाम् ॥ १६ ॥
⁴²एवंभूते ⁴³स्थापितं चारुदेशे कुर्यान्नृणां ⁴⁴सर्वदेष्टार्थसिद्धिम् ।
⁴⁵शैवं लिङ्गं देशिकैः पापदेशे नेष्टं दद्यात्तेन ⁴⁶तं वच्मि देशम् ॥ १७ ॥

“லிங்கஸ்தாபனத்திற்கு ஏற்ற இடத்தினை அடுத்ததாகக் கூறுகின்றேன். மேரு, மந்தரம், கைலாசம் ஆகிய மலைகளின் உச்சியிலோ அல்லது மலைச்சரிவு, பீடபூமி ஆகியவற்றிலோ நீலம், ஸ்வேதகிரி முதலிய கல்முனைகளிலோ; நிஷதம், ஹேமகூடம், மஹாகிரி, விந்தியம், மலயம், சஹ்யம், ரைவதம், ஸ்ரீபர்வதம், தேவகிரி, மஹேந்திரம், கந்தமாதனம் முதலிய எல்லா மலைகளிலும் புண்ணியங்களிலும் கங்கை, யமுனை சரஸ்வதி, கோதாவரி, நர்மதா, சிந்து, சோணா, ஆகிய நதிகளின் இரு மருங்கிலும், காவேரியின் கரையிலும் அல்லது இவைகள் எல்லாவற்றின் நடுவிலோ; இரண்டு நதிகள் அல்லது புண்ணிய நதிக்கரைகளிலே மாணஸசரஸ், பெரும் ஏரி, சமுத்திரக்கரை இவைகள் எல்லாவற்றிலும், புண்ய ச்ஷேத்திற்கு சமீபத்திலும்; எல்லாப் புண்ணிய ச்ஷேத்திரங்களிலும் அந்த ச்ஷேத்திரத்தை நோக்கியும் அவிமுக்தம் முதலான எல்லா புண்ணிய ஸ்தானத்திலும் முன்பு லிங்கம் இருந்தாலும் பிரகாரங்கள் இரண்டிற்கும் நடுவிலும் அழகிய தோட்டங்களிலும் சித்தச்ஷேத்திரங்களிலும், மகிழ்வளிக்கின்ற முனிவர்களின் ஆச்சிரமத்திலும், வானப்பிரஸ்த ஆச்சிரமத்திலும், மகிழ்வளிக்கின்ற பரந்த குமுதமலர், தாமரை இவைகள் நிறைந்த பரந்த நீர் நிலைகளிலோ, மிக மென்மையான இளம்பற்களினை உண்ணுவதில் கட்டுண்டதும் எப்பொழுதும் உற்சாகத் தோடு மான்கள் வசிக்கின்றதுமான பூமியிலோ, சிவந்த குமுதம், தாமரை இவைகளினால் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட புண்ணிய நீர்நிலைக்கு அண்மையிலோ, பழங்கள், பூக்கள் இவைகளின் பாரத்தினால் நெருங்க விளங்கும் மரங்களோடு எப்பொழுதும் ஒன்று சேர்ந்து விளங்கும் இடத்திலோ, எங்கு மரம் கொடிகளின் புதர்கள் பூக்களுடன் கூடியவைகளாகவும் மென்மையான நிழல்களோடு கூடியவைகளும், மென்மையான பழம் துளிர் இவை களுடன் கூடியவைகளும், கவர்ப்பட்டு புஷ்டியான பறவைகள்

எப்பொழுதும் கட்டுண்டு இருப்பவைகளும் மக்களால் அடையப்படுகின்றவைகளுமான இடங்களிலோ, தங்கி இருக்கின்ற மரக்கிளைகளில் மலர்ந்த பூக்களின் ஒளியினால் அழகிய தூய வண்டுகள் விளங்குகின்றதும், மயில்கள் அகவுகின்றதும், தர்ப்பை (குசம்) நெல் இவைகளோடு கூடியதும், மரத்தின் அடியிலே நன்கு நித்திரை செய்கின்றதும், விளிப்புடன் கூடியதுமான ருருமண்டலம் விளங்குகின்றதுமான இடத்திலோ, மலர்ந்த தாமரைகள் விளங்குகின்ற இடத்திலோ, அசைகின்ற மென்மையான குசப்புல்லினால் அழகு பொருந்தியதும், மான் கூட்டங்கள் உயர்த்திய வாயோடு விளங்குவதனால் அழகானதுமான இடத்திலோ, யானைகளின் அசைகின்ற துதிக்கை களையுடைய பெரிய பலம்பொருந்திய பிளிறல்களோடும் பாதச் சுவடுகளோடும் கூடிய அழகு பொருந்திய இடத்திலோ, அன்னச் சோடிகளினால் ஒன்று சேருகின்ற அழக்கற்ற நீர்நிலையாகிய சரஸ் களிருக்கும் பகுதிகளிலோ எல்லா இட்டசித்திக்காகத் தேசிகர்களால் சைவலிங்கம் ஸ்தாபிக்கத்தக்கது.” என விபரிக்கின்றது.

இது பற்றி தீப்தாகமமும் (78.3 - 13) ஒன்றுபட்ட கருத்தாகக் கூறுகின்றது. மேலும், லிங்கஸ்தாபனத்திற்கு விலங்க வேண்டிய தேசத்தை அஜிதாமம் கூறுகையில்,

अजितागमः

[लिङ्गस्थापने वर्जनीयाः प्रदेशाः]

¹यत्र दावाग्निना दग्धो वृक्षो वज्रहतोऽपि वा । यत्र कण्टकिनो वृक्षाः श्लेष्मातकतरुस्तथा ॥१८
²पारिभद्रो विपतरुः ³करङ्गाङ्गोलकौ तथा । ⁴पूतीको ⁵त्रशदण्डी च तं देशं परिवर्जयेत् ॥
यत्र ⁶चायिकपालानि यत्र सर्पाश्च भीषणाः । वल्मीका बहवो यत्र यत्रोसं न प्ररोहति⁷ ॥
यत्र ⁸शुक्लता गुल्माः ⁹परिक्षीणा महीरुहः । यत्र ¹⁰दूरतरं खातेऽप्यधस्तोयं¹¹ न दृश्यते ॥२१
¹²पाषाणाः शर्कराश्चापि प्रभूतं यत्र दृश्यते । चिराद्भ्युदित¹³चण्डालपुलिन्दादिस्तु यो भवेत् ॥२१
¹⁴योऽतिनिम्नोऽतिदरितो ¹⁵यो वा दूमसमावृतः । ¹⁶तं देशं वर्जयेद्दीर्घांलिङ्गस्थापनकर्मणि ॥२३

[ग्रामादिषु लिङ्गस्थापनविधिः]

बहिदेशे सुखं दद्याद्विजयं¹ नैर्ऋते तथा । वायव्ये संपदं दद्यान्मौञ्जमीशानगोचरे ॥ २६ ॥
 'दिग्बिदिश्वेवमष्टासु स्थापिते विधिना भवेत् । अन्तरालेषु चान्येषु फलमेवं विनिर्दिशेत्'² ॥२७

‘इत्यजिताख्ये महातन्त्रे [क्रियापादे] ‘दिशनिर्देशो

नाम षष्ठः पटलः ॥⁶

“எங்கு காட்டுத்தீயினாலோ, இடியினாலோ மரங்கள் இறக்கின்றனவோ, எங்கு முன் நிறைந்த மரங்கள், வியாதியுள்ள மரங்கள் உள்ளனவோ, எங்கு வேப்பமரம், விஷமரம், கரஞ்சமரம், கங்கோலமரம், அவ்விதமே துர்நாற்றமுள்ள பிரம்மதண்டை என்பன உள்ள அந்த தேசத்தை விலக்க வேண்டும். எங்கு கபாலங்கள் இருக்கின்றனவோ எங்கு பாம்புகளும், விஷ ஐந்துக்கள் இருக்கின்றனவோ, எங்கு கரையான் மிகுந்து காணப்படுகின்றதோ எங்கு விதைத்த பொருள் வளரவில்லையோ, எங்கு காய்ந்த கொடிப் புதர்கள், நன்கு பழுதடைந்த மலைப்பகுதிகள் எங்கு மிக ஆழமாகத் தோண்டியும், நிலக்கீழ் நீர் காணப்படவில்லையோ, பாஷாணங்கள், சூழாங்கற்கள், எங்கு நிறைந்து காணப்படுகின்றனவோ, எங்கு நீண்ட காலத்திற்கு முன்பாயினும் சண்டாளர், வேடர்கள் வசித்த இடத்திலோ, எங்கு நதியல்லாது பிளக்கப்பட்ட மரங்களுடன் விளங்குகின்றனவோ, அந்த இடத்தினை விளக்கஸ்தான கர்மாவிற்காக அறிவாளியானவன் விலக்க வேண்டும்” எனக் கூறுகின்றது. இது பற்றிய விபரங்களை சுப்ரபேதாசுமம் (I. 25, 33 - 36) கூறுவது மனங் கொள்ளத்தக்கது.

காமிகமம் இது பற்றிய விளக்கங்களைக் கூறுமிடத்து காலநிர்ணயம் கால விதி (I. 9) பற்றி விளக்குகையில்,

காலவியி வடமலி

கய காலம் பூவகூழாதி ஸவெ-ஷாணம் ஸாவாவஹழி ।
 சாவிராஸம் விநா சமஸம் ஹாநொநா ரயந சி-தூரழி ॥
 தகூழிணை சுவரிதெ சிவஸள காதி-காஸயாஜாவவி ।
 சூராவண சூ விய்யணை ததெந்நூ நிநி-தா சி-தாம் ॥
 சாமகவகூழ சாமொநாநுசூ ஸவதூழிணை-ஸி-தெ-சி-தம் ।
 சாமகூவாடி த்யகீயாம்சம் க்யுணை வானூணம் வா தூஜெக ॥
 சியூசின சியூமளஹாமள செவூ வநுள பூகீ-தி-தள ।
 நவஜீ-வஹசூள வ ஹிகா யா-மெ-தரணியிழி ॥
 சூடி-சீவி உ யா-மூ-ஸம் தி-தீயா ந-ஸஜீ-தயா ।
 க்யுணை-ஷஷி-ஹ யா-ஸஷா-ஸா-ஸவ-தா-நி-நி-தா ஸி-ஹ ॥ (௫)
 ரொஹணீ யொ-தூரா-ஸி-ஸூ-ஹஹம் ஸூ-கீ-வா-நவ-ஸ-தி ।
 சு-ந-தி-ரா-யா-ஸ-ய-கீ-ஸள-ஜி-ம்-வெ-வ-வம்-வா-ரா-ணம்-சி-யா ॥
 வி-தூ-ஸ-வி-ஷா-வள-ஹா-ஸூ-சி-ந-ம-ஜெ-ஷ-ஸூ-சம்-ஸி-கீ-ம் ।
 வ-தி-ஜூ-ஸ-த-லி-ஷ-கெ-வ-வி-சா-வா-வ-தி-வ-தி-ஜெ-ஸ-ஹ ॥
 தெ-வெ-ஷ-கயி-தம்-ரள-ஜி-ம்-ஸவ-தி-ஜி-த-லி-வெ-சி-தழி ।
 சி-ந-ம-ஷெ-வெ-ள-ஷ-வ-ள-ஹா-ஸூ-த-தி-நூ-நி-நி-தா-ஸி-ஹ ॥
 வாரள சு-ஜாக-ள ஹிகா உ தெ-வ-வாரம்-ஸூ-சம்-ஸி-தம் ।
 சி-ந-ம-ஷெ-ர-வி-வார-ஹ-வ-ஜ-தி-யெ-தூ-ஸி-தா-வா-ரழி ॥
 த-ம-கூ-ம-தெ-ஹா-நள-வெ-ஜ-ரா-ணம்-வி-வ-ஜ-தி-யெ-கி ।
 சாம-கூ-தி-ந-க-த-வ-ஜி-ம்-ஜீ-வெ-யா-ஹ-ஜ-தெ-வ-ம-யெ-கி ॥
 சாம-கூ-ஸூ-ஜி-யெ-வ-தி-வ-தி-வ-தி-ஷா-டி-ம்-கா-ர-யெ-கி ।
 தி-வா-ம-க-த-பூ-தி-ஷா-உ-ஸ-வ-தி-ய-தி-வ-லூ-கூ-தி-உ ॥
 ஸவ-தி-ஷா-ஷ-காரம்-பூ-க-ந-ரா-சூ-வா-வெ-ச-ந-ஹ-வெ-கி ।
 ரா-சூ-ள-வா-ஹ-ம-யி-ம்-யூ-தி-நா-ம-ள-கூ-ய-தி-க-க-ய-ஹி-ந ॥

Digitized by Noolaham Foundation.
 noolaham.org | aavanaham.org

உத்தி: ஸ்ரீராமாஸரிஸூர ந்யூசி ஸூடுவயாதூகம் !
 விவஜ்ஞு சரா ராஸரிஸூ வஜ்வெஸ உவவவாடிம் ||
 மாராசாம-வ யாநீணா லோடிய ஸம்பூஸஸூடுத |
 மாரூடிபயஸூ விபூராணாம் உடுவகீநாம் ஹமடுடிபம் ||
 விசராம் வாய்யோடிய ஸ்ரூஸூடுடுடி தெவவம் வியீயடுத !
 த்ரிஷுவெகாடியஸூவாடுந வாவாஸூ நிரி ரெராஹநாம் # கடு
 வ்யயம் ஹிஸூா சஸூலாஸூடுவ-ஃ வவ-ஃ த்ரூ சஸூலா சிகாம் !
 உத்யாரஸூ சஸூலாம் வாவா வஜ்-ஃநீயாம் | ப்ரூயத் தம் ||
 உஹயஸூ ஹிஸூாமரூஸூ ஷூடுவசிமதம் சஸூலம் |
 வஜ்-ஃடுவ டெஹிஸிகொ யீலாநு வஹடுமொயார ஸம்ஸூதம் ||
 கண்கம் ப்ரவஹடிணஹ ஸூடுணசிமகதம் மடுஹண உ |
 யாசுதஹ காம்கிதஹொயாம் ஸஹூஜெ டெஹிஸிகொ-ஃதம் ||
 வெயிதகூ-ஃ வ்யூதீவாதம் வஜ்-ஃ சூடுவஹடுடுவ உ |
 விஷ்ணு வாரிவடுடுஹ வ ஸூடு வெய்யூதிஹடி-ஃணம் ||
 தயாZதிமம் சிநூகூ-ஃ ஷூலஸ் திசூவ ஹயா |
 சீஸஸூடுநூம் மடுஹலி-ஃஹ டூயூவார ஹடுடுவ உ || 20
 மூஹடுடிஷ ஸூலாவிஷ ஹூலா நகூதூகாடி யக ||
 தியிநகூதூசீலா ஷூயநாஹஹ வஜ்-ஃடுவக ||
 சுயிராலம் தூஜெஹீர டெஹிஸூலா விஸெஷதம் |
 யஜூர நானகூடுகூ-ஃ ஸூய டெஹிஷ மூணாயிகெ ||
 வடுகூ-ஃஹ வாய ச்யூடுஹ ஹடுடு மூஹவமாதூடுத !
 காரயெயூலூகடுடு-ஃ தத்வ-ஃஸவக ஸஜீகடுடுய || 2௩

ஹதி காசிகாமடுசி சீஹாதஹ த்ரியாவாடுடி
 காமலியிநூசரி நவதி: வடயம் ||

ஸ்ரூகம் = 2௩ ஆ ஸூகம் = ௧௩௭௭ 1/2

சிவமயம்

காலவிதி படல சந்திரிகை.

கால விசேஷம்.

பிறகு ஸமஸ்த கர்மங்கட்கும் சுகத்தைத் தருவதான காலத்தைச் சொல்லப் போகின்றேன். மாசிமாதத் தவிர சூர்யன் வடக்கே செல்லும் உத்தராயந காலமானது சிறப்பாகும். சீக்கிரத்தில் ஆக வேண்டுமானால் தஷ்டினாயநத்தில் கார்த்திகை ஐப்பசி மாதங்களும் ஆவணியும் விதிக்கப்படுகின்றன. அதைப் பார்க்கிலும் மற்றவை குறைவாகச் சம்மதிக்கப்பட்டன.

சுக்ல பக்ஷம் (வளர்பிறை) சுபம். தேய்பிறையில் சப்தமி வரை கொள்ளலாம். வளர்பிறையில் பதினைந்தில் மூன்றிலோரு பாகமாகிய பஞ்சமி வரையும், தேய்பிறை யிறுதியில் மூன்றிலொன்றாகிய ஏகாதசிமுதல் அமாவாசை வரையிலும் நீக்க வேண்டும். நடுப்பாகம் ஐந்து நாளும் மத்திமமாகவும், மற்றவை கிறந்ததாகவும் கூறப்பட்டன. ஒற்றைப்படையாகிய நவமி பர்வம் அமாவாசைகளையும், முதலாவதாகிய பிரதமை திதியையும், இரட்டைப்படையாகிய திதிகளில் த்விதியையும், தசமியையும் அவ்வாறே தேய்பிறையில் ஷஷ்டியையும் விட்டு யாவை மிகுதியோ அவை எல்லாம் இந்த விஷயத்தில் நிந்திக்கப்படா.

நக்ஷத்திர பலம்.

ரோகிணி உத்திரம் உத்திராடம் உத்திரட்டாதி இவை மூன்றும், அஸ்தம் ஸ்வாதி புனர்புசம் அனுஷம் அசுவனி மிருகசீர்ஷம் திருவோணம் பூராடம் மகம் சித்திரை அவிட்டம் ரேவதி இவை மனிதர்கட்காகக் கூறப்பட்டன.

சிறப்புடைய சதயம் விசாகம் பூரம் பூராடம் பூரட்டாதி இவையோடுகூட தேவர்கள் விஷயத்தில் திருவாதிரையுங் கூறப்பட்டன. இவையாவும் சிவனிடத்திற் சம்மதிக்கப்பட்டன. (இவை ப்ரதிஷ்டா விஷயங்கட்கு ஆகுமென்பது.)

மனிதர் விஷயத்தில் பூசமும் ரேவதியும் ஆகும். அவற்றைப் பார்க்கிலும் வேருன கிருத்திகை பரணி ஆயில்யம் கேட்டை மூல மென்னும் நக்ஷத்திரங்கள் ஆகாது.

வார பலம்.

செவ்வாய் ஞாயிறு வாரங்களை விட்டு மற்றத் தேவவாரங்கள் சிறப்பாகக் கூறப்பட்டன. மாணுடர்கள், கருத்த நிறமுள்ள சனி வாரத்தையும் நீக்க வேண்டும்.

அஸ்தங்க பலன்.

புத்திமாண்கள், குரியன் அஸ்தமனத்தை யடைந்த போது வீடு கட்டக்கூடாது. குருவானவர் அஸ்தமனத்தை யடைந்த போது சுப கார்யம் செய்யக் கூடாது. சுக்கிரருடைய அஸ்தமனத்திலும் பிர திஷ்டை முதலானதை செய்விக்கக் கூடாது.

இராப் பகல் பலன்.

பகலில் கர்ப்பாதானமும், இரவில் வாஸ்து கார்யமும் தோஷத்தைத் தரும். இரவில் (ஒரிடத்தில்) பிரவேசித்தல் ஆகும். கிராம நிமித்தமாக இரவில் அக்னியில் வாஸ்து பலியை யொருக் காலும் செய்யக்கூடாது.

ராசிப் பலன்.

ஸ்திரராசி உத்தமமாகும். உபய ராசி மத்திமமாகும். சர ராசி நீக்கத் தக்கது. சரராசி குருவோடு கூடியிருக்குமாயின் சுபத்தைத் தரும்.

உதய பலன்.

குரு சுக்ர புதன்களுடைய உதயமானது யாவத் கர்மங்கட்கும் சுபத்தைத் தரும், அந்தணர்கட்கு குரு உதயமும், ஊத்திரியர்கட்கு சுக்கிரோதயமும், வைக்யர்கட்கு புதோதயமும் மிகச் சிறந்தவை. சூத்திரர் விஷயத்திலும் வைச்யர்கட்கு வெப்பாக விதிக்கப்படு கின்றது.

ஸ்தார பலன்.

மூன்றுவது ஆறாவது பதினோராவது இடத்தில் இரவில் பாபி கள் யாவரும் சுபர்கள் தான். சுபர்கள் யாவரும் பன்னிரண்டாவது இடத்தைத் தவிர எல்லா விடங்களிலும் சுபத்தைத் தருபவர்களாகச் சம்மதிக்கப்பட்டன. கேந்திரத்தில் சுபர்கள் சிறந்தவர்கள். பாபி கள் நீக்கத்தக்கவர்கள். இரண்டாவது ஆறாவது ஏழாவது இடங் களை யடைந்த சந்திரனை சுபனாகக் கொள்ள வேண்டும்.

கோசார பலன் முதலியன

புத்திமானாகிய ஆசாரியர் கோசாரத்திலிருக்கும் அடியிற் கூறுமைந்தையும் நீக்க வேண்டும். குரூரநகைத்திரம், பிரமதண்டம், தூமகேதுவிலிருந்து விடப்பட்டது, கிரகணத்தோடு கூடினது, கிரகணத்தினு லபேஷிக்கப்பட்டது ஆகிய இந்த நகைத்திரத்தை ஆசாரியோத்தமர் விடவேண்டும்.

வேதைநகைத்திரம் வ்யதிபாதம் சூலம் வஜ்ரம் அவ்வாறே, விஷ்கம்பம் பரிகம் கண்டம் வைதிருதி ஹர்ஷணம் அவ்வாறே. அதிகண்டம் அஸ்தங்கத நகைத்திரம் அவ்வாறே, ஷடசீதிமுக மென்னும் யோகம் சூன்யமாசம், கிரகங்களால் பின்னப்பட்டது. அவ்வாறே, தக்தவாரம் கிரகதோஷங்களாற் சூழப்பட்ட ஜ்வாலா நகைத்திர முதலானது யாதோ அதையும், திதி நகைத்திர மாச வருஷ அயநங்களின் முடிவையும் வர்ஜிக்கவேண்டும். புத்திமானாகிய ஆசாரியர் முக்கியமாய் ஆதிமாசத்தை வர்ஜிக்க வேண்டும்.

வாஸ்து சாந்தி காலம்.

அற்ப குற்றமும் அதிக குணமுள்ளதாகவு மிருக்கிற, யஜ்மானனுக் கருகூலமான நகைத்திரமாகவும், பிராதக் காலத்திலும் அல்லது மத்யானத்தும் லக்ஷண கிரக பலன்களோடு கூடின தினத்தில் வாஸ்து கார்யத்தை ஸமஸ்த சம்பத்துகளின் பூர்த்திக்காகச் செய்ய வேண்டும்.

ஒன்பதாவது - காலவிதி படல சந்திரிகை முற்றிற்று.

சகுனம் பற்றிய நிகழ்வு பற்றி விளக்குகையில்

நிதி-தவரீக்ஷாவியி:

சூரீள காஅம் வரீக்ஷாஅனெ சாஅகரீ-ஓ வரீஅஅரெகூ ।

நிதி-தவரீ சகாஅநாஅரீள ஜாஅகா 1கரீ-ஓ வரீஅஅரெகூ ॥

வாஅலுவலெஓசிக சரீவீ ஓெஓவஜா பஜரீஅநகஃ ।

சாஅவி சாஅகாஅவரொ அ-ஓகா அ-ஓஷஓணவரீஅம் கரீதஃ ॥

வூலாஅந நிரீ-ஓஓ ஓெவ வரீஅஅரெகூ வூவெசாஅந ।

நிதி-தவரீ சகாஅநாஅநதாநு வரெசூ ஜாஅகா வரீஅசரிவூ ॥

விரீஅவலா ஓாஅரீணாவாவி வதீவாஅசூயாஅதா வதீ ।

அ-ஓவிரீதா வரீ வூவாஅசூ வரீ அஓவிரீ-ஓதா அ விரெசுஷதஃ ॥

சாஅவிணீ மலீ-ஓணீ கரீசூ சீ அகரீ விரெசுஷதஃ ।

அகரீ ஓவாஅரீள வரீஅநா ரீஅஓநீவகஓஓயவ அ ॥

(ந)

சாஅவெவரீஅரீ மலூஅவூ வூத நயி ।

ஸ்ரீவதீ வ-ஓ-ஓணகாஅஓஓ சாஅவஃ ஓவரொஅநதயா ॥

சூரீஅ-ஓ வூஅஓவலிஅய-ஓ வயஃ வ-ஓ ॥

யாநூநூரீ வூலூரீ சாஅஅகரீஅஓ அச-ஓ ॥

அஅநரீ சரிவா மளதீ வ-ஓகரீயாவி விரீஅஃ ।

கொகரீ வரீதரீலூ வூலாஅந வவ-ஓகரீ-ஓணீ ॥

சூலாஅநதா சூவூ நூரீ அஓஅ 2அ-ஓம ॥

அ-ஓவூலாஅரீ ரீஅஓ ரீஅஓ வூலாஅந வ-ஓ-ஓதா ॥

வூலா ரீயாஅவ கரீஅவவூஅரீஅஓ அ ॥

நூரீஅரீஅஓ மளதீ-ஓவூ நாரீஅஓ மரீ

வ-ஓ-ஓஃ ॥ ௧0

ஐவாஊரொ ந ஸவ-ப-ப-ம் ந ஊ நகூ ஹரொ ஐவா ।
 உஊமுள வாயி-ப-கள மூஹூள காகொய ஸுவிஷு காகூகிணம் ॥

சூவமானரிதா சிதூ ந மூஹூரா ஸூகூ-நாம் க்விசு ।
 கூதம் ஸவ-ப-சூ நெஷும் ஸூராஔூகூதம் சிரண னீரெசு ॥

முஹூவூகூஷுயா-நூநி காவ-ப-ஸூஹூராஔூமூஹரம் ।
 நியதெ ரிஸு-நா-நாஹ ஐஸ-ப-ம் ரெசாகுஐம் ஐஸூ ॥

ஊ-ப-கூ-நூ-கூ-கெஸாஐிரணகூசு கூசூசிஊஷி-நாடி !
 சிமிநா ஊகூ ந மூஹூ ஐஸ-ப-ந நூ-ப-ஷுஐம் ஊவெசு ॥

சூகூ-ஸம் ரொஐ-ந ரெஹவ கயஹ ரெஸூகூஐம் வூ-நம் !
 வராஹூஹிஹூஷூஷூஐ-ஐஸ-ப-ம்-நஹ தயா ஊவெசு ॥ கரு

வூ-தி-கூ-ஔூ-நிதி-தூ-ஊ ஸவ-ப-கூ-ப-விவஐ-ப-யெசு ।
 ஹகயா ஐ-தி-யா கூசுவா நிதி-தூ-சூ-ய ஐஐஷகூசு ॥

வஐ-ப-யெஐ-ஸூ-ரிகொ யீரூநு வஹமூஹர ஸம்-யூ-தம் ॥

ஊ-தி கூ-ப-கூ-ஔூ-ஐஹூ-த-ஔூ-கூ-யாவாஐ-
 நிதி-தூ-வரீ-கூ-ஷி-ந-ப-ஐ ஐஸூ-ப-ம்-வூ-யு ॥

ரெசூகூ - கசூ 1/2 ஐஹ ரெசூகூ - கஹ.கூசூ

நிமித்தபரிஷ்ணாஸ்தி படல சந்திரிகை.

நிமித்தபரிஷ்ணாஸ்தி விபரம்.

முதலிற் காலத்தைப் பரிஷித்து முடிவிற் சுபகிருத்யத்தைச் செய்ய வேண்டும். ஆதியிற் பின்வரப் போகிரதற் கேதுவாகிய சகுனங்களை அறிந்து கர்மத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

வாஸ்துவை யறிந்தவராகியும் ஆசாரியராகியும் சிற்ப சாஸ்திரத்தை யுணர்ந்தவராகியும் சோதிடத்தை யறிந்தவராகியுமுள்ள யஜுமானர், சுசியாயும் வெண்மை வஸ்திரத்தைத் தரித்தவராயும் பூஷணங்களால் அலங்கரிக்கப் பட்டவருமாய்ப் பிரயாணத்திலும் வீட்டைவிட்டு வெளியிற் புறப்படுவதிலும் வாஸ்து ப்ரதேசத்திற்குப் பிரவேசிப்பதிலும் சதாசிவத்தை ந்யாஸித்து நிமித்தமாகிய இடத்தைச் சகுனங்களைப் பார்க்க வேண்டும்.

சுபசகுனம்.

விதவான்கள், பத்தினிகளோடும் புத்திரர்களோடும் கூடின பிராம்மணர்கள், பரிஷ்டர், ஆபரணம் அணிந்த மாதர், நல்ல புத்திரரை யுடையவர்கள், விசேஷமாக சந்தோஷமுள்ளவர்கள், ரூபமுள்ளவர்கள், கர்ப்பஸ்திரீ, கவ்லிகை, விளையாடுகிற குழந்தைகள், விசேஷமாக பஷ்யம் போஜ்யம் பானம் மாம்சம் தீபம் சந்தனம் மாலை முதலான சுத்தத் திரவ்யம், நெய் நயிர் மதஸ்ய விசேஷம், பூர்ணகும்பம், தண்ணீர் நிறைந்த குடம், சங்கு, கோரோசனம், கண்ணாடி, தவஜம், கடுகு, பால் மற்றும் வேருன யாவை சிறந்தவையோ அவையின் தர்சனம் சுபம்.

இடப்பாக சகுனம்.

பிரயாணத்திலும் எல்லாச் சுபகார்யத்திலும் மூஞ்சூறு குள்ள நரி கௌளி பிங்களவரணமான பன்றி குயில் இவையாவும் இடது பக்கத்தில் விசேஷ நஷமையைத் தரும்.

சுரேஷ்ட சகுனம்.

சீக்ரமாயும் நதியின் சமீபத்தி லீடுக்கிறவைகளாயும் தூரத்திலிருந்தும் நிகஷ்யரம் தூரப் போகக் கூடுமானவையாயும், செல்ல

முள்ளோர் வீடுகளையும் அரண்மனை மற்றும் தேவாலயங்களையும் சுபமான ஸ்தலங்களையும் ரம்யமான விடங்களையும் அடைப்திருக்கிற வைகளாயு முள்ள பறவைகள் ச்ரேஷ்டம்; மதுரமான ரஸம் பால் பழம் புஷ்பம் இவைகளில் ஏதேனுமுள்ளதாகிய மரங்களில் இருக்கிற பசுபிகள் மிகவும் சிறத்தவை.

அவசகுனம்.

கிராமத்திற் காட்டுப் பசுவும், காட்டிற் கிராமத்திலிருக்கிற பசுவும் கூடாது. பகலில் பெட்டையுடன் சஞ்சரிக்கிற சக்ரவாகம் முதலான பசுபி இரவில் கூடாது. இரவில் சஞ்சரிக்கிற கோட்டான் முதலான பசுபி பகலில் கூடாது.

யாவராலும் பிரார்த்திக்கப் பட்டதாகிய இரட்டையாய் வருகிற பிராணிகளாயின் கிரகிக்கத்தக்கவை. அண்டங்காக்கைகளோ வென்றால் இஷ்டபலத்தைத் தரும்.

நதியைத் தாண்டினவைகளாயும் மெய்ப்மறந் திருப்பவைகளாயு மிருக்கிற பசுபிகள் ஒருக்காலும் கிரகிக்கக் கூடாதவை. தும்மல் எவ்விடத்திலும் இஷ்டமாக ஆகமாட்டாது. பசுவின் தும்மல் மரணத்தைக் கொடுக்கும்.

சோகத்தைக் காட்டும் சகுனம்.

வெல்லம், எலும்பு, கறுப்புத் தானியம், பருத்தி, நெருப்பு உற்பத்தியாகும் படியான வஸ்து, விதிவசமாக விறகுகளின் பார்வை மிகவும் சோகத்தைத் தரும். சக்கிலி, தலைமயிர் பிரித்துப் போட்டுக் கொண்டு வருகிறவன்; சண்டை, பசியினால் இளைத்து வாடி வருகிறவன், மொட்டைத் தலையன் இவர்களுடைய பார்வையும் ஆழக்கு வஸ்திரம் முதலானவைகளைக் கட்டிக்கொண்டு விகாரமா யிருக்கிறவன், நாஸ்தீகன், பௌத்தன் முதலானவரின் பார்வையும் துக்கத்தைக் கொடுப்பதாகும். குரற்பாய்ச்சி யழுவது, கண்ணீர் விடுவது, கலகம் இவைகள் பின்னையும் துக்கத்தைத் தரும். பன்றி எருமை ஓட்டகம் முதலானவையின் பார்வையும் அவ்வாறே ஆகும்.

சகுனத்தை முன்னிட்டுச் செய்ய வேண்டுவது.

சகுனமானது பிரதி கூலமாயின், விஸ்தாரமான கூர்மையுடன் கூடின புத்திமானான ஆசாரியர் ஸமஸ்த கார்யத்தையும் வர்ஜிக்க வேண்டும். ஒன்று இரண்டு மூன்று முறை சகுனம் பார்த்து, மூன்று சகுனங்களிலும் தோஷத்தைச் செய்கிற கர்மத்தை விட வேண்டும்.

பத்தாவது - நிமித்த பரிஷாணிதி படல சந்திரிகை முற்றிற்று.

நிமித்த பரீக்ஷாவிதியும் (I.7) கூறிவிளக்குவது மனங் கொள்ளத்தக்கது.

13. கிராம நகர பேதங்கள்

சிவாலயங்கள் அமைக்கத்தக்க இடங்களை விளக்க முற்படும் சிவாகமங்கள் கிராம, நகரங்களின் அமைவிடத்தில் திருக்கோயில்கள் பற்றியே வர்ணிக்கின்றன. அத்தகைய அமைவிடத்தைக் காரணாகமம் (I.3) தருகையில்

கூல வாஸூவிந் ஞாலவபுடம ஸு ஸீயஃ.

கூகிவரம்பு வக்ஷ ராஜி வாஸூவிந் ஞாலவபுடம	
வாஸூவிந் ஞாலவபுடம ஸு ஜாநாஸூலாஸூலா	க
கீகிபுடம் ஜயகி டு வ ரு ஜிஹவாசு மலபுடம	
வாஸூலகூஷெவதாநாணு யஜநாகூடம் விசெரஷகம்	உ
கம உநார ஸூம ராஜோ நமரம் ராஜபாமிசு	
வதநம் கூட்பிஜிஜெனுவா விகம் ஸெநாஸூலம் சவிகி	ங
நபுவலாஸபு யாநாநா ஜஹஷ்ட்வாலஹூஜி	
சூராஜிவ வநாநாணு நாரீணாம் வணிகிரிவீ	ச
நபுதமெயநிபுகாநாம் ஸூடாநாம் நிவாஸஹூ	
ஹவாலாநாஸூமெ நெஷாம் ராஜியாநீகி கீகிபுடா	ரு
நீவாஹரமதடி வ ரு சூ யவிகூ யமெஹதூக்ய	
ஹூகிரிவெவா வணிகிரி சாவாஷுவதநம் ஸூபுதம்	சு
கெவலா ஹூ ஜாதீநாம் தெஷாம் சுபுத ஞாயிகாரிணா	
நிவெஸூ கூடிகம் வெபுகொ ராஜவெஸூஸூயுதடி	ள
ராஜவெஸூஸூயுதூ விதூகிவ ஸூஜகூ	
ஸூபுடம ஸூயுதூ ஸூவிவெவெ யுடம	அ

வெநாழிவழிகிணைக்கொண்டு கெழுநாயுத்தொடர்வது || கக

தெருவெடிகைகண்டு நவபா விழ்ச்சிவெதிராயினுதலா || கக

வெந்தவெதிராமதகருவாறு நெடுநாயு நாயு || கக

வெந்தவெதிராமதகருவாறு நெடுநாயு நாயு || கக

வெந்தவெதிராமதகருவாறு நெடுநாயு நாயு || கக

வெந்தவெதிராமதகருவாறு நெடுநாயு நாயு || கக

வெந்தவெதிராமதகருவாறு நெடுநாயு நாயு || கக

வெந்தவெதிராமதகருவாறு நெடுநாயு நாயு || கக

வெந்தவெதிராமதகருவாறு நெடுநாயு நாயு || கக

வெந்தவெதிராமதகருவாறு நெடுநாயு நாயு || கக

வெந்தவெதிராமதகருவாறு நெடுநாயு நாயு || கக

வெந்தவெதிராமதகருவாறு நெடுநாயு நாயு || கக

வெந்தவெதிராமதகருவாறு நெடுநாயு நாயு || கக

வெந்தவெதிராமதகருவாறு நெடுநாயு நாயு || கக

வெஹாதுட்டம் ஹகுதிரா யசூ ததுஹாரம்ஹுயுடுகே ।
 பூாமுதுமுணயுதுகாய வெஹாதுட்டிவாணாயவ ॥ ௨௪

சுயபூதுசு ஜீதாநநிபயெ டாநம்வொடுகுதுதொதழி ।
 ஹசுவொமதிரிசுவொதுசு உபரவூதி கிஹுயுதுது ॥ ௨௫

கயாவிபிபாரஹு சதுரஹுராவஹுடுபெசு கதிராசு ।
 சுயுடுதெகஸஹுஸு ஹு ஷுடிஹசுஹு ததுவுரஹு ॥ ௨௬

ஹதுஹுது ததொபாவஹு ஹாரஸூராவது ।
 சுஹொதுரஹுசு ஹொதுசு ஹொதுவஹுவிபாநது ॥ ௨௭

சுயபூடுதெகசுகெ.கெ தெஹு நடுநெ நடுநெநவொ ஹுதுது ।
 சுயுகெ ததுஹாயிசு ஹு ததுஹுது நதுஹுயெசு ॥ ௨௮

காவம்ஹு திவஹுசு ஹுஹு கஹுதுணா சுகுநதுஹு ।
 கிதுயா யது விநுராவம் ததுஹொவாஸம்ஹுஹுது ॥ ௨௯

வதுஹுஹு ஹுநிதுஹுணம் ஹொதுஹுஹுஹுஹுது சதுது ।
 ஹுதுஹு மதுவிநுராவ ஹுதுஹுது தெஹொதுவ ॥ ௩௦

ஹுயஹு: வஹுஹுராவெ ஜிஹுஹுஹு விபாநதுது ।
 நவஹுஹுதுஹு மதுஹு ஹுதுஹுஹு ஹுதுஹுதுது ॥ ௩௧

சு தெஹுதுநி ஹுஹுஹு சஹுஹுஹுஹுஹுஹுது கதுது ।
 சுயநதுஹுதுஹு ஹொதுஹுஹு ஹொதுஹுஹுஹுஹுதுஹு ॥ ௩௨

ஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுது ஹுதுதுது ।
 ஹொதுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு ॥ ௩௩

ஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுது ஹுதுதுது ।
 ஹொதுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு ॥ ௩௪

ஹுதுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுது ஹுதுதுது ।
 ஹொதுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு ॥ ௩௫

ஹுதுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுது ஹுதுதுது ।
 ஹொதுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு ॥ ௩௬

ஹுதுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுது ஹுதுதுது ।
 ஹொதுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு ॥ ௩௭

ஹுதுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுது ஹுதுதுது ।
 ஹொதுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு ॥ ௩௮

ஹுதுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுது ஹுதுதுது ।
 ஹொதுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு ॥ ௩௯

ஹுதுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுது ஹுதுதுது ।
 ஹொதுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு ॥ ௪௦

மூளநாலாவவாகுளவ தருளை ஓயிரமுடிகள் |
 நாமவீதன வறையெவகள் மூலியியராநிதளவபுஷா || ௩௯
 மூணவளை வவெவெவொ ஹெசெமமுராநிதள |
 வவெவநடாநாவிவெபூமுத்கு விடாநக || ௪௦
 சூடிவாடிவடாகுணா டிகூகாரவகூடியடி ||
 யும்குசூகா தயாவெவ வவமம மவெவவா || ௪௧
 மவெவவவவவவவவ வாவெவவெவவவவவ வகுமெசு |
 வ்வாணுமமமதகுவவீதக டிகூகாரவவவவவவவவ || ௪௨
 வவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவ || ௪௩
 வவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவ || ௪௪
 வவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவ || ௪௫
 வவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவ || ௪௬
 வவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவ || ௪௭
 வவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவ || ௪௮
 வவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவ || ௪௯
 வவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவ || ௫௦
 வவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவ || ௫௧
 வவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவ || ௫௨

அம்மென்தாம் ஸவமெய்யா வெய்தி ஷட்புவ்யோணதஃ |
 செஷ்டநக்சுத் தாவயாத் தீஷ்டவிமய்ணிகெததஃ || ௫௩
 திஸகஹாஜிஸெஷ்டஸூ ஸிதிரிக்ஷியீபகெ |
 நக்சுத் செஷ்டாவயாதம் ஸிதாயகரணெபுநஃ || ௫௪
 ராயெ ஹதெஸாஹதெயநீரூணிகஹயக் |
 சேஷிஷ்டாஜிதெ செஷ்டா வரீத்யூபரிஷ்யுஸுதெ || ௫௫
 சூபாயிக்ஷம் வ்யபாசீணயுதெஷ்ட ஸவயுக்திஷ்ட |
 க்ஷஸூஹவிவரீதெனுக யுஜெயாபுஷ்டெஸு || ௫௬
 ஸாவயுஷ்டா மடிஷ்டெஸூ மஜுகாகொஷ்டபொகிஷ்டா |
 மஜவிஷ்டெஸூ நாமஸூ ஸூஹாஸூஷ்டாவிவக்ஷரா || ௫௭
 கத்யூநாபீக்ஷராபீதா அயதூஷ்டா அஷ்டயுக |
 ஸூஸூநாபீதாமிஸூஹா ஸூஷ்டாஸூஸூஷ்டா || ௫௮
 ஸவாயுவஹதேஸூ ஷ்டெஸூஷ்டெயிரிக்ஷ |
 அகீயாயத்யூயாய வணீஸுதத்யூ || ௫௯
 ஷ்டெஷ்டெயவ விஸெஷ்டெ ஸவதீதூதெயவ |
 ஷ்டெஷ்டெயவ ஸூஷ்டெயவ ஸூஷ்டெயவ || ௬௦
 கவரெயவ திவெயவ வாவூகஜீணிலாஸூயதா |
 க்ஷெஷ்டவாமுகதீயயஸூஷ்டெயவ || ௬௧
 தவரெய ஹகீஸகீஸ யதெஷ்டாவயெவாநவாஸக |
 அகீயெயவ ஷ்டெஷ்டெ ஸூஷ்டெயவ || ௬௨
 ஸூஹநாநி ஸூஹதெஷ்டெ ஷ்டெஷ்டாவய ஸூஹவெய |
 த்ஷ்டெஷ்டெயவ ஸூஷ்டெயவ ஸூஷ்டெயவ || ௬௩
 சேஷாஸவயா நுகூயெஷ்டெயவ ஷ்டெஷ்டெயவ |
 ஷ்டெஷ்டெயவ ஷ்டெஷ்டெயவ ஷ்டெஷ்டெயவ || ௬௪
 ஷ்டெஷ்டெயவ ஷ்டெஷ்டெயவ ஷ்டெஷ்டெயவ || ௬௫
 ஷ்டெஷ்டெயவ ஷ்டெஷ்டெயவ ஷ்டெஷ்டெயவ || ௬௬
 ஷ்டெஷ்டெயவ ஷ்டெஷ்டெயவ ஷ்டெஷ்டெயவ || ௬௭

ஷ்யம்மமூ வரீணாஹ தது வி ருணரீப கழ் |
 ஸுபுதுத்திராணா சாகு கழி சௌராடுவவா || ௬௮
 சிறிதாடிவாஸ்கீநாமும் சரிபவியாஸ மலகழ் |
 சூக்ஷ்ம ஷாரவடிபுலா வெசாந தவ்வட லாமகை || ௬௯
 கணபுர ஹாஜிளது கொடிய வசிகண்டுதாசுபுதி |
 கருவதெயுராவெசுகொடிமுகலவமுஸிவோவசை || ௭௦
 சூலவியு ஷாசுசிரிவாஸ்யா கெவசுசிரிதசு ஜோலவெச |
 வு.வதெயு கா ஹாஜிகொடி தந்திபுஞா ஹாஜிவெயு || ௭௧
 சிரி வதமு வநரீபவியா கந ஷாரா ஷாடிபுசு ||
 வழியிவிடு தவிஷ்டை ஹரிமுண்ணி ஸுராஸ்யாக் || ௭௨
 நாஹாவீஷ்டஹபாடிஷ்டம் வகுசிரிதா கருவதய நடு |
 யுநுநெஷா வொணலாவமு ஹ ராமமுநாஜிசுரிதமு || ௭௩
 சிண்டெநகதா ஸாடிபுசு ஷயாசுஷாஷுஷாஷாசு |
 ஹாஜிவிஷ்டஹகு தணு வசூசுஷுராவபுசுஷுசுது || ௭௪
 வாகுஷெஸுராக்காகு ஜெவெவ வமவமுஸவமுஷ்டை |
 வாதரொஷாசெவெநவ க்ஷு ஜெவவலிபாசுயெசு || ௭௫
 ஜயபாவதரிஹத பு யுஷோவ நமதூயசு |
 தசுவதா ஸவபூரிநீய வு து வு வநெநஜெவ || ௭௬
 ரெயஸுகிநாஜீநி வாதெபாநி ஷராநபா |
 வளவா ஸுகெஷவதம் பெராசு ஹரிசாம ஷுணசூயுதெ || ௭௭
 நீயிடிஷ்டவிலபுது புஷுடசிரிஹாசு ஸவஷ்டுயெசு வுயு |
 வநகொநசிரி ஸஹஸூராணு தகுபுஷ்டம் நெஷுதெதது || ௭௮
 ஸவயாபெயெசொநவணீராசசு சிபுதம் ஷீநசூயுதெ |
 தகுபுஷ்டம் சிஷ்டிஷ்டெவாகு தகுகெஷாசுதேஹவெசு || ௭௯
 சிபுதம்ஸவபுசா ஜெஷ்டம் வகாரரிஸசு ஸுரொததமு |
 வவவிலிஸாரரீபவியாசு து யாரீபநாமம் விலெஷதம் || ௮௦
 சுயுபூடிஷ்டசுதம் தெஷ்டம் சூநுகடுதமு ஸவெஹவதா |
 ஹுசிரிநதிரி விஜெஷ்டம் சிபாசுரிதா தகுகெஷசு சூரிசு || ௮௧
 யுநணபுள பொநீநகசுத ஸ வஸாயுஸூராஸகஷயா |
 வாரொஷெஷு தாநிஸூரொஷு து வவாஸூஸிராரெஷு ||

விஸுரெணாஸுரெடி டெடிவயுடெனாடி ஜியுயவாவாநுஃ |
 விஸாராயாஸெயுசு ராஸீவாயநிஸுக்ஷயெசு || ௮௩
 வஸுமி மதுணிகெதாநுஹுதெஸெடுதாயவஸுஸுதஃ |
 வஸுணு வஸுமிஸுடுதெ ஹுக்ஷெஸெடுதா வுபஸுடா || ௮௪
 ராஸெடுதெ ஹுதெ யொநி ரஷுநிவிடெயெதவாநுஃ |
 வஸுவிஸுஹெடுதெ வஸுயுஸு வஸுஸுஸு || ௮௫
 சுடுதெ வஸு வஸுஸுஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ || ௮௬
 ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ || ௮௭
 ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ || ௮௮
 ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ || ௮௯
 ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ || ௯௦
 ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ || ௯௧
 ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ || ௯௨
 ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ || ௯௩
 ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ || ௯௪
 ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ || ௯௫
 ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ || ௯௬
 ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ || ௯௭
 ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ || ௯௮
 ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ || ௯௯
 ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ ஹுடுதெ || ௧௦௦

சூட்சுமபூமீதிவிஜேகாபாஸிவபிராஸங்கஸூக்யி |
 சிவபிரதேயநஸகெஸூகாசெவகா விநியிசு வஸூயீ || ௯௭
 பூமீஸூகித் பூசூசெந கபூகார சிவபூக்யம் தசூ |
 ஸவஸூகெஸூஸூகெதெ ஸயாஸூஸூகெஸூகெவிநிதிநூசெஸூ || ௯௮
 சூசூசெநஸூகெவகூகூகூகூகூவிநூஸூஸூகூகூசூசூகூ |
 தசூஸூகெதயம் கபூகார பூமீஸூகெவஸூகூபூசூ ||
 தகூசூகூவிநஸூகெவஸூகெதயம் கபூகூகூகூகூசூசூகூசூ ||
 கெவயெகூ வகூகூசூகூ வகூகூசூகூ கெவகூகூ || ௯௯
 ஸூகெதூகூவிஸூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூ |
 விஸூகூகூ ஸகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூ || ௧௦௦
 வகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூ |
 சூி வகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூ || ௧௦௧
 கூ |
 ககூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூ || ௧௦௨
 கூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூ |
 கூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூ || ௧௦௩
 கூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூ |
 கூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூ || ௧௦௪
 கூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூ |
 தகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூ || ௧௦௫
 கூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூ |
 வகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூ || ௧௦௬
 கூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூ |
 வகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூ || ௧௦௭
 வகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூ |
 ஸூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூ || ௧௦௮
 வகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூ |
 தகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூ || ௧௦௯
 கெகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூ |
 கெகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூ || ௧௧௦
 வகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூ |
 யகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூ || ௧௧௧

௧௧

மாவஸுரஸுந் குகூரஜிதோரிக்ஷஸவகுவுடாஃ |
 தாஹ்ருஷ்டா மநவபுஷ்டாவிநெய்யுஃவஸஸிநெஹ்ருயாக்ருஜி || கசக
 வஸ்கந் ஸரோயுக்தம் லாஸோவகுவுபஸஸரோயுக்தம் |
 க்ருஜெநெணவதரூந்ருகா ஸநெகெகஸ்யுவுபுயக்வபுயக் || கசஉ
 வஹிவபுஷ்டா விக்ரெயா ம் ஹக்ஷநயஜிள தயா |
 மபவெடா ஹம்மராரஜிபுஜேமள டிக்ஷிணதஸ்திதஃ || கசந.
 வகுஜயிக்ஷாதம் தாநஸவடாநு மபவபுஷ்டாக்ருஜி ||
 கடினீமவ ஸாயுக்தம் ஸிதஸீகாஸுட ஸாயுக்தம் || கசச
 ஸாஹுஜ்ஜஹ்ரு யநாடிசுசு தெஹ்நம் மவிரிஸித்யு |
 வாஸக்யுபுராஸுரஸெஸவ வாவயக்ஷாதஸெஸவ || கசரு
 வஸிநெஸம்ஸிதாநெவாந்ருஷ்டாதம் வியிவகுவுக்யு |
 ஸஸிணம் வுஷ்டெகாபெதம் பநஸஸ்யுந்ருவாநித்யு || கசக
 மபாஹ்ரு வலிநெதஷா க்ருஜெநெணவதமூவயெசு |
 வவநளநாமஜிஹ்ருவாஹ்ருஹ்ருகஸுடகஸுடா || கசஎ
 சுஷிதிர ஷிதிஸெஸவா ஸளஷிக் ஸவ்யம் வ்யவஸிதஃ |
 தாஹ்ருஷ்டாமபவபுஷ்டாநெய்யு நடாநெகெகஸுமலாநித்யு || கசடி
 தயாவெஹ்ருகந்ருஹ்ருவாரூயாஜி ஹலாநித்யு |
 வலிக்ருஜெநெணவரூணம் டிஷ்டாநாஜி தயாஸாயு || கசக
 ஸவெடஷா ஜெஸுரூகாஹ்ரு வலிவா டாவயெசு வபுயக் |
 வாஸுவகுஜாவிஹ்ருநெஹ்ருக் ஸஹம் மூரோலிநஸ்யுகி || கரு0
 வலிஷா நந்ததக்ருகா ம் ஹநிஜிபாணஸாரஸெசு |
 சுயவா ம் ஹநிஜிபாணம் க்ருகா டிஷ்டாசு வலிநெதஃ || கருக
 க்ருகாதம் ம் ஹநிஜிபாணம் க்ருகாமூரஜிவஸெஸக்யு |
 த்ருநெதம் வலிஷ்டிஷ்டாநெய்யு நெய்யு ஜெருஜிபாணம் || கருஉ
 டிஷ்டகம் வபுயம் லெகா க்ருகா ம் ஹநிஜிபாணம் ஹ்ருஜிபாணம் |
 ஸீவஹ்ரு த்ருத்யம் ஸுராக்ருகா நாவியுஹ்ருதம்ஹ்ருக்யு || கருங
 வஹிஸிவாஸுடயுக்தம் ஹ்ருஷ்டெஹ்ருவபுக்ஷிணக்யு |
 ஸவ்யம் ஸவிகம் லெகா க்ருகா ஹ்ருஜிபாணம் வாவஸுடஸாயுக்யு || கருச
 டிஷ்டகாருக்ருஜெநெணவ தெஷா ம் ஹ்ருணம்மபுஜெத |
 யெஷ்டிஷ்டாயதம் காயுடம் ஹ்ருவாஹ்ரு ஸிதிக்யு || கருடு

ஸஹ்சுகரிதிபொகும் மி மொரஸாடிநகரீதஃ |
 வடுவடாமு சிம்தராமு னு க்ருகாவீயிசயம்வாநஃ || கருசு
 ஸஸுரய ளுதாவரிதொ ஹ றெதக் வகீகிடுகழ் |
 ஸவெபுஷா வரி திஃகூயடூக் சிமொசிமவவீயிகாழ் || கருள
 வனுவீயீஸரிரஹு நவதி ஂஸகிகாவயிஃ |
 உடிஹுவாஸுமஸு வீயயஸுஹிஹுதாஃ || கருடி
 பூஹுவாவீயயஸிஸு ஸவிவிநாஸுடுயெவ | 0
 ஹுஹாஹு லீயு வஸவ ஸீவததிஹஹாவிதழ் || கருகூ
 ஸீவத வடுவடவக் க்ருகா றெவ ளுக்காரம் ஸரிவபுதழ் |
 நாவீயிதைஃ கூயடூ ஹுதாரஸம் ஸரிதைஃ || ககூர்
 ஸீவதம் வாஸுட்புகடுஹு றாதஸுளடுகு துயம்ஸகெ |
 சிஹுலீயு ளுநு வடுவடஹு ளாம் வீயினுசிஹுலீயிவக் || ககூசு
 வடுவடாவரெஸரிவபு ளுகெ ஸெஷம்ஸீவதவஹுரெக் |
 விஸாரஸு ளுசிஹாவீய ளுஸவஷடீவனிடணகழ் || ககூஉ
 க்ருஹுலீயு ளு விஸாரணு துஸிடுஹெகஹுஹகெஃ |
 ஷடீவீர ளுடுஸெவவடுவடாமு ளு தராமு ளுடுயெவஹி ||
 வனுவீஸவஹாகார வடுஷுஹைஃ வுயக் வுயக் |
 பூஹுவொஹுஹுவா க்ருஹு லீயய ளுஸுஸவஹ || ககூஸ
 பூஹுவொஹுஹுவாதலாக் லீயயஸுஹகவீஸகிஃ |
 வஸவ வுசீணுட்கடுபொகம் ஸஸிகம்ஹயடுநொஹுடுதெ || ககூடு
 பூஹுவாவீயயஸிஸுஸடுயெவொஹுஹுவாஸு ளுதாஃ |
 வாஸுசிஹு ளு து ளுஸு லீயயஃ வரிசீகிடுதாஃ || ககூகூ
 சிஹிணாஹிஹுவாடுஸு வடுவடவீயிஸடுயெதறா |
 வஸரிஹிஹுவாடுஸு யாஹி லீயிஸடுயெதறா || ககூள
 நடுயக் வஹுவீயீஸு உதரஹிஹுவதைஃ |
 தடுயெவொதரவீயீஸு ளுமஹு ளு விசீணுடுயெக் || ககூடி
 ஹடுஷுஹாஹுஸாடுஹெஹு க்ருஹு லீயீஹடுஷுயழ் |
 ஸஹகஹு வரிதஃ கூயடூ நஹாசிமவவீயிகாழ் || ககூகூ
 தடுயெ ளு ளுடுயெக் கடுவயாநாஹிநவஃஜாழ் |
 ளுடுயபாடிஷு ளுகாடுணஷு ஹிநாநாஹிஹுசிஹுஸு || ககூடு

கநெடுஷாந் வகுஜெயேநித்யம் மூர்த்திபிகாரம் வரமு: |
 ஷெவஸூநம் விநாயத்ரு வணக்காருநிவாஸயெசு || கடிடு

நித்யவகுஜிவிஹ்நெதகம் ஸூரூபா: கூவகுநதகுதிதமு: |
 தஸூசு ஸயதுபயதெந நித்யவகுஜாம் ஸரீரவரெசு || கடிசு

வாலாஅயஸுஷெவாநாம் கடுகூர ஸஸூரவயு வகுவுபயசு |
 வாலஸூநம் விநாயத்ரு சிவஸூநநநகாரபெசு || கடிஎ

வஷெவெஸாஸிகெ அபுரூ சிஹாஷெஸாஸிகாசுவஹி: |
 காரபெசு வரிவாம்.தத பூகாரம் ஸுஷுப்யாயா || கடிஅ

வதமூரூரஸரீயாமூ ஸவாஷெஜெஜாமபூகூ |
 தபூகாரங்குபெயிரோவ வதமூரூபூபூபூபூபூ || கடிசு

வகுஸூராரணாம் பூவெஸாஸூபூ ஸூரூரூரூரூரூபூபூபூ ||
 ஜீவஸூகூஅயெஅதெ ஸாமமு ஹநிரீகூஷெ || கசு

ததபூபூ வணஸூவாஷெ நவாஷெவாங்கூரூவபூணமு: |
 ஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெ || கசு

முஹாணிகூகூர விபூரணாம் முஷெவகூரணாநிவ |
 வகுஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெ || கசு

மூரூரூரூரூரூரூ வணாஸாசு ஸூரூரூரூரூரூரூரூரூ ||
 கடுகூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூ ||

ஷெவஸாஷெ ந ஸரீரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூ ||
 ஸூவாஸஸூபூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூ || கசு

வாஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெ ||
 தசுஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெ || கசு

ஷெவஸூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூ ||
 ஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெ || கசு

வூஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெ ||
 வூஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெ ||

ஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெ ||
 தசுஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெஷெ || கசு

மூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூ ||
 ஸூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூரூ || கசு

பூர்வகாரணகமம்

கடிவெய்தி ஸ்சிஷ்ணெது உவெவ்ணாஅகடிக்காஃ | கசுசுத
 வவ்வெராகு வாஸுவந ஜாவிராமம் ஊடுசெடிநாநஊரகபொ
 ஷெவதாநாடி | மூரீரீநாநனாகு வாரீநாநுதெசு வரகூர
 ரம் காரணாவெய்ததெனெ || உஃ௦௨

உக்காரணெ வுதிஷ்டாதெனெ
 வாஸுவந ஜாவவடகூஸுபுதீயஃ.

அக்ரஹாரம், கிராமம், நகரம், ராஜதானி, பட்டணம், குட்டிமம்
 ஆவிகம், சேனாமுகம், எனக்கூறி அவைபற்றிய விளக்கங்களைத்
 தெளிவுபடுத்து கின்றது. சுப்ரபேதாசமம் (I .23) கிராமம், நகரம்,
 பட்டணம், கர் வடம் புரம், கேடகம், குடிகம், சிபிரம், ராஜதானி,
 சேனாமுகம் எனக் கிரமமாகக் கூறப்படுகின்றது.

எனக்கூறி விளக்கமளிக்கையில்,

1. கிராமம் : இவை சுமார் 15 பகுப்புக்காக மண்டன கிராமம், சதுர்முககிராமம், மங்களகிராமம், விஸ்வேச கிராமம், வஸந்த கிராமம், நித்திய மங்கள கிராமம், கர்வட கிராமம் என்பன முதலிய பெயர் களில் காணப்படுகின்றன.
2. நகரம் : பல்வேறு தொழிற்சாலைகளும், அரசாங்க நிர்வாக மாவட்டத்தலைமை அலுவலகங்களும், கலைச் செல்வங்களும், காவல் நிலையங்களும் கூடிய மாவட்டத் தலைநகரமாகும்.

3. பட்டணம் : நதிகள், கடந்துறைமுகங்கள், வியாபாரத் தலைமை நிலையங்கள், கருவூலங்கள், ஆபரணத் தொழிற் கூடங்கள், நெசவுசாலைகள், அயல் நாட்டு வர்த்தகர் தங்குமிடங்கள், மாவட்டத் தலைமை அதிகாரிகள், சுங்க அதிகாரிகள் தங்குமிடங்களுடன் கூடிய நகரைக் குறிக்கும்.
4. கர்வடம் : சுமார் 500 விவசாயத் தொழில் செய்யும் குடும்பங்களும், ஆறு, காடு, மலை இவைகளின் சமீபத்தில் உள்ளதுமான இடமாகும்.
5. புரம் : இது சாமான்யமாகவுள்ள சுமார் 200க்கு மேற்படாத கூலி வேலைசெய்யும் தொழிலாளர்கள் வசிக்கும் இடம்
6. கேடம் : ஆற்றங்கரை, மலையுச்சி இவைகளில் பிரிந்து பிரிந்து குடிசைகட்டிவாழும் மக்களின் இருப்பிடம்.
7. குடிகம் : இது தாழ்ந்த குடிமக்கள் என்று முன்னாளில் கருதப்பட்டு வந்த ஹரிஜனங்கள் வசிக்கும் சேரிகளமைந்த இடம்.
8. சிபிரம் : எப்பொழுதும் நாட்டுப்பாதுகாப்பிற்காக யுத்த வீரர்களைச் சேர்த்தும் தயார் செய்வித்தும் சேனா முகத்தின் சுற்றுப்புறங்களில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் இடமாகும்.
9. ராஜதானி : அரசருடைய மாளிகையும், மற்றும் மந்திரிகள், பிரதானிகள், சேனாவீரர்கள், பாதுகாப்புள்ள கோட்டை கொத்தளங்களுடன் சுமார் இரண்டு

லக்ஷம் ஜனத்தொகைக்கு மேற்பட்ட நால்வகை
ஜாதியினரும் வாழும்படி

10. சேனாமுகம் : துர்க்கம், நாட்டின் லாதுகாப்பிற்காக உள்ள நான்கு
பக்கங்களிலும் (சீகாட்டைகள், பொறியியல்
யந்திரங்கள், யுத்ததனபாட உற்பத்திசாலைகள்,
யுத்த வீரர்கள் பயிற்சி பெறுமிடங்கள் முதலியவற்
றையுடைய இராஜதானியை அடுத்துள்ள
இடமாகும்.

எனத் தெளிவுபடுத்துகின்றது. காரணாகமம், அக்ரஹாரம்,
குட்டிமம், ஆவிகம் என்பவற்றினால் கூறுகையில்.

1. அக்ரஹாரம் : அரசகுடையதும், மக்களுடையதுமான முக்கிய
இருப்பிடத்தொடர்
2. குட்டிமம் : அரசனின் மரணிகையோடு கூடியதும் தனியாக
நன்மக்களுடையதும் அவர்களுடைய செய்யுத்
தக்க செயல்களுக்குரிய அதிகாரிகளுடைய
யதுமான வலிவிடம் குட்டிமம் எனப்படும்.
3. ஆவிகம் : யானைகள், பலதரங்கள் என்பன இருக்கும்
சேனா முகத்திற்கு அமைந்த இடமாகும்,
எனக்கூறுகின்றது.

இத்தகைய அமைவிடங்கள் அமையத்தக்க பூமியை
கர்ஷணம் செய்து வாஸ்து விநியாஸம் செய்தபின் ஆலயம் அமை
யத்தக்கதாக. பூமியினை நீரம், மணம், ருசி என்பவற்றினால்
சோதித்து வகைப்படுத்தப்படுகின்றது.

“பூமியானது அதன் கண்ணுள்ள மரங்களாலும், செடி, கொடி களாலும் அதில் வாசம்செய்யும் மிருகங்கள், பക്ഷிகளாலும், மண்ணின் நிறத்தாலும், வாசனையாலும், ருசிகளாலும் சோதிக்கத்தக்கது”

எனச் சுப்ரபேதோகமம் கூறுகின்றது. பூமியை நிமித்த பரீக்ஷை மூலமாக சகுனங்கள் அபசகுனங்கள், சோகத்தைக்காட்டும் சகுனம், சகுனத்தையிட்டு செய்யத்தக்கன எவை எனும் விபரங்களை காமிகாகமம் (I .10) தெளிவுபடுத்துகின்றது. தொடர்ந்து சுபசகுனம் பெறப்பட்டதாயின் பூமியின் பரீக்ஷை செய்ய வேண்டும் என விபரித்துப் பன்னிரெண்டுவித பூமிகளாக பூமிலக்ஷணங்களைக் காமிகாகமம் (I.11) தெளிவுபடுத்துகின்றது. அந்நிலையில் பூமியின் குணமானது சைவம், பிரம்மம், வைஷ்ணவம், ஜந்திரம், லக்ஷம், பௌதிகம், ஆசுரம், பைசாகம், ராக்ஷசம், வாயவ்யம், வாருணம். ஆக்னேயம் எனப் பன்னிரெண்டாகப் பகுக்கப்படுகின்றது. அவையாவன.

1. சைவபூமி : கோங்குமரம், மருது, அரசு, விளா, அசோகரம், ஆச்சாமரம், நிலத் தாமரை, துளசி, அறகு, விஷ்ணு கிராந்தி, எலிக்காதுக்கீரை, இலவு, மலைநன்னாரி, புறா, கிளி, அன்னம், இவைகளால் வியாபிக்கப்பட்டது அவற்றைத் தரும் சைவீபூமியாகும்.
2. பிரம்மபூமி : வில்வபத்திரம், முருக்கு, விஸ்வாமித்திரம், நாணல், மான் நல்ல வாசனையுள்ள ஹோமத்திரவியங்கள், அடைந்திருப்பதும் சுபத்தைத் தருவதுமானது பிரம்மபூமியாகும்.

3. வைஷ்ணவீ பூமி: தும்பைச் செடி, புளியமரம், பாங்கமரம், மூங்கில் பருத்தி, எருக்கு, செம்பருத்தி, அன்னப்பக்கி சாமான்யபக்கி, மிருகங்கள், முள்ளில்லாத மரங்களோடு கூடியதும், மனிதருக்கு சூரத்துவ பராக்கிரமங்களைக் கொடுப்பதுமான பூமி விஷ்ணு பூமியாகும்.
4. ஜந்திரபூமி : வாழை, பலா, மா, சுரப்பன்னை, மகிழமரம், பாதிரிமரம், நொச்சி, நெல்லி, கருநெய்தல் இவைகளாலும் வைசியர் சூத்திரர்களாலும் பரந்திருப்பது ஜந்திர (இந்திரன்) பூமியாகும்.
5. ஓளகூழ்மூமி (பசுபூமி) : பாதிரி, அகில் இவைகளின் வாசங்கள் நிறைந்ததும், தன தானியங்களின் சம்பத்தைத் தருவதும், அழிஞ்சல் விருகங்களாலும் புன்னை, கீர்ப்பிள்ளை, முயல், உடும்பு, சகோரபக்கி, செந்நாய் இவைகளில் பரந்திருப்பதும், ஜனங்களுக்கு சம்பத்தைப் பூர்த்தியாகத் தருவதாகவும், சுகத்தையும் வீரத்தையும் தருவதுமாக உள்ளது ஓளகூழ் (பசு) பூமியாகும்.
6. பூதபூமி : பெருநொச்சி, குருக்கத்தி, அறுகு, அழிஞ்சில், முருக்கு, மல்லிகை, அரிசி, இனுப்பைகளாலும், அவ்வாறே விபூதி மணங்களோடு கூடிப் பரந்திருப்பதும், மனிதர்களுக்கு உணவையும் புஷ்டியையும் தருவதாக உள்ளது பூதபூமியாகும்.

- ஆசுரபூமி : செராமரம், பெரியமரம், துஷ்ட ஐந்துக்கள், வெங்காயம், வேடர், மருதைமரம், பருந்து முதலிய துஷ்ட ஐந்துக்களோடும் கெட்ட மணங்களோடும் கூடியது யுத்ததைத் தருவ தானது அசுரபூமியாகும்.
8. பைசாசபூமி : இலவமரம், மகிழமரம், தான்றிமரம், நறுவிலி மரங்களாலும், கழுதை ஓட்டகம், பன்றி, நரிகளாலும், சண்டாளர் வேடர்களாலும், பரந்திருப்பதும் துர்கந்தமுள்ளதாகவும், சவிட்டு நிலமாகவும் இருப்பது எல்லா சாத்திரங்களாலும் எல்லா நாசத்தோடும் கூடியது பைசாசபூமியாகும்.
9. ராக்ஷதபூமி : சண்டாளம், விஷம், திருடர், தலைநோய் முதலானவைகளாலும், மிளகு, கூழாங்கல், பரிமளவஸ்துக் களாலும் நிறைந்து குறைவைத்தருவது ராக்ஷதபூமியாகும்.
10. வாயுபூமி : குள்ளநரிக் கூட்டங்களால் நிறைந்து சுவர்க்கோழி, பருக்காங்கற்களோடு கூடியதும், துக்கநிர்ப்பாக்கியத்தைத் தருவது வாயுபூமியாகும்.
11. வருணபூமி : பாக்கு மரங்களால் சூழப்பட்டு ஸமஸ்த சித்தியைத் தருவது வருணபூமியாகும்.
12. ஆக்னேயபூமி : சதுரக்கள்ளி, நறுவிலி முதலானவற்றோடும், முறட்டு பருக்காங்கற்களோடு கூடியதும், சவட்டு நிலமாயும் தண்ணீரில்லாததாயும் இருந்து எல்லாவற்றையும் கெடுப்பது ஆக்னேயபூமியாகும்.

எனத் தெளிவுப்படுத்துகின்றது. இத்தகைய பூமிகளில் சிவத்தின் பிரதேசத்தில் சிவபூமியும், விஷ்ணுவின் பிரதேசத்தில் விஷ்ணு பூமியும் பிரம்மண்ய பிரதேசத்தில் பிரம்ம பூமியுமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு பாகுபாடு செய்யப்படும் குணங்களால் உணரப்பட்ட வாழ்விடங்களுக்குரிய பூமியானது அநூபம், ஜாலங்கம் என இரு வகைப்படும் என காமிகம் (I- 11) வகுத்துக் கூறுகின்றது. மேலும் வாழ்வதற்கு இயைபான பூமியானது வெண்மை, சிவப்பு, மஞ்சள் கறுப்பு எனும் நான்கு வகைப்படும் எனவும்; இம்மண் ரூசி, மணம் இவைகளால் சோதிக்கப்பட்டு நல்லமல்லிகை, புன்னை, தாமரை நெல், பாதிரி முதலிய வாசனையுள்ளது உயர்ந்தது. எல்லாத் தானியங்களும் விளையக்கூடியது. தேன் வெல்லம் எண்ணைச்சிக்கு, பிணம் முதலிய மணமுள்ளது நீக்கத்தக்கதெனச் சுப்ரபேதாகமம் கூறுகின்றது.

14. பூமி சகுணபரீக்ஷை

பூமியைப் பள்ளம் செய்து அதே மண்ணைக் கொண்டு அந்த பள்ளத்தை நிரப்ப மண்மிகுதியானால் உத்தமம், சரியாக இருந்தால் மத்திமம், குறைந்தால் அதமம் என்றும் அதமம் பூமியை எடுக்கக் கூடாது.

15. ஜலபுஷ்பரீக்ஷை

இத்தகைய பூ சகுணம் பெறப்பட்ட பூமியில் ஓர் பள்ளம் செய்து குடங்களில் பூக்களிட்ட ஜலங்கொண்டு அந்த புஷ்பஜலத்தை அப்பள்ளத்தில் ஜலத்தைவிட்டால் அந்த ஜலம் அடங்கிய

குமிழியுடன் வலமாகச் சுழன்றால் சிறப்பாகும். புஷ்பம் நிமிர்ந்திக்குமாயின் மிகச் சிறப்பு.

16. அங்குரயர்ஷை

ஐலபுஷ்ப பரீக்ஷையில் மிகச் சிறப்பான பூமியில் கடுகு அல்லது எள் விதைக்கப்பட்டு முளையானது முன்னிரவிற் சிறிதாக முளைக்குமாயின் அதுமங்களகரமான பூமியாகும்.

எனக் காமிகாகமம் (I - 11) தெளிவுபடுத்துகின்றது. இவ்வாறான பரீக்ஷைகளுக்குட்படுத்தப்பட்ட பூமியில் எடுத்த பூமியில் அடுத்ததாகச் செய்யவேண்டியது வாஸ்து விந்யாஸமாகும். அதற்கு முன்னதாகச் செய்ய வேண்டிய கிரியை பிரவேசபலியாகும்.

17. பிரவேசபலி

கிரகித்த பூமியினை ஒன்பது பாகமாக்கி பிரம்மஸ்தானம் முதல் ஒன்பது சந்திகளிலும் இந்தப் பூமியில் வசிக்கின்ற பூத, பிசாசு, ராக்ஷஸகணங்கள் யாவும் சீக்கிரமாகத் தாமாகவே போக வேண்டும். இந்தப் பூமியை வாஸ்துவிற்காக எடுக்கப்போகிறேன். எனப்பிரார்த்தித்து தயிர், நெய், பலகாரம் இவைகளோடு கூடிய சாதங்களால், அத்தேவதைகளுக்குப் பலியிட்டு சங்கீத வாத்திய வேதகோஷங்களால் கோஷிப்பிக்க வேண்டும்” என காமிகாகமம் (I 12) தெளிவாகக் கூறுகின்றது. இவ்வாறான நிகழ்வுகளின் பின் பூமியை கிரகித்து (காமிகாகமம் I.13) உழு வேண்டும். (காமிகம் (I 14) இவ்வாறு பூமியை உழுகின்றதையே கர்ஷணம் எனவும் கர்ஷண விதி எனவும் பூமியை சோதித்து எடுப்பது முதல் எழுவது வரையாக காமிகாகமம் (I .14) காரணாகமம் (II.3) சுப்ரபேதாகமம்

(I 25) அம்சமதாசமம் (78) அம்சமத் காசியபம் (1) அஜிதம் (கிரியாபாதம் 7) கிரணாகமம் (iii.24) ஆகியன மிக விரிவுபடுத்திக் கூறுகின்றன.

கர்ஷணம் எனும் உழுதலின் போது கலப்பை முறிதல், கயிறு அறுதல் முதலியன ஏற்பட்டால் அதற்குப் பிராயச்சித்தமாக சாந்தி ஹோமம் செய்ய வேண்டும்" என காமிகாகமம் (I .14) கூறுகின்றது. மேலும் உழுத பிரதேசத்துப் புற்களை பசுக்களை மேயும்படியும், பசுக்களை அப்பிரதேசங்களில் தங்கும் படியும் செய்யவேண்டும் எனவும் விபரிக்கின்றது.

18. சங்குஸ்தாபனம்

உழுப்பட்ட பூமியைச் சமப்படுத்தி நடுவில் கட்டையடித்தலே சங்குஸ்தாபனமாகும். இத்தகைய சங்கு (மரக்குச்சி) அது ஸ்தாபிக்கத்தக்க இடம் அளவு கோல் செய்யும் மரம் சங்குவின் பிரமாணம், அளவு, மண்டல உருவம், சங்குவின் தொகை சங்குவில் ஊசி நாட்டிப் பூஜை செய்யும் முறைமைகள், பின்னர் சங்கு ஸ்தாபனம் என்பன பற்றி காமிகாகமம் (I 15) காரணாகமம் (I.3) மிருகேந்திரம் (கிரியாபாதம் 7) அஜிதாகமம் (கிரியாபாதம், 9) என்பன விரிவுபடுத்தித் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

இவ்வாறாக சங்குஸ்தாபனம் செய்யப்பட்ட இடத்தில் அயனாங்களின் போக்குகளைக் கழித்து காலை மாலை, சூரிய நிழல்களைக் கொண்டு திக்கு நிர்ணயம் பெறப்படுகின்றது.

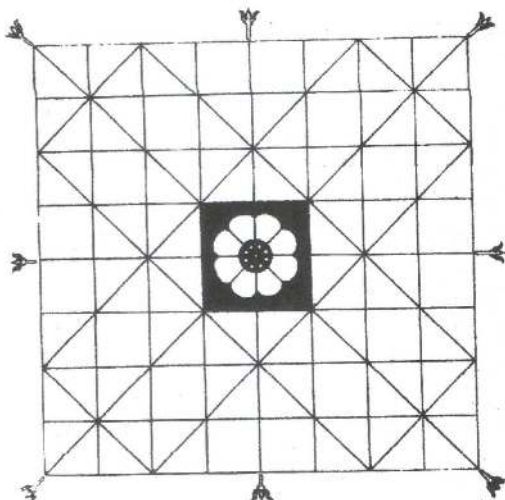
திக்கு நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட பிரதேசத்தில் அளவுகோல்களைக் கொண்டு பகுத்து அதனுடைய ஆயாதிப்பொருத்தங்களைப்

பெறும் தன்மைகளை காரணாகமம், காமிகாகமம் ஆகியன கூறுகின்றன. அஜிதாகமம் கிராம நகர தண்ட அளவுப் பிரமாணங்களினைத் தெளிவுபடுத்திக் கூறுகின்றது.

19. வாஸ்து விந்யாஸம்

சிவாகமங்கள் எவ்விதம் பூமியைப் பரீக்ஷித்த பெற்றுக் கொள்வதற்குரிய படிமுறைகளைக் கூறுகின்றனவோ அதே போன்று காசியபசில்பம், மயமதம், வாஸ்துவித்யை, முதலான சாஸ்திர நூல்களும் கூறுகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சிவாகமங்களும் பதவிந்யாஸம் எனும் தன்மையில் பூமியின் பிரிப்புக்களை பதங்களின் எண்ணிக்கையால் வேறுபடுத்திக் கூறுகின்றது. இதனடிப்படையில் பூமியானது 32 வகையாக வகுக்கப்படுகின்றது. அவையாவன. அதனை காமிகாகமம் (I.17) பதவிந்யாஸபடலம் விரிவுபடக்கூறுகின்றது.

வாஸ்து மண்டலம்

விபுலாக்கி லஸ்கெயம் வனகொநத்ரிஸகம் வடிபு ।
வடிம் த்ரிஸத்தரிம் வெபூகணம் விஸூலாரம் வபாராதபு ॥

வனகத்ரிஸத்தடிம் யத்து ஊவெபீஸூரகாணக்யு ।
ஊநூகாணவடிம் யத்து யாத்ரிஸகக்யுதிதம் கவிஹ ॥

ஸகடுவெ சியுடுசி ஐவூர வபுஜுஃ யூமாடிஸ-திருகெ ।
ஊநூ யரிஹ வரூணம் லொரிம் மஸாடிநாஅ-பெயக ॥

கவ்யூநு தெவாடிபம் வபுஜூஸூராதிகாய-ம் உ லொஜநபு ।
கய-பாத்ரு வெவகவபெ கண-ஸ-திரு-யயாநிதி-க் # கரு

கவடிஸ-திரு-மதா லொகவாமா சியெ யூஜாவதிஃ ।
த-புயெ நிகூஉம் வெபரம் லூவபெயகெடிசிகொத்தரிஃ ॥

ஸவ-பிஜூகாய-ம் உ க்ஷூபூஸூரிமுஹாடிக்யு ।
கண-ஸ-திரு-யபெடுவெ ஸம்பூகணம் வீ-பிஷ்யுடுக ॥

வபுடுவெ-பாணூலூ ஸாரா பெ து வடிஸூடுவெ யூகீ-தி-தாஃ ।
வனககவடிம் சூரீநா-த்து மூரூடிபொய்யுக்யு ॥

க்ஷூபூஸூரிடிகெ தெவடிம் வெவகம் து கடுயெவ ஹி ।
கண-ஸ-திரு-யபொடுவெ-க் சிஹாவீ-ம் து காரபெயக ॥

சியெ ய துஷடிம் ஐவூர ஊநூகெகூ-து சூ-நிஸத்தரிஃ ।
ாரம்ஸரா ஜபண கிடிடுகூ ஊஸூரூ-நிவி-தயொ யஃ # 20

ஐயமுஸூ வி-துஸூயீ வள வரூணம் ஸூஷூரூ-தள ।
சூ-வூ-ஸூ-டு-ரூ-டி-தி-டு-தி லு-தி-லூ-வா-ஹூ-டு-வ-தாஃ ।

சிஹாவீ-வடிம் வெபூகணம் க்ஷூபூஸூரிடிபொய்யுக்யு ।
உவவீ-வபெ தெவகம் ஊநூகெ சியெ வி-தாரிஹஃ ॥

கய-ப-ரி உ விவஸூரூ-யூ சி-து-யூ | வ்யயிவீ-யரஃ ।
யதுடி-க்ஷூ மதா தெவா வனகெகவடி-லொயி-நிஃ ॥

வாவிசுருவெழுநெய்வ ருசூழ வாவஜலயா |
சூடுநயாழி உதுழி-கூழ ஊஜதெ தெவதா: வடிழ #

ரார்ஸு வகுகெடுவ ரெஹநாழிகுவஹய: |

மயவ-சூ தயா தெவொ மூஹகூதயரிள தயா | ௨௫

வி தரஸூஸூராரெடுவ வ-ஹகூ ஜெஸூரள |

வாய:ஸூவி மஜெடுவ ஹூடுவொரி வளவ உ #

ஊஜதெ வடிடுகெகக கண-ஸூடுசூயாநிதழ |

உவவீடுவடி நூரி மூரிநீநா ஸூஹவஹழ #

உமுலீடுவடி ரெயு கண-ஸூடுசூயாநிதழ |

ரெயு உதுஹடி ஸூஹகூராவரெண தக: #

சுய-ரி உ விவஸூரார் சூசூ வ்யயிவீயா: |

ஸூமாழி ஊஜதெ தெவா திவடி கெணவஜி-கழ

ஸவி-கா உ தெயுநூ ருசூயாவஹெடுவ உ |

சூடுநயகெணாரஸு ஊஜதெ தெவதா: வடிழ # ௩௦

வஹிராவரண வகூ வாவகாழிஉதுஹடி-வி |

கெணெவஹ ஊஜதெ தெவா: வடிநூரிய-கக சூரிச #

சூடுநயஸு து வடுவ-கெடுவ ஹெஸா வஹிஹூ

வஸூரிடு |

டுநகீ-கஸு து வடுவ-கெடுவ மூஹ ஸூரச

வஸூரிடு ஸூயழ #

வஸூரிடு-து வாயவூ ரெடுவொ வாயஹூ

வடுவ-ம: |

ரார்ஸூநவஸூரிடு-து திதீரஸூ வடுவ-ம: #

ஸூயூரி-தூரிஸூ ஸூகிணு கெடுண து |

ஜயகெடுஸூ ரெஹநூ சூகி-து ஸூகூஸூயா #

உக்கிண விக்கயெழுவ மூஹக்ஷதயிள தயா |
மஸ்வல்பு தயா டெவாஸு காரி வடிவொயிநம் ||

௩௫

வழிநெடு நெயவ ஸுநீவம் வுஷ்டிணா ஜெயஸாநி |
கஸுாஸு தயா டெவாஸு காரிஸு துநெ ரீதாநி :

ஶுபெநா ஹூடகஸுலாநெ ஹுமுகியுயெவகாநி |
உமூவீநிஶம் நாக் மூலாநீநாம் ஸவகுஜிதமு :

ஸுணீயம் ஸுஷ்வஸுாநம் கணல்வகுதயாநிதமு |
ரீயெயு நவவடிம் ஶாஸுநாஸு வரணெ தகம் ||

கயல்பா வ விவஸுாஸு ரீதஸு வுயிவீயாநி |
வகுவிவல்வாழ்வு கரீயெயெமந திவடிம் ஹஜெதெ ஸுாநாநி ||

கருதயாஶிஷு கெகெணெஷு ஸாவிதாஸுாஸு டெவகாநி |
ஸாவிதாஸுாஸு ஜெயெஸு வ ருடி ஜஸுவஜஸுயா | ௪௦

ஶாஸுாநவடிஸாஸு ஶஶிராஸுரணெ ஸுாநாநி |
ஶாஸுாநஸு ஜயஸுாஸு ரீஹநாஶிதமு ஸகுகாநி ||

ஶுபெநா வஶுரிதி ஶுாஸுாஸு வகுவிவல்வாழ்வு நிஸி டெவகாநி |
விதயெயு மூஹக்ஷதெயெவ யநெ | மஸ்வல் வஸவ வ ||

ஶுஜாஸுாஸுாஸுநிஶித் திஶக்ஷிணஸுாஸு து டெவகாநி |
ஸுநீ வஸுஷ்டிணா வ வஸுணாஸுாஸு ரெஷகாநி ||

வாஸுாஸுாஸு வுதெ தஸுநு வுழிநெ டெவகா ரீதாநி |
ஶுபெநா ஹூடகஸுலாநெ ஶுஹக்ஷிதிஸு வ ||

உதாஸுாஸு நிஸி ஶுாஸுாஸு டெவகா ஶலிஸுாஸுகாநி |
ஸுணீயாஸு வடிம் நெயதத் மூஹாஸுாஸு வகுஜிதமு || ௪௫

ஶவகுகாஸு வ துஷ்டிவடிம் கணல்வகுதயாநிதமு |
ரீயெயு வதுஷ்டிம் ஶாஸுாஸு ஶுஹக்ஷிதிஸு வ ||

வெணிராவாணெ ஞாநூ ரிபிநூநூணீரானிநம் ।
கொணலூணீவதா ஜெயா ஂரஂரானிவிதவாயவம் ॥

வகூரரலய-ஃரிபிநூலு உதுத-ஃரவதெ வுதிதாம் ।
வ-டுவ-ஃவவதூநூ வாவூலூர் வரிகீதி-ஃதாம் ॥

சுமூஹாராஹியொமும் ததீதம் தடுவயவணிகீதம் ।
பூகூ வஹதெராதகூ வடுதூணி வரிகூபெசு ॥

கண-ஃலுடுதூபெயெவதம் பூமூந் ஊகீம் பூகூபெசு ।
சுமூஹாராஹியொமும் ஸூரஃஃரலநரிதம் வதீழ் ॥

௭௩

வஜீமல-ஃரிதம் உநூசு கண-ஃலுடுதூபாநீதம் ।
வனகாஸீ திவதம் தியெ ஊநீகெத தொகவிதாசீஹம் ॥

சூபிநூநூணீராமாஸூம் கொணெரார் வஹநாயகார் ।
சுவூதூரஂரஂலாமலூராய-ஃரிபிநூர் பூகீதி-ஃதாம் ॥

செவதம் வடுவ-ஃவதூஜீஷ்டம் சுமூ ஹாராஹி 1வடுஜீதம் ।
பூஂலி ஸதூபெராதஂலி ஸடுதூணி வரிகூபெசு ॥

கண-ஃலுடுதூபெயெவதம் வதஊநீகீம் உ வடுவ-ஃவசு ॥
சுமூஹாராஹியொமும் ஸூரஃ தீயுக வரிகீதி-ஃதம் ।

வூதூனொமவதநூசு கண-ஃலுடுதூபாநீதம் ।
வனகலிஸூ தவதம் ஸ்வூர ஊநீகெத தம் தியெடுசீ ॥

௮௦

ஊநூஹிஹொகவாமூரூ கவஹ வஹவதெரூரார் ।
தூலிஸூநீனொமிநொ தெவா சூவலூர் வரிகீதி-ஃதாம் ॥

சூவவதூதூபொழஷ்ட ஹி திவதூலூ பூகீதி-ஃதாம் ।
வூதூனொமஜீதம் ஞொகூதம் மூரூரஃ ஸஂபுயொஜபெசு ॥

வனகொநலிஸூதி பூஂலி தாவணி ஸூ ரஂதஹூவி ।
கண-ஃலுடுதூபெயெவதம் விதூதூமூஹாராஹிவடுஜீதம் ॥

வா 1 யொமூகூ

மணிதாவுவடி கண-ஸூடுகுலூர் ஸம்பாத ஊவகி |
வனகொநவடிதிவடி தநடுயெ னுாஹுக ஊவகி ||

ஷடிதிம்சதிவடி ஊவா ஸம்பலா: வரிசீதி-தா: |
திவடி தோகவாஸூராரணலா ஊவாமிந: || ௮௫

சுவவதாடிபராடிள வார-ஊவா: பூசீதி-தா: |
பூசூணம் மணிதவாடினா மூரோடிள வரிசூடுடுயகி ||

தஸூடுடுய-ஸூராம ஸூரடி வாடுவ-வகி வரிசூடுடுயகி |
ஸூஸூடுடுய-வகி கண-ஸூடுடுய-பூசூணம் பூசூடுடுயகி ||

டுயெ வடிநி யாதூர ஊவாத வஹலிம்சதி |
கய-ஸூடிவ-தூவடி திம்சதி-ஸூடுடுயகி ||

ரம்ராடிக்கொணலூலாநா மதூண-ரம் வடிவஹகி |
சூடிநூடி மதூண-ரம் தூ திவடி வரிசீதி-தடி ||

டுடு ஊடு வடி மடுடுகூ வஹ-நூடிள பூசூடுடுயகி |
வாடுவ-வலூவலூலாடிளகலூ ஊடு ஊடு || ௯௦

யாகூடிடிவகி தடிஊடுடுய தூ வரிசீதிதடி |
வநகலூஸூஸூடுடுய தூ ஊடு மூரோடிவாடுடிதடி ||

வடி ஸூபூதிக்காணலூ கண-ஸூடுடுய-பூசூணம் |
வாடுவ-வாடுடுய-பூகாரண வடி மூரோடிவாடுடிதடி ||

லிஸாம கண-ஸூடுடுய-பூசூணம் வ-பிடுடுடுய: பூசூடுடுயகி |
ஊவாத மநவாஸீதி ஊடுயெ னுாஹுவடிநி ||

கய-ஸூடிவ-தூவடி மதூண-ஸூடுடுயகி பூசூடுடுயகி |
வஹாஸடுடுயகவாஸூராரணலூ ரநூடுடுய-ஸூடுடுயகி ||

லிஸாமலூடிடி ஊடுடுய-பூசூணம் ஊடுடுய-வாடுடிதடி |
லிபூடுடுய-பூசூணம்-வாடுடுய-பூசூணம் ஊடுடுய-வாடுடிதடி || ௯௫

லிஸூராவூடுடுய வடி கண-ஸூடுடுய-பூசூணம் தூ வரிசூடுடுயகி |
திம்சதி-டுடுயகி-வடி ம ஊடுயெ னுாஹுவடிநி ||

சுய-பொருள் பரவாதிவ-ம் வொஹு செவாஹிசாமிந் :
சுய ஹாராதிபொ-ம் ஸுராகிஸெஸாவூதிந் வடிபு ||

வொம- விவாஹவதிவ-ம் படிம-ஹாராதிவதிஜிதபு |
வடி- விவ-திகாஹ-ம் உ கண-ல்வதிசு-பா-திதபு ||

வகாமி-ஸ ததெயக-ம் உ வாதிநு-சு உதா-ஸ-தபு
வெஹா உ-ஹ-ஹ-ப-பொ-பொ-ஹ-ம் வதிவ-ல்வ-தி-க-ஹ-யெசு ||

கொணலா-ம் வஹ-ஹ-மா-ஸ-ஹ-ம் ர-ஹ-ம் தி-வ-தி-சா-மி-ந் :
உ-ஹ-ம் வி-வ-தி-கா-ஹ-வ-ம் தி-ம-ஹ-ரா-தி-வ-தி-ஜி-தபு || க00

விசா-ஹ-க-ம் க-ஹ-ல்-ப-ஹ-ம் வ-தி-வ-ல்-வ-தி-க-ஹ-யெசு |
தி-ஸ-ஹ-ப-ஹ-ம் த-ய-ஹ-ஹ-ம் ஸ-தி-சா-ஹ-ம் வ-தி-க-ஹ-யெசு ||

தி-ய-ஹ-ம் வ-ஹ-ஹ-ம் வ-ஹ-ஹ-ம் உ-ஹ-ம் வ-ஹ-ஹ-ம்
உ-த-ஹ-ல்-ப-ஹ-ல்-ஹ-ம் வ-தி-க-ஹ-யெசு ||

வ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ம் வ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ம் :
வி-வ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ம் வ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ம் ||

வி-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ம் த-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ம்
வ-தி-க-ஹ-யெசு ||

வ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ம் தி-ய-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ம் :
சு-ய-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ம் வ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ம் || க00

சு-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ம் த-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ம் :
வ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ம் வ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ம் ||

வ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ம் தி-ய-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ம் :
உ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ம் வ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ம் ||

வ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ம் உ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ம் :
உ-த-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ம் வ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ம் ||

வ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ம் வ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ம் :
வ-தி-க-ஹ-யெசு ||

உதாவுவடிவடி வியுலுவெயொயு விசெவுகம் ;
 விந்ம உடிபெயலுயெகொநவனாஸ்துடிரிதழு || ககம்
 ஸவ-ம் ஸவ-த்ரு வெஷம் வா சாடுவெடுவீடு ஸம்புசீதி-தழு !
 உதாவுவெஷுகாஸ்துாவுரீஸமம் உ தியா திதழு ||
 வகவாழிஷா ஸவெ-ஷா வடுஷெஷுவ வடிதுயழு !
 வாஸூகதி-ணி சரலும் ஸூசு மூரீாடிள உ மூலாடிஷா ||
 சுயவாநுபுக்ாரொண ஸகலாடி விய்யடுத |
 கண-ஸ-டுகுவிஹீம் வா ரெயு கண-துயாநிதழு ||
 சுயவாடுந ககண-ஸூடுடுகுரநிதடுவ வா |
 வடிம் ஸவ-ம் விடுயம் ஸூாடுஷம் வாஹூ புக்ஷயெயசு |
 சுய வுத்தவடிநூலம் புவக்ஷூரி யயாவியி |
 உக்ருவச வனஸூடுகுராணி ஸாணாராணி ஸரீாதி உ : ககடு
 சிரதிம்சாது உதாவி-ம்சாந் திரஷாடுஷெக்ஷாமிநம் |
 வஸகாஸ்திவடிம் ஷெதுகஜெயம் விஷெஸம்ஸூதிம் ||
 சுஷாவிம்சாந்யா வி:சாந் திரஷாஷாடிய-ஊமதம் ;
 உதாவுவடிவடிம் வெவ ததுகாவு-டுத் குரவலுயெசு :
 கும்ஹகஸூ து விநூலம் ஸூரிசு சிஹயொந-டுவெசு |
 உதாவுவடிவடிம் வாஸூ வாரெடுசெஷா வாலூசு ||
 மூரீாடி வெவவாஸூ ஸூாசூலூஷும் ஸூாசுமூலாடிசு |
 ஸூஷாண்டெவாரிவ ஸூயொமலூயா யொஜும் விவக்ஷடுணம் ||
 ஜயடுநெ ஷெஷஸம்ஸூாநம் சுய-ம்ணி வுஷஷஸூதிம் :
 ஶுசாண்டுசெ தியும் விஷூசு கும்ரொ விதடுய ஹவெசு |
 வுஜடுகெ கெஸூ ஶுஜெ கநூ ஸூத் வடுக தாடா |
 திடுகு து வுயூகடுசூடுஷெ யநூல-டுவெ ஸஷஸூதிம் :
 வுயூவிய்யடுகெ கும்ஶுஷிசுள ரீந உஷடுத |
 ஶாராஶரொஶயா ஜெயாலுத்தடுஷவாஸடுகெ நுடுவெசு ||

சுபரிநூநீநி ஸவ-நாணி நகந-நூணி யயாகுழி |
 புகநிண மதாநெயு வெஷாநிஷா விலாமகம் ||

சூழிநெயு ஸூய-நவாரஸூநாநவஜாரகொநிதம் |
 யநெ து மாராவாரஸூநாநெஃ-நக ஸூயவாரகசு ||

வரூநெ து உவெயூகொ வாயவெயு உக-நெயுயா |
 வெநெ து வெநவாரஸூநாநெ ராஹுஸூநி ||

நெயு கெதுஃ-வெயூஸூநாநெயுநி காரிகாஹயெ |
 தகூயாநிஹிதம் ஸக-நம் ஸவ-நவிலிஹிபுகுபுகு

வீ-நிஹம் விஷி-நெயு ஸஃ-வ-நிஹம் உவெயு |

உதி காரிகாவெயு விஷாநெயு சூயாவாநெ
 வடிவிநூலவியிபுடயு ஸவந-நாணி ஸவந-நாணி வடியு: ||

பெயாநம் = ககக $\frac{1}{2}$ ஆபெயாநம் = கக $\frac{1}{2}$

பதவியாசவிதி படல சந்திரிகை.

இனி விசேஷமாகப் பதவிந்யாச இலக்கணத்தைக் கூறுகின்
றேன்.

பதங்களின் பெயர்.

1. சுகளம்	17. விருத்தபோகம்
2. பேசகம்	18. கர்ணஷ்டகம்
3. பீடம்	19. கணிதபாதகம்
4. மஹாபீடம்	20. சூர்யவிசாலம்
5. உபபீடம்	21. சுசம்ஹிதம்
6. உக்ரபீடம்	22. சுப்ரதிகாந்திகம்
7. ஸ்தண்டிலம்	23. விசாலம்
8. மண்டுகம்	24. விப்ரகர்ப்பம்
9. பரமீசம்	25. விச்வேசம்
10. ஆசனம்	26. விபுலபோகம்
11. ஸ்தாநீயம்	27. விப்ரதிகாந்தகம்
12. தேசியம்	28. விசாலாக்ஷம்
13. உபயசண்டகம்	29. விப்ரபுத்தி
14. பத்ராசனம்	30. விச்வசாரம்
15. பத்மகர்ப்பம்	31. ஈச்வரகாந்தகம்
16. த்ரியுதம்	32. இந்த்ரகாந்தகம்

சுகள பீட முதலிய முப்பத்திரண்டின் விபரம்.

1. சுகளம்.

சுகள பீடத்தின் நடுவில் பிரம்மா பூஜிக்கத்தக்கவர். கிழக்கு முதலான நான்கு திக்குகளிலும் இத்திரணையும் யமனையும் வருணனையும் சந்திரனையும் சந்தன முதலியவற்றால் பூஜிக்க வேண்டும். இந்த சுகள பதத்தில் தேவர் முதலானவர்கள் பூஜிக்கத்தக்கவர்கள்.

2. பேசகம்.

இரண்டு கர்ணகுத்திரத்தோடு கூடின பேசக பதத்தில் அக்னி கார்யத்தையும் போஜனத்தையும் செய்ய வேண்டும். உலோக

பாலகர்கள் எட்டு திக்குகளை அடைய வேண்டும், நடுவில் பிரம்மா அதன் நடுவில் நிஷ்களமாகிய பேரத்தை உத்தமாதிரிய ரானவர் ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

3. பீடம்.

ஸமஸ்த மங்கள் கார்யத்திலும் அற்பக் கிராமம் வீடு முதலான கார்யத்திலும் இரண்டு கர்ண சூத்திரத்தோடு கூடின பீடமானது இச்சிக்கப்படுகிறது. யாதொருவர் முன் கூறப்பட்டவராகிய தேவர்களோ அவர்கள் பதஸ்தர்களென்று கூறப்பட்டனர். இந்தப் பதமானது மடமுதலானவற்றிற்கு காரும். அதுவும் கிராம முதலானவற்றிற்குத் தகுதியாகும்.

கூட்தரக் கிராம முதலானவை அற்பமானதிலும் அவ்வாறே பேசுக பதமானது இஷ்டப்படுகிறது.

4. மஹாபீடம்.

இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு மஹாபீடத்தைச் செய்ய வேண்டும். ஒ முனிசிரேஷ்டர்களே! நடுவில் பிரம்மாவானவர் சதுஷ்பதத்தை அநுபவிப்பர். இவ்விடத்து ஈசுவரர் ஐயந்தர் ஆதித்தர் பிருசர் அக்னி விதிநர் யமன் பிருகு பிதர் சுக்ரீவர் வருணர் ஆதிசேஷர் மாருதர் முக்கியர் சமோதிநர் எனச் சூத்திரத்திலிருக்கின்ற பாஹ்ய தேவர்கள் ஆகும். மஹா பீடபதம் அற்பக் கிராம முதலானவைகளுக்குத் தகுதியாகக் கூறப்பட்டது.

5. உபபீடம்.

உபபீடபதத்தில் நடுவில் ஒன்றைப் பிரம்மாவானவர் அநுபவிக்கிறார். அர்யமர் விவஸ்வர் மித்ரர் பிருதிவிநர் இவர்கள் நான்கு திக்குகளிலும் அடைந்திருக்கிற தேவர்கள் ஒவ்வொரு பதத்தையும் அநுபவிப்பவர்கள். அக்னிதிக்கு முதலான நான்கு திக்குகளிலுமுள்ள பதங்களைச் சூர்யபுத்திரர் இந்திரஜர் ருத்திரஜர் ஆபஜர் என்னும் தேவர்கள் அநுபவிக்கிறார்கள்.

ஈசர் சத்யகர் மகேந்திரர் சூரியர் அக்னி கந்தர்வர் அவ்வாறே தேவர் அவ்வாறே கிரகணைதர் யமன் பித்ருக்கள் அசுரர்கள் புஷ்பதந்தர் ஜலேசுவரர் வாயு கஜர் பல்லாடர் சோமர் இவர்கள் யாவரும் இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடிக் கிராமாதிகட்குச் சபத்ததைத் தருவதாயும் பெயரினால் உபபீடபத மென்கிற பதத்தில் ஒவ்வொன்றை அநுபவிக்கின்றார்கள்.

6. உக்ரபீடம்.

உக்ரபீடம் நடுவில் இரண்டு கர்ண சூத்திரத்தோடு கூடினது. இதன் உள்ளாவரணத்தின் நடுவில் சுதுஷ்ப்தம் பிரம்ம சம்பந்தம். அர்யமர் விவஸ்வான் மித்ரர் பிருதிவீதரர் என்கிற தேவர்கள் கோணத்தை நீக்கிக் கிழக்கு முதல் இரண்டு பதத்தை அநுபவிக்கிறார்கள். சூர்யரும் அவ்வாறே இந்திரன் உருத்ரன் அவ்வாறே ஆப தேவர்கள் ஆக்நேய கோண முதற் பதத்தை அநுபவிக்கிறார்கள்.

வெளியாவரணத்தைக் கூறப் போகின்றேன், ஆக்நேய முதலான நான்கு மூலைகளிலும் பதங்களின் பாதியைத் தேவர்கள் முறையாக அநுபவிக்கிறார்கள். ஆக்நேய கோணத்தின் கீழ்ப் பாதியில் பிருசர், மேற்பாதியில் அக்நி, தென் மேற்கின் கீழ்ப் பாதியில் கிருகர், மேற்பாதியிலும் கிருகர் தான். வாயுவின் மேற்ப் பாதியில் ஆதிசேஷர், கீழ்ப் பாதியில் வாயு. வடகிழக்கு மேற்ப் பாதியில் திதி, கீழ்ப் பாதியில் ஈசர் அடைந்திருப்பார்.

கிழக்கு திக்கில் வடக்குப் பாகத்தை ஆரம்பித்து பிரதக்ஷிணக் கிரமமாய் ஐயந்தேசர், மஹேந்திரர், ஆதித்யர் அவ்வாறே சத்யகராகிய நால்வரும் பதத்தை யநுபவிப்பார்கள்.

தென்கிழக்கில் விததரும் கிரகக்ஷதர் யமர் அவ்வாறே கந்தர் வராகிய நான்கு தேவர்கள் பதத்தை யநுபவிப்பவர்கள்.

மேற்குத் திக்கிலும் சுகீர்வர் புஷ்பதந்தர் ஜலேசுவரர் அவ்வாறே அசுரர் இந்நால்வரும் தேவர்களாகச் சம்மதிக்கப் பட்டவர்கள். வடக்குத் திக்கில் அவ்வாறே முக்கியர் பல்லாடகர் சோயர் பிறகு வென நான்கு அதிதேவதைகள். உக்ரபீடமென்று பிரசித்தமாகிய இந்தப் பீடமானது கிராம முதலானவைகட்கு மிகவும் பூஜிக்கப்பட்டது.

7. ஸ்தண்டிலம்.

ஸ்தண்டில மென்னும் பதம் எழுபத்தேழு பதமுள்ளது. இரண்டு கர்ண சூத்திரத்தோடு கூடினது. நடுவில் ஒன்பது பதம் பிரம்ம சம்பந்தமானது. பிறகு உள்ளாவரணத்தில் அர்யமர் விவஸ்வான் மித்ரர் பிருதிவீதரர் என்னும் தேவர்கள் கிழக்கு முதலாக முறையாக மூன்று பதத்தை அநுபவிக்கிறார்கள்.

ஆக்நேய முதலான மூலைகளில் சாவித்திரர் முதலான தேவர்கள் இருக்கிறார்கள். சாவித்திரர் இந்திரஜர் ருத்திரஜர் அவ்வாறே ஆபஜர் என்பவர்கள். ஈசான பதமுதல் வெளி ஆவரணத்தில் தேவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஈசானரும் ஐயந்தரும் மகேந்திரர் ஆதித்யர் ஸத்யகர் பிருசர் அக்நி என்கிற தேவர்கள் கிழக்குத்

திக்கில் கூறப்பட்டனர். விததர் கிரகணதர் யமர் கந்தர்வர் பிருங்க ராஜர் நிருதி என்கிற தேவர்கள் தெற்குத் திக்கில் கூறப்பட்டனர். சுகீவர் புஷ்பதந்தர் வருணர் அசுரர் ஆதிசேஷர் வாயு மேற்குத் திக்கில் தேவர்களாகச் சம்மதிக்கப்பட்டவர்கள். முக்கியர் பல்லடகர் சோமர் ருபு அதிதியும் வடக்குத் திக்கில் பஸிக்கு யோக்கியர் களான தேவர்களாகக் கூறப்பட்டனர். இந்த ஸ்தலண்டில மென்னும் பிரசித்தமாகிய பதம் வீடு தோட்டம் முதலானவைக்குப் பிரசித்தமானது.

8. மண்டுகம்.

இரண்டு கர்ண குத்திரத்தோடு கூடின மண்டுக மென்னும் பதமானது அறுபத்து நான்கு பதமுடையது. நடுவில் நான்கு பதத்தைப் பிரமாவானவர் அறுபவிக்கிறார்.

ஆபவத்சர் முதலான திரிபதர்கள் அந்த முகங்களி விருக்கிற நான்கு தேவதைகள் பதினாறிற் பாதி பாகத்தை யறுபவிப்பவர்கள். வெளிப் பிரதேசத்தின் நான்கு திக்கிலும் த்விபதேசர்கள் பதினாறு பாக மனுபவிப்பவர்களாய் இருப்பார்கள். அந்த இரண்டு பக்கங்களிலும் எட்டுப்பேர்கள் ஒவ்வொரு பதத்தை யறுபவிப்பார்கள். அந்த மண்டுக மென்கிற பதம் இந்தப் பதவிற்யாசத்தில் அக்கிரஹாராதிகட்கு யோக்கிய மெனக் கூறப்பட்டது.

9. பரமீசம் (பரமசாயிகம்).

பரமேசமென்னும் இந்தப் பதமானது இரண்டு கர்ணகுத்திரத்தோடு கூடினதாயும் எண்பத்தோரு பதத்தோடு கூடினதாயும் வித்வான்களால் செய்யத்தக்கது. அந்தப் பரமேச பதத்தினுடைய நடுவில் நான்குகளைய பிரமதேவர் ஒன்பது பதத்தை யறுபவிக்கிறார். நான்கு தேவர்கள் அறு பதத்தை அறுபவிப்பதில் ஊக்கமுடையவர்களாக நினைக்கப்படுகிறார்கள். இரண்டு பதத்தையுடையவர்களான எட்டுப் பேர்கள் கோணங்களை யடைந்தவர்கள், வெளியில் ஒவ்வொரு பதத்தையடைவார்கள். மண்டுக பதத்தைப் போல அதன் தேவர்கள் இந்தப் பரமேச பதத்தில் ஸமமாக முறையாகக் கூறப்படுகிறது.

ஈசானர் பர்ஜன்யர் ஐயந்தர் மஹேந்த்ரகர் ஆதித்யர் சத்யகர் பிரம்சர் அந்தரிஷர் இவர்கள் கிழக்கை யடைந்திருப்பார்கள். வந்தி குர்யர் விததர் கிரகணதர் யமர் அவ்வாறே கந்தர்வர் பிருங்க ராஜர் ம்ருகர் இவர்கள் யாவரும் தெற்கே இருப்பவர்கள். நிருதி தெளவாரிகர் சுகீவர் புஷ்பதந்தகர் வருணர் அசுரர் சேஷர் ரோகர் மேற்கு திக்கின் தேவர்களாகச் சம்மதிக்கப்பட்டவர்கள். வாயு

நாகர் அவ்வாறே முக்யர் பல்லாடர் சோர் கஜர் அதிதி திதி வடக்குத் திக்கில் இருப்பவர்கள். இவர்கள் வெளி ஆவரண தேவர்களெனக் கூறப்பட்டனர்.

உள்ளாவரணத்திலோ வென்றூற் கூறுகின்றேன். அர்யமர் விவஸ்வர் மித்திரர் ப்ருத்வீதர் என்கிற இந்தத் தேவர்கள் நான்கு திக்குகளிலும் அடைந்திருப்பவர்கள். ஈசாநாதி மூலைகளிலோ வென்றூல் ஆபர் அபவத்ஸர் ஸவிதா ஸவித்ரகர் இந்திரர் இந்திரஜயர் அவ்வாறே ருத்ரர் ருத்ரஜயர் இவர்களிருப்பவர்கள்.

மண்டுகபதத்தைப் போல் நடுவில் பிரம்மா இருக்கிறுரென்று கூறப்பட்டது அதன் வெளியில் சரகீ விதாரி பூதநா பாபராஷஸிகள் ஈசாநாதி மூலைகளில் பதங்களை விட்டுச் சூலத்தி விருப்பவர்கள். ஓ! அந்தணச் ச்ரேஷ்டர்களே ஸ்கந்தர் அர்யமர் ஜம்பர் பிலிபிஞ்சர் இவர் யாவரும் கிழக்குத் திக்கு முதல் நான்கு திக்குகளிலும் இருப்பவர்கள். பரமசாயிக பதமானது கிராமம் அக்கிரஹாரம் வீடு முதலானவைகட்குத் தகுத்திதான்.

10. ஆசனம்.

ஆசன மென்னும் பதமானது இரண்டு கர்ண சூத்திரத்தோடு கூடினதாகச் செய்ய வேண்டும். பிரமாவானவர் பதினாறு பாகத்திற்கு அதிகாரி. அதன் முகத்தில் இருப்பவரும் எட்டுப் பாகத்தையுடையவர்கள். ஆதித்யர் யமர் வருணர் சோமர் இவர்கள் இரண்டு பதத்தையுடையவர்கள். ஆபவத்ஸர் முதலானவர்களும் இரண்டு பதத்தையுடையவர்களெனவே கூறப்பட்டனர். கோட்டை பட்டணம் உப்பரிகை இவைகளின் பூமிகளிலும் நகரம் மலைசரிந்த ஊர் அக்கிராரம் வீடு முதலானவற்றிலும் நூறு பதமுள்ள சேஷித்திரமானது கூறப்படுகிறது.

11. ஸ்தானீயம்.

ஸ்தானீய மென்கிற பதம் இரண்டு கர்ண சூத்திரத்தோடு கூடினதாகச் செய்ய வேண்டும். பிரமாவானவர் நடுவில் இருபத்தைந்து பதங்களை அடைகிறார். வெளிப்பரதேசத்தில் ஈசர் அக்றி பித்ருக்கள் வ்யாயுக்கள் இவர்கள் மூலையாகிய ஈசானதிக்கு முதலானவற்றை பதமாகவுடையவர்கள். அர்யமர் முதலிய நால்வரும் பர்ஜன்யர் முதலான மற்றவரோ வெனில் முறையகக ஒரு பதத்தி விருப்பவர்கள். கிழக்கு முதலான பத்துப் பாகங்களை அடைந்திருப்பவர்கள். ஆபவச்சர் முதலிய எண்மரும் மூலைகளில் இரண்டு பதத்தையடைந்தவர்கள். ஸ்தானத்தை யதிக்கரகிகா திருக்கிறவர்களான ரக்தர் முதலான எட்டுப்பேர்களும் வெளியிற் கூறப்பட்டனர். ஸ்தானீயமென்று பெயருள்ள இந்த பதமானது கிராமாதிக்கு யோக்கியமாயறியத்தக்கது.

12. தேசியம்.

தேசிய மென்று பிரசித்தமான பதமானது இரண்டு கர்ண சூத்திரங்களாற் செய்ய வேண்டும். பிரமதேவர் முப்பத்தாறு பாகத்தைப் புசிக்கிறவர். முகத்தி விருப்பவர்கள் பன்னிரண்டு அம்சத்தை யுடையவர்கள். ஆதித்யர் யமர் வருணர் சோமர் இவர்கள் யாவரும் இரண்டு பதத்தை யுடையவர்கள், வெளிவீதியி லீருப்பவர்கள். சரகி முதலானவர்களோ வெனின் முன்போலவே தான். இந்தத் தேசிய மென்று பிரசித்தமானபதம் அக்ரஹார முதலானவைகட்குப் பூஜிக்கப்பட்டது.

13. உபயசண்டம்.

உபயசண்ட மென்கிற பதமானது இரண்டு சூத்திரத்தோடு கூடினதாக யிருக்க வேண்டும். மத்தியில் நாற்பத்தொன்பது பதங் களைப் பிரமதேவர் அடைகிறார். வெளியாவரணத்திற் கிழக்கில் ஆதித்யர் முதலானவர்கள் மூன்று பாகத்தை யுடையவர்கள். ஈசா நாதி மூலைகளிலிருக்கிற ஈசர் அக்நி பித்ரு வாயுக்கள் யாவரும் மூன்று பதத்தை யுடையவர்களென அறியத்தக்கவர்கள். அர்யமர் முதலான நான்கு பேர்களோ வெனின் பதினான்கு பதத்தில் இருப்பவர்கள். ஆபவச்சர் முதலானவர்கள் முன்போலவே வெளியாவரணத்தில் இருப்பவர்களென்று கூறப்பட்டனர். அந்த உபயசண்டித மென்கிற பதம் அக்ரஹார முதலானவைகட்கு யோக்யம்.

14. பத்ராசனம்.

கிழக்கு வடக்காக பதினைந்து சூத்திரங்களைச் செய்ய வேண்டும் இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாக முன்போற் புத்தியைக் கற்பிக்க வேண்டும். இந்தப் பத்ராசன மென்கிற பதமானது அக்ர ஹாரா திகட்கு யோக்கியமாக ஆகும்.

15. பத்மகர்பம்.

பத்மகர்பம் மென்கிற வேறுகிய இந்தப்பதமானது இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாக இருக்கவேண்டும். நடுவில் எண்பத்தொரு பதத்தை உலகங்கட்குப் பிதாமகராகிய பிரமாவானவர் அநுபவிக்கிறார். ஆதித்யர் முதலானவர்கள் மூன்று பாகத்தை யுடையவர்களாக ஆவார்கள். மூலைகளுக்கு யஜமானர்கள் ஐந்து பதத்திற்கு நாயகர்கள். அர்யமர் முதலானவர்கள் பதினெட்டி லொரு பாகமுடையவர்களென்று கூறப்பட்டனர். மற்றது முன் போல் உத்தேசிக்கப்பட்டது. இது அக்ரஹாராதிகளுக்குப் பூஜிக்கப் பட்டது.

16. திரியுதம்.

கிழக்கு வடக்குத் திக்குகளைப் போக்கிப் பதினேழு சூத்திரங்களைச் செய்யவேண்டும். இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதான பதானுபவத்தையும் முன்போலவே சேர்க்கத்தக்கது. திரியுதமென்னும் பதமானது அக்ரஹாராதிகளுக்கு யோச்யமாக ஆகுமென்று கூறப்பட்டது.

17. விருத்தபோகம்.

வேருகிய விருத்தபோக மென்னும் பதமானது இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாக இருக்கவேண்டும். நடுவில் பிரமாவானவர் நூற்றிருபத்தொரு பதத்தை அநுபவிக்கிறார்கள். இந்திரன் முதலான லோகபாலர்கள் எட்டுப்பேர்களும் ஐந்து பதங்களுக்கு யஜமானர்கள். இருபத்திரண்டு பதத்தை அநுபவிக்கிற தேவர்கள் த்வாரத்தி விருப்பவர்களாகக் கூறப்பட்டனர். ஆபவத்சர் முதலான எட்டுப்பேர்கள் இரண்டு பதத்தை யுடையவர்களாகக் கூறப்பட்டனர் இது விருத்தபோக பதமெனக் கூறப்பட்டது. இதனைக் கிராம முதலானதில் உபயோகிக்க வேண்டும்.

18. கர்ணஷ்டகம்.

கிழக்கு திக்கை நோக்கி பத்தொன்பது பதமும், வடக்கு திக்கை நோக்கி அவ்வளவு மாகும். கர்ணஷ்டக மென்னும் இந்தப் பதத்தை அக்ரஹாராதிகளுக்குப் பூஜிக்கப்பட்டதாக அறியவேண்டும்.

19. கணிதபாதம்.

கணிதமென்கிற பதமானது இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாக ஆகும். அதன் நடுவில் அநுபத்தொன்பது பதம் பிரமாவினது ஆகும். துவாரத்திவிருக்கிற தேவர்கள் முப்பத்தாறு பதத்தை யுடையவர்களாகக் கூறப்பட்டனர். லோகபாலர்கள் மூன்று பதத்தை யுடையவர்களாக ஆவார்கள். உள்ளே இருக்கப்பட்டவர்கள் இரண்டு பதத்தை யுடையவர்கள். ஆபவத்சர் முதலான எட்டுப்பெயர்கள் பக்கத்திவிருக்கிற தேவர்களாகக் கூறப்பட்டனர். கணிதபாத மென்னும் பதமானது இவ்வாறு கூறப்பட்டது. அதைக் கிராம முதலானவற்றிற் செய்ய வேண்டும்.

20. சூரியவிலாசம்.

பிறகு சூரியவிலாசம் ஆகும். அதை முன்போற் செய்யவேண்டும்.

21. சுசம்ஹிதம்.

சுசம்ஹிதம் என்கிற பதமானது கர்ணசூத்திரத்துடன் கூடினதாகச் செய்ய வேண்டும். நடுவில் பிரமாவினுடைய பதங்கள் இருநூற்றிருபத்தைந்து. அர்யமர் முதலான நால்வருக்கும் முப்பது முப்பது பதங்கள். ஈசாந்ய முதலான மூலிகளிலிருக்கிற நான்கு பேர்களுக்கு ஐந்து பதங்களாகும். ஆதித்யர் முதலான நால்வருக்கு மூன்று பதம் கூறப்பட்டது. பர்ஜன்யர் முதலானவருக்கு இரண்டிரண்டு பதம் வெவ்வேறாகக் கற்பித்த வேண்டும். முன்போலவே ஆபவத்ஸர் முதலான எட்டுப் பேர்களுக்கும் இரண்டிரண்டு பதம். சரகி முதலான எட்டுப் பேர்களுக்கும் முன்சூறியது போலவே வெளியிற் கூறப்பட்டது. சுசம்ஹித மென்கிற பெயருடைய இந்தப் பதமானது கிராம முதலானவைகட்குச் சிறந்தது.

22. சுப்ரதிகாந்தம்.

சுப்ரதிகாந்தம் என்கிற பதமானது இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாக இருக்க வேண்டும். முன் கூறப்பட்ட முறைமையினால் அந்தப் பதமானது கிராம முதலானவைகட்குப் பூஜிக்கப்பட்டது.

23. விசாலம்.

விசால மென்கிற பதமானது இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாகப் பண்டிதச் சேஷ்டர்களாற் செய்தல் வேண்டும். நடுவில் இருநூற்றெண்பத்தொன்பது பிரமாவினுடையபதங்கள். அர்யமர் முதலான நால்வருக்கும் முப்பத்தின்கு பதம் தனித்தனியாகும். ஐம்பது பதம் லோகபாலர்கள் அநுபவிப்பவர்கள். மற்றது யாவும் சமானத்தை யுடையது. விசால மென்கிற இந்தப் பதமானது அக்ரஹாராதிகளுக்குப் பூஜிக்கப்பட்டதெனக் கூறப்பட்டது.

24. விப்ரகர்ப்பம்.

விப்ரகர்ப்பம் என்கிற பதம் முன்போலவே அக்ரஹாராதிகளுக்குப் பூஜிக்கத்தக்கது.

25. விச்வேசம்.

விச்வேச மென்கிற பதம் இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாகச் செய்யவேண்டும். நடுவில் முன்னூற்றறுபத்தொரு பாகம் பிரமாவினின் பதங்கள். அர்யமர் முதலான தேவர்கள் வெளியில் முன்போலவே மூன்று பாகத்தை யுடையவர்களாவார்கள். விச்வேசம் என்கிற இந்தப் பதமானது அக்ரஹாராதிகளுக்கு யோக்யமானது.

26. விபுலபோகம்.

விபுலபோக மென்கிற பதம் யாதோ அது அக்ரஹாராக் களுக்குப் பூஜிக்கப்பட்டது.

27. விப்ரதிகாந்திகம்.

விப்ரதிகாந்திக மென்கிற பதமானது இரண்டு கர்ணசூத்திரத் தோடு கூடினது. இந்தப் பத விந்யாச விஷயத்தில் நானூற்று நாற்பத்தொரு பதங்களைப் பிரமதேவர் அநுபவிக்கிறார். அர்யமா முதலானவரை முன்போற் செய்ய வேண்டும். திக்குகளி லிருப்ப வர்கள் ஐந்து பதத்தை யநுபவிப்பார்கள். விப்ரதிகாந்த மென்கிற இந்தப் பதமானது அக்ரஹாராதிகளுக்குப் பூஜிக்கப்பட்டது.

28. விசாலாக்ஷம்.

விசாலாக்ஷ மென்கிற பதமொவென்றால் கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாக முன்போலவே செய்ய வேண்டும்.

29. விப்ரபுக்தி.

கிழக்கே முப்பது, அவ்வாறே வடக்கே முப்பது சூத்திரங்களைச் செய்ய வேண்டும். நடுவிற பிரமாவானவர் ஐந்துற்றிருபத்தொன்பது பதத்தை அநுபவிக்கிறார். அர்யமாதியான நால்வருக்கும் நாற்பத் தாறு அம்சமாகும். உலோகபாலர்கள் ஐம்பது பதத்தை அநுபவிப் பார்கள்: பர்ஜன்யர் முதலானவர் மூன்று பதத்தை யநுபவிப்பார்கள். விப்ரபுக்தி என்கிற இந்தப் பதமானது கிராமாதிகளுக்கு யோக்ய மாக அறியத்தக்கது.

30. விச்வசாரம்.

விச்வசாரம் என்கிற இந்தப் பதம் முன்போலவே கிராமாதி களுக்குப் பூஜிக்கப்பட்டது.

31. ஈச்வரகாந்தம்.

ஈச்வரகாந்த மென்கிற பதம் இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினது. நடுவில் பிரம்மாவிற்கு அறுநூற்றிருபத்தைந்து பதமாகும். அர்யமாதி நால்வருக்கு ஐம்பது பதம் அறிவிக்கப்பட்டது. லோக பாலர்கள் எண்மருக்கு மூன்று பாகங்கள் வெவ்வேறாகும். பர்ஜன் யர் முதலானவருக்கு நான்கு பாகங்கள் வெவ்வேறாகக் கூறப்பட்டன, ஈச்வரகாந்த மென்கிற இந்தப் பதம் அக்ரஹாராதிகளுக்குப் பூஜிக் கப்பட்டது.

32. இந்நகரகாந்தம்.

இந்திரகாந்தம் என்கிற பதம் முன்போலவே அக்ரஹாராதி கட்டுப் பூஜிக்கப்பட்டது. இதன்மேல் எவ்வளவு பரார்த்தசங்கியை ஆகுமோ அவ்வளவு அறியத்தக்கது.

வாண்மைபேதம்.

அறுபத்தினான்கு பதமுள்ளது வைபவபதம். மனிதருக்குரியது பரமேஸ்வரபதம். நான்கு வாண்மைகளுக்கும் பரமேசபதம் சேர்க்கத்தக்கது. மூன்று வாண்மைகளுக்கும் அக்ரஹார முதலான வாஸ்துக்களிற் செய்யக்கூடும். அந்தணர் அரசர்கட்கு அறுபத்துநான்கு பதம் விசேஷமாகும். வைச்ய சூத்திரர்கட்கும் அவ்வாறே நாற்பத்தொன்பது பதம் கூறப்பட்டது. இந்தச் சாஸ்திரத்தில் யாவும் யாவர் விஷயத்திலும் உரியதாகுமென்று சொல்லப்படுகிறது.

பதங்களில் மூன்றே சிறப்புடையது.

அறுபத்தினான்கு, எண்பத்தொன்று, ஆசனம் (நூறு) என மூவிதமாகச் சார்ந்திக்கப்பட்டது. சகல முதலான ஸமஸ்தமான பதங்களில் மூன்று பதமே வாஸ்து கர்மத்தில் கிராம முதலானதற்கும் வீடு முதலானதற்கும் பிரசஸ்தமாக ஆகும்.

அவ்வாறன்றி நடுவில் வேறுவிதமாய்க் கர்ணகுத்ர மில்லாமலாவது, இரண்டு கர்ணகுத்திரத்தோடு கூடினதாகவாவது சகல முதலானது விதிக்கப்படுகிறது. அவ்வாறன்றி அநேக கர்ணகுத்திரங்களோடு கூடினதாகவாவது ஸமஸ்த பதமும் செய்யத்தக்கதாக ஆகும். இவ்வாறு புத்தியினால் ஊகித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

விருத்தபதவிந்யாசம்.

பிறகு விருத்தபத ந்யாசத்தைச் சாத்திரப்படி கூறப்போகின்றேன். சக்கரம்போல் ரத்திரத்தோடு கூடினதாகவும் சமமாகவும் ஐந்து சூத்திரங்களையும், முப்பத்திரண்டு இருபத்தினான்கு பதினாறு எட்டு ஒன்று இந்தப் பாகத்தைபுடையது. இந்த எண்பத்தொரு பதத்தை விஷம சந்திவேசத்தை புடையதாக அறியத்தக்கது. அவ்வாறே இருபத்தெட்டு இருபது பன்னிரண்டு நான்கு ஆக அறுபத்து நான்கு பதத்தை நான்கு விருத்தங்களிற் செய்ய வேண்டும்.

நியாசம்.

அறுபத்துநான்கு பதமுள்ள மண்டிக வாஸ்துவும், எண்பத்தொரு பதமுள்ள பரமேச வாஸ்துவும் இவ்விரண்டிற்கும் கும்பத்தினுடைய விந்யாசத்தைக் கலந்ததாக ந்யாசம் செய்ய வேண்டும்.

வாஸ்துவினுபயோகம்.

கிராமாதிகளின் வாஸ்து உபவாஸ்துவாக ஆகும். வீடு முதலானவைகளின் வாஸ்து சாதாரண வாஸ்துவாகும். ஸ்திரீ புருஷர்களுடைய பொருத்த நிமித்தம் போல வித்வான்களால் வாஸ்துவையறிந்து சேர்க்கத் தக்கது.

இராசிப்பொருத்தம்.

ஐயந்தரிடத்தில் மேஷமும், அர்யம்ணரிடத்தில் இடபமும், ப்ருசாம்சரிடத்தில் மிதுனமும் அறிய வேண்டும். கடகம் விதறரிடத்தில் ஆகும். வ்யஞ்ஜகரிடத்தில் சிங்கம், மிருகேந்திரரிடத்தில் கன்னி, சுக்ரீவரிடத்தில் துலாம், மிக்திரரிடத்தில் விருச்சிகம், சேஷரிடத்தில் தநூசு, முக்யரிடத்தில் மகரம், பிருதிவீதரிடத்தில் கும்பம், அதிதியினிடத்தில் மீனம் கூறப்படுகிறது. இந்த ராசிகள் சரம் அசரம் உபயம் என அறியத் தக்கவை. அதில் அதனதன் தேவாம்சத்தை அடைவிப்பிக்க வேண்டும்.

நக்ஷத்திரரிஷை.

அச்விநி முதலான ஸமஸ்தமான நக்ஷத்திரங்கள் முறையாக மேஷ முதலான ராசிகளில் பிரிவாக பிரதக்ஷிணத்தை யடைந்திருக்கின்றன.

வாரரிஷை.

கிழக்குத் திக்கில் பாநுவாரமாகும். அக்நி திக்கில் அங்காரக வாரம். தெற்குத் திக்கில் குருவாரம். தென் மேற்கில் புதவாரம். மேற்குத் திக்கில் சுக்கிரன், வாயு திக்கில் சனி. வடக்குத் திக்கில் சோமவாரம். வடகிழக்கில் ராகுவுக்கு இருப்பிடம். நடுவில் கேது இருக்க வேண்டும்.

வாஸ்துவின் பலன்.

வாஸ்து சாஸ்திரத்தைக் கூறும் காமிக் மென்னும் பெயரை யுடைய இந்தச் சாஸ்திரத்தில் இவ்வாறு விதிக்கப்பட்டது. அந்த வாஸ்து சாஸ்திரத்தின் வசமாகச் செய்யப்பட்ட ஸமஸ்த கிருத்தியமும் ஸமஸ்தமாகிய சித்தியின் பலனைத் தரும்.

வாஸ்துவின் ஸ்திரீ புருஷ ரூபம்.

இந்த வாஸ்து சாஸ்திரத்தில் ஒற்றைப்படை சங்க்யையானது ஸ்திரீலிங்கமாக அறியத்தக்கது. இரட்டைப்படை சங்க்யையானது புல்விங்கமாக ஆகும்.

பதினேழாவது - பதவிந்யாசவிதி படல சந்திரிகை முற்றிற்று.

1.	1	பதம்	சகளம்
2.	4	பதங்கள்	பேசகம்
3.	9	பதங்கள்	பீடம்
4.	16	பதங்கள்	மஹாபீடம்
5.	25	பதங்கள்	உபபீடம்
6.	36	பதங்கள்	உக்ரபீடம்
7.	49	பதங்கள்	ஸ்தண்டிலம்
8.	64	பதங்கள்	மண்டூகம் / சண்டிதம்
9.	81	பதங்கள்	பரமசாயிகம் / பரமீசம்
10.	100	பதங்கள்	ஆசனம்
11.	121	பதங்கள்	ஸ்தானீயம்
12.	144	பதங்கள்	தேசீயம்
13.	169	பதங்கள்	உபயசண்டிதம்
14.	196	பதங்கள்	பத்ரமஹாசனம் / பத்ராசனம்
15.	225	பதங்கள்	பத்மகர்பம்
16.	256	பதங்கள்	த்ரியுதம்
17.	289	பதங்கள்	வ்ருத்தபோகம்
18.	324	பதங்கள்	கர்ணாஷ்டகம்
19.	361	பதங்கள்	கணிதம் / கணிதபாதகம்
20.	400	பதங்கள்	சூரியவிசாலகம்
21.	441	பதங்கள்	சுகம்ஹரிதம்
22.	484	பதங்கள்	சுப்ரதீகாந்தம்
23.	529	பதங்கள்	விசாலம்
24.	576	பதங்கள்	விப்ரகர்பம்
25.	625	பதங்கள்	விஸ்வேசம்
26.	676	பதங்கள்	விபுலபோகம்
27.	729	பதங்கள்	விப்ரதீகாந்தம்
28.	784	பதங்கள்	விசாலாக்ஷம்
29.	841	பதங்கள்	விப்ரபுக்திகம்
30.	900	பதங்கள்	விப்வேசாரம் / விஸ்வசாரம்
31.	961	பதங்கள்	ஈஸ்வரகாந்தம்
32.	1024	பதங்கள்	இந்திரகாந்தம் என்பனவாகும்.

இவ்வாறு பகுக்கப்பட்ட பூமியில் வாஸ்துதேவதைகளுக்கு பலியிடும் கிரியை வாஸ்து சாந்தி எனக் கூறப்படுகின்றது. பரமசாயிகம் எனும் 81 பதங்கள் கொண்ட வாஸ்து மண்டலத்தில் நடுவில் இருக்கும் ஒன்பது பதங்கள் பிரம்மபதம் ஆகும் இந்தப்பதத்தில் ஆலயங்கள், மடங்கள், சபைகள், பிரம்ம விசாரம் செய்யுமிடங்கள் வேதாகமாத்யயன மண்டபங்கள் இவைகள் அமைக்க வேண்டும். இப்பிரம்ம பதத்திற்கு வெளியில் இருக்கும் பதினாறு பதங்கள் தைவிகபதம் ஆகும். இதிலும் ஆலயங்கள், பொது நிலையங்கள், அக்ரஹாரங்கள் முதலியன கட்டப்படுதல் வேண்டும் தைவிகபதத்திற்கு வெளியிலுள்ள 24 பதங்கள் மானுஷபதம் ஆகும். இதில் ஜனங்கள் வசிக்கும் வீடுகள், சாலைகள், வீதிகள், ராஜகிருதங்கள், முதலியன அமைதல் வேண்டும். அதற்கு வெளிச்சுற்றிலுள்ள 36 பதங்கள் பைசாசபதம் ஆகும். இதில் உட்பாதியில் வீடுகளும் தெருக்களும் அமைப்பதுடன் வெளிப்பாதியில் மயானம், துர்க்கைகோயில், குளங்கள், சலவை செய்யுமிடம். மத்ஸிய மாம்ச வியாபாரிகள் தங்குமிடம், வைத்தியசாலை, ஆயுதசாலை, கோட்டைகள் முதலிய அமைதல் வேண்டும். இவ்வாறு அமைக்கும் கிராமம், நகரம், பட்டணம் முதலியன அமைப்புகள் நூறு தண்ட அளவு முதல் 10, 000 தண்ட அளவு வரையாகக் கூறப்படுகின்றன. (படம் 1)

சிவாகமங்கள் கூறும் திருக்கோயில் அமைவானது மக்கள் வாழ்விடத்தைப் புறம் தள்ளாது பல்வேறுபட்ட சமூக அமைவுகளின் மத்தியில் திருக்கோயிலை மையமாகக் கொண்ட நகரம் போல விளங்க வேண்டிய முக்கியத்துவத்தினை வலியுறுத்துகின்றன. இதனடிப்படையில் திருக்கோயிலுக்கான தனித்துவம் காணப் படினும் கிராமம் , நகரம், பட்டணம், வீடுகள், வீதிகள் எனும் அமைப்புக்களிலிருந்து திருக்கோயில் அமைவைப்பிரித்தெடுக்க முடியாத தன்மைகள் கிராம விந்யாஸ விதிகள் மூலம் சிவாகமங்களில் சுட்டப்படுகின்றன. காமிகம் (I.24) தண்டிகாவிதி

படலம் மூலமாக ஆலயங்களை மையமாகக் கொண்ட கிராம, நகர, பட்டண அமைவுகளைப் பன்னிரண்டு விதங்களாகக் கூறுகின்றது. அவையாவன. தண்டிகம், ஸ்வஸ்திகம், ப்ரஸ்தம், ப்ரகீர்ணம், சம்பத்கரம், பராகம், பத்மகம், ஸ்ரீபிரதிஷ்டிதம், ஸ்வதஸம், வைதிகம், நந்தியவர்த்தம், சூம்பம் என்பனவாகும்.

இவ்வாறு பன்னிரு வகையாக அமைந்ததும் சாஸ்திரோக் தமாகக் கூறப்பட்டதுமான கிராமம் முதலான வைகளின் பன்னிருவகை உருவ அமைப்புகளுக்குரிய வீதி ஒழுங்குகளை காமிகாமம் (I.25) கூறுகின்றது.

நகரம், கிராமம் முதலியனவைகளின் அமைவுகளில் ஆலயத்தை மையப்படுத்திய கிராம அமைவு தெளிவுபடுத்தப்பட்டது. மேலும், காமிகாமம் (I.26) ஒரு கிராமத்தில் தேவதைகளை ஸ்தாபிக்கத்தக்க ஸ்தானங்களைக் கூறுகின்றது. இந்த ஸ்தானங்கள் வாஸ்து பத சூத்திரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவையாகும். இதனைக் காமிகம் (I.26) விளக்குகையில்

மாராபிஷெவதாலூநவியி: ||

மாராபிஷெவதாலூநம் வவக்ஷு வவஸ்யம் வநாந்நய: |
 வவவலூநவ்ய வபவ்யம் வவலூநம் வவகீதிந்ய: ||
 வாரணூர் வவலூநம் வவவலூ வவசூருவலூநத்ர
 வெசகெ |
 மாராபியே ததிசாந்யாபிஷெபக்ஷு பரிவொ சிகதி: ||
 வவரிவவரயதம் வவலூந வெவவெந வவரண வ |
 வநயவஸ்யம் பபெவ்யம் வவாசுதெவ்வா வவந விரெவொய்யெவ: |
 வாரணூர்விரிநூகாஷாபாபிரிநூரநாநகரெய்யவ |
 வவிலூநம் வவெவதூ வவலூநம் வவரி வவவெவக: |
 வவபவ்யாபிநூகாஷாபாபாபிநூகாமெய்யெவெவெவெவ: |
 வவவூருவெ வாரணூ வவரி வவணுவலூநவீரிந்ய: ||

(19)

வாராணூர் நெடு-கதாவிரே சராலுலூர் நம் புகீதி-கதழ் ;
 வாராணூர் வாய நெடு-கதூர் வாயுவொலி ஓரொடவா #
 சுநஞ்சு உ மணையலு லூநகிண்சூழாமலி ;

படுலி வா நெடு-கதெ வாயுவூழிடு லெயுலி #

நெடு-கதெ நெடுயாவ-காவி சூம-காலூநம் புகீதி-கதழ் ;
 வாராணூர் ஸ்ரீலரஹ்மெநூர் லூநகிண்சூ ஸிவா பரி-தாம் #
 வெணரநூர் வெலிஜாமெ வா கதெயெ-பெயு-தூ லாதரம் ;
 சூநெயு-கதூர் கெரிபுகாலூநம் காடுகெவலு-தசு வெவெ #

ஜெவலா வாயுரணீ-கெ லூரவூரநஞ்சு வவலிலூ வா ;
 காலிவாலுவயெவ-காலூ வணு-வலூநகிண்சூ-தெ # க

வணு-வலு-தெ லி-தசுணா-லூநகிண்சூ-கெவெ-கதழ் ;
 வலலூலா-கி-கெ விவெ-கெ லெயு-விவலு-மு-கதூ-தூ வா #

லிவவ-பிஜாய-தெ வாலூ-நா-நூ-லூ-லு-கி-சூ-யம் ;
 ஸ்ரீவெ-தெ-க-பி-ஜாய-கி-தூ-கெ-லூ-லூ-கி-க-வி-ஷ-கி #

வெ-பி-க-லூ-க-பி-ஜாய-கி-தூ-கெ-மு-வல-வ-கி-வி-ந-சூ-கி ;
 உந-வ-பி-ஜாய-கி-நூ-கி-ணா-பூ-வ-ல-பூ-ப-கி #

ல-பூ-வ-ணூ-ய-க-நூ-கி-தூ-கெ-வால-நா-கி-க-கூ-ந-வெ-கி ;
 சராலு-வ-பி-ஜாய-லூ-க-கெ-ஷ-கி-பூ-க-கெ-வ-லூ-வ-லி-நா-கி #
 காலி-லூ-க-பி-ஜாய-க-க-ரூ-கெ-வ-லூ-ய-க-வ-லூ-வ-லி-நா-கி ;
 உ-லி-வ-பி-ஜாய-கி-கெ-ஷ-கி-வி-ஜ-ப-ல-பூ-ய-க-கி # கடு

வ-பி-ஜாய-க-கெ-ஷ-கி-க-லூ-க-கெ-லூ-வ-லி-நா-கி ;
 ல-வ-ல-லி-ஜ-க-கெ-ஷ-கி-வி-ஜ-ப-ல-பூ-ய-க-கி #

ஜெ-லூ-வ-பி-ஜாய-க-கெ-ஷ-கி-க-லூ-வ-லி-நா-கி ;
 உ-கூ-க-பி-ஜாய-க-கி-பூ-க-கெ-ஷ-கி-உ-வ-லூ-வ-லி-நா-கி ;

வ-லூ-ய-க-கி-ல-வ-லூ-க-கி-பூ-க-கெ-ஷ-கி-க-கி-பூ-ய-க-கி #
 லி-க-கெ-ஷ-கி-ல-வ-லூ-ய-க-கி-பூ-க-கெ-ஷ-கி-க-கி-பூ-ய-க-கி #

Digitized by Noolaham Foundation.
 noolaham.org | aavanaham.org

ஸவெஷா வடுஜயா யத்தஹம் டிஷ்டாநஹேஸார: |
தஸ்டாநஹேஸாரொமிதஹ் வடுஜநீய: மவாயி-ஹி: ||

வெஸராநஹம் ஸ்வாவிக: விஜிஸித்தஹி க்விதி கீதி-ஹி: |
ஈநஹ்ரீ டியஹிம் ஹேஸாஹ் விஜி ஸஹ்வாவிக: திஜா: | ௨௦

முராரிஷியே ஹரெ: ஸ்வாநஹித்தஹி வரிசீதி-ஹி: |
வஹீநெ டியஹிம் விஷ்டாஹி: வாநஹேஸாகெ:

ஶஸவஹேஸாஹ் ஶிதி-ஹி: ஶிஷ்டாஹி விவியா வரிசீதி-ஹி: |

உமுர ஶானா வ ததூஹி உமுஶகி-ஶதா ஶிதா ||

ஸானகி-ஶதாஸானா ஶிதி-ஹி: ஶிஷ்டாஹி து வஹிம ||

ஸானா து டியஹிம ஹேஸாஹ் முராரிஷி ஸவ-ஹி: ||

ஶரிஶாஶிவாஸாரிஷி காதாரிஷிவஶிஷ்டாஹி: |

உமுரஹ் ஶிதி-ஹி: ஹேஸாஹ் ஶிஷ்டாஹி உஶாஶிதா: |

விஸார-ஹி: ஶிஷ்டாஹி வ ஶிஷ்டாஹி ஶிஷ்டாஹி: |

ஜாஶிஷ்டாஹி வ ஜாநீயாஶிஷ்டாஹி ஶிஷ்டாஹி: || ௨௫

முராரிஷிஷெவ-ஹி: ஶிஷ்டாஹி து காதாரிஷிஷ்டாஹி: |

ஶிஷ்டாஹி ஶிஷ்டாஹி ஶிஷ்டாஹி ஶிஷ்டாஹி: ||

வடுவெ-ஹி: ஶிஷ்டாஹி ஶிஷ்டாஹி ஶிஷ்டாஹி: |

ஶாஸஹ் ஶிஷ்டாஹி து ஶிஷ்டாஹி ஶிஷ்டாஹி: ||

ஶாஸஹ் ஶிஷ்டாஹி ஶிஷ்டாஹி ஶிஷ்டாஹி: ||

ஶாஸஹ் ஶிஷ்டாஹி ஶிஷ்டாஹி ஶிஷ்டாஹி: ||

ஶாஸஹ் ஶிஷ்டாஹி ஶிஷ்டாஹி ஶிஷ்டாஹி: ||

ஶாஸஹ் ஶிஷ்டாஹி ஶிஷ்டாஹி ஶிஷ்டாஹி: ||

ஶாஸஹ் ஶிஷ்டாஹி ஶிஷ்டாஹி ஶிஷ்டாஹி: ||

ஶாஸஹ் ஶிஷ்டாஹி ஶிஷ்டாஹி ஶிஷ்டாஹி: ||

ஶாஸஹ் ஶிஷ்டாஹி ஶிஷ்டாஹி ஶிஷ்டாஹி: ||

ஶாஸஹ் ஶிஷ்டாஹி ஶிஷ்டாஹி ஶிஷ்டாஹி: ||

ராமசூரிதி-^ஸதி-^ஸலிதா வெ-^ஸகும் மூரூரூள-^ஸகும் தடி^ஸகெ ।

ஸாணீ-^ஸதி-^ஸபுதிஷ்டா^ஸகும் காரபெஜெஸ்-^ஸகொ^ஸதீ^ஸஃ ॥

கீடாகும் காரபெ^ஸவாவி தெ^ஸந ஸாணீ^ஸவி^ஸய்ய^ஸகெ ।

கமு^ஸஹாரா^ஸவி^ஸநா^ஸநெ^ஸஷ்ட^ஸஷ்ட^ஸ ஸூ^ஸநீ^ஸயா^ஸதி^ஸஷ்ட^ஸ வா^ஸஸூ^ஸஷ்ட^ஸ ॥

பூ^ஸமா^ஸதி^ஸஷ்ட^ஸ உ^ஸத^ஸதி^ஸ-^ஸக்ஷ^ஸ வா^ஸயா^ஸலீ^ஸஸெ^ஸ ஸி^ஸவா^ஸய^ஸஃ ।

த^ஸரெ^ஸய^ஸவ^ஸ ஸெ^ஸஷ^ஸஜெ^ஸஸெ^ஸ உ^ஸ வ^ஸஜ^ஸ-^ஸநீ^ஸயா^ஸஸெ^ஸ ஜ^ஸய^ஸகெ^ஸகெ ।

வா^ஸரி^ஸநெ^ஸத^ஸசூ^ஸக்ஷ^ஸண^ஸ த^ஸசூ^ஸ வ^ஸவ-^ஸஸெ^ஸவ^ஸ-^ஸவ^ஸஜ^ஸய^ஸதி^ஸஷ்ட^ஸ

ர^ஸக^ஸக்ஷ^ஸண^ஸ வ^ஸக^ஸயா^ஸந^ஸ த^ஸ வெ^ஸஹி^ஸகா^ஸஜீ^ஸவ^ஸதிகா^ஸவ^ஸஹ^ஸ ॥

வா^ஸடி^ஸவா^ஸடி^ஸ த^ஸடி^ஸய^ஸ-^ஸம் வா^ஸ தி^ஸவா^ஸடி^ஸ வா^ஸடி^ஸரெ^ஸவ^ஸ வா^ஸ ।

வ^ஸக^ஸக்ஷ^ஸண^ஸ ஸ^ஸரீ^ஸர^ஸஷ^ஸ ப^ஸஹ^ஸடி^ஸண^ஸர^ஸவ^ஸஸா^ஸந^ஸக^ஸ ॥

௩௫

நீ^ஸகா^ஸ த^ஸ ஸூ^ஸவ^ஸபெ^ஸஜ^ஸரெ^ஸஹ^ஸ ராமசூ^ஸரி^ஸதி-^ஸநி^ஸகெ^ஸத^ஸநெ^ஸ ।

வ^ஸவ^ஸ த^ஸ க^ஸயி^ஸத^ஸ ராமசூ^ஸரி^ஸதி-^ஸநீ^ஸயா^ஸ ஸூ^ஸவ^ஸநெ^ஸ ஹ^ஸய^ஸ ॥

ஸா^ஸணீ^ஸ-^ஸதி-^ஸபு^ஸதி^ஸஷ்ட^ஸயா^ஸம் ஹ^ஸஜ^ஸடி^ஸ நி^ஸம^ஸடி^ஸநெ^ஸ ।

ஸ^ஸஹ^ஸஸூ^ஸரெ^ஸந^ஸ ஹி^ஸக^ஸம் ஹி^ஸஜ^ஸம் வி^ஸவ^ஸக்ஷ^ஸதி^ஸய^ஸஸெ^ஸந^ஸடி^ஸ ॥

வெ^ஸந^ஸம் ஸ^ஸவ^ஸ-^ஸபு^ஸடி^ஸடி^ஸம் ஹி^ஸஜ^ஸம் யா^ஸரெ^ஸ வ^ஸயி^ஸஸூ^ஸயா^ஸய^ஸஷ்ட^ஸ ।

சூ^ஸரெ^ஸம^ஸய^ஸம் வா^ஸர^ஸண^ஸம் ஹி^ஸஜ^ஸம் வ^ஸள^ஸயி^ஸம் வி^ஸத^ஸபு^ஸடி^ஸடி^ஸம் ஹ^ஸவெ^ஸக^ஸ ॥

வ^ஸஹ^ஸஜெ^ஸஸெ^ஸ ஸ^ஸவ^ஸம் டி^ஸடி^ஸய^ஸவி^ஸஜ^ஸய^ஸம் நி^ஸயி^ஸ-^ஸத^ஸள^ஸ ஸி^ஸவ^ஸம் ।

வா^ஸய^ஸவ^ஸ ஸ^ஸவ^ஸஜெ^ஸ டி^ஸடி^ஸய^ஸத^ஸவ^ஸ-^ஸஜீ^ஸஸா^ஸந^ஸம^ஸய^ஸரெ^ஸ ॥

க^ஸத^ஸரா^ஸஜெ^ஸஷ்ட^ஸ ஸ^ஸவெ^ஸ-^ஸஷ்ட^ஸ ஹ^ஸஜெ^ஸவ^ஸம் வி^ஸநி^ஸடி^ஸ-^ஸரெ^ஸக^ஸ ॥

வெ^ஸரெ^ஸ வெ^ஸய^ஸர^ஸந^ஸகெ^ஸ வா^ஸவி^ஸ வெ^ஸரெ^ஸஸா^ஸநா^ஸஜ^ஸரா^ஸஜெ^ஸக^ஸ ॥ ॥ ॥

ஹ^ஸஜெ^ஸஸா^ஸநா^ஸஜ^ஸரா^ஸஜெ^ஸ உ^ஸ ஸி^ஸவ^ஸஹி^ஸஜ^ஸம் ஹி^ஸக^ஸம் ப^ஸடி^ஸ ।

மூ^ஸரூ^ஸரெ^ஸடி^ஸர^ஸவி^ஸயி^ஸஸூ^ஸரூ^ஸரூ^ஸ ரா^ஸஷ்ட^ஸ ஹ^ஸஜெ^ஸ வ^ஸ ॥

வ^ஸள^ஸயா^ஸம^ஸயி^ஸர^ஸய^ஸரா^ஸரெ^ஸம^ஸய^ஸம் ஹ^ஸவ^ஸநெ^ஸய^ஸத^ஸ ஸ^ஸம^ஸய^ஸடி^ஸ ॥

ஹ^ஸதி^ஸ காரிகாமெ^ஸ ஜ^ஸஹா^ஸ-^ஸகெ^ஸ தி^ஸயா^ஸவா^ஸஜெ^ஸ மூ^ஸரூ^ஸடி^ஸ
ஜெ^ஸவ^ஸதா^ஸ ஸூ^ஸந^ஸவி^ஸயி^ஸந^ஸ காரி^ஸஷ்ட^ஸயி^ஸஸ^ஸ வ^ஸடி^ஸய^ஸம்
ஸெ^ஸயாக^ஸ - ச^ஸக^ஸ ஆ^ஸ ஸெ^ஸயாக^ஸ - க^ஸக^ஸடி^ஸடி^ஸ

—:0:—

கிராமாதிதேவதாஸ்தானவிதி படல சந்திரிகை.

கிராம முதலான்வற்றில் அநாதியாகிய ஸமஸ்தமான தேவதைகளின் ஸ்தானத்தைக் கூறப்போகின்றேன். பிரமஸ்தானத்திற்கு வாயுமூலையில் விஷ்ணுஸ்தானம் கூறப்பட்டது. மேற்கு திக்கில், வாஸ்துவின் சூத்திரத்திற்கு வடக்குத்தேசத்தில் பிரமாவானவர் இருக்க வேண்டும். கிராமத்தின் மத்தியில் ஈசான்யத்திக்கு முதலான எட்டுத்திக்குகளிலும் சிவஸ்தாபனம் சம்மதிக்கப்பட்டது. விஷ்ணு உருத்திரரோடு கூடின வாஸ்து சாதாரணம். பரமசிவத்தோடு கூடின மற்றயாவும் இஷ்டம்போலாகும். இந்தச் சாத்திரத்தில் அவைகளின் ஸ்தானம் கூறப்படுகிறது.

மேற்குத்திக்கிலும் கிழக்குத்திக்கிலும் அவ்வாறன்றிக் கிழக்கு வடக்குகள் மத்தியிலும் சூர்ய ஸ்தானமாகும். இந்திரருக்கும் அவ்விடத்திலேயே ஸ்தானமாகும். வாயுமூலையிலும் கிழக்குத்திக்கிலும் தெற்கு தென்கிழக்கு தென்மேற்கு, சுகரீவரென்கிற மேற்குத்திக்கிலும் ஷண்முகருக்கிடம் கூறப்பட்டது. மேற்குத் திக்கிலும் தென்மேற்குத் திக்கிலும் கிழக்குத் திக்கிலும் சாஸ்தாவிளிடம் கூறப்பட்டது. மேற்குத் திக்கிலும் அல்லது தென்மேற்கிலாவது, வடமேற்கு வடக்குத்திக்குகளின் நடுவிலாவது வேறிடத்திலாவது இந்த ஆகமத்தில் கணேசரின் ஸ்தானம் கூறப்பட்டது. தெற்குத் திக்கிலாவது தென்மேற்குப் பாகத்திலாவது வாயுதிக்கிலாவது இந்திரதிக்கி னடுவிலாவது, தென்மேற்கு தெற்கு பாகத்தின் நடுவிலாவது தூர்கையின் ஸ்தானம் கூறப்பட்டது.

ஓ பரமசிவத்தை ஆசிரயித் திருக்கும் அந்தணர்தளே ! மேற்குத்திக்கில் இலக்ஷ்மி சரஸ்வதியின் ஸ்தானம் கூறப்பட்டது. வடகிழக்கிலும் வடக்கிலும் அவற்றின் மத்தியிலும் சப்தமாதாக்களின் ஸ்தானம் ஆகும். தென்கிழக்கில் மோடிகையின் ஸ்தானம். அவ்விடத்திலேயே காமதேவருக்கு இடம். குளக்கரையிலாவது அதற்கு புறத்திலாவது மற்றவிடத்திலாவது ஜ்யேஷ்டையின் (மூத்தவள்) ஸ்தானம் கூறப்பட்டது. மன்மத சூர்யர்களை ஷண்முகரிடம் கூறப்படுகிறது, ஷண்முகருக்கு ஸப்தமாதாக்களுடைய ஸ்தானம் ஆகும். மற்றவர்களுக்கு இஷ்டம்போல் ஆகும், ஆயிரம் அடக்கு அதிகமான ஸ்தானத்தில் சிவத்திஜருக்கு இடம் ஆகும், ஆலயத்தின் மத்தியில் திருமாலுக்கு இடமாகும். சிவபூஜையோடு கூடினவிடம் வாஸ்து வாகும். மற்றது வாஸ்துவாகாது. இது சாஸ்திரத்தின் நிச்சயம்.

தேவபூஜாபலன்.

பிறத்தினம் திருமாவின் பூஜையால் பிரஜையின் விருத்தியாகும். நாடோறும் சூர்யருடைய பூஜையால் கிரகங்களின் பீடை போய்விடும். இந்திரன் பூஜை மனிதர்களுக்கு மகிமையைக் கொடுக்கும். நாள்தோறும் சுப்ரமணியஸ்வாமி பூஜையானது பாலர்களுக்கு அநுகூலத்தைச் செய்வதாக ஆகும். சாஸ்தாவின் பூஜை வாஸ்துவில் வளிப்பவர்களைத் தம் தொழில்களில் ஏவவிடுகிறது. காமதேவருடைய பூஜையானது வாஸ்துவில் வசிப்பவர்களுக்கு அநுகூலம் செய்யும். உமை பூஜையானது விசேஷமாக வெற்றியைத் தரும். சாமுண்டிதேவிப் பூஜிக்கப்பட்டால் பாலர்களின் ரோகத்தை நாசம் செய்வாள். விக்ரேஸ்வருடைய பூஜையால் தடையின்றி ஸமஸ்த சித்தியுண்டாகும். ஜ்யேஷ்டாதேவியின் பூஜை வீட்டில் வசிப்பவர்களுக்கு விசேஷமாக ரோகத்தைப் போக்கும். இலக்குமி யின் பூஜையானது சம்பத்தைக் கொடுக்கும்; தரித்திரத்தையும் போக்கும். நாடோறும் ஸரஸ்வதியின் பூஜையானது வாக்கின் சாதுர்யத்தைக் கொடுக்கும்.

ஓ அந்தணர்களே ! மாத்ருபூஜை எக்காலத்திலும் ஸமஸ்த சம்பத்தைத் தரும். ஸகல தேவதைகளின் பூஜையால் யாது பயனோ அந்தப் பயனை மஹேசுவரர் கொடுப்பார். ஆகையால் பயனை விரும்பினவர்களால் மஹேசுவரனைவர் எக்காலத்திலும் பூஜிக்கத்தக்கவர்.

சிவவிஷ்ணு ஸ்தாபனம்.

ஓ அந்தணர்களே ! வடகிழக்கில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட லிங்கம் உத்தமமெனக் கூறப்பட்டது. மற்றவிடத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சிவ லிங்கமானது மத்திமமாகக் கூறப்பட்டது. கிராமத்தின் நடுவில் திருமாவின் ஸ்தானமானது உத்தமமாகக் கூறப்பட்டது. மேற்குத் திக்கில் மத்திமாகவும் மற்றப்பிரதேசத்தில் மிகவும் தாழ்வாகவும் அறியத்தக்கது.

உக்ர சாந்த விபரம்.

ஹரிஹரர்களுடைய உருவமானது உக்ரமெனவும் சாந்தமெனவும் இரண்டு விதமாகக் கூறப்பட்டதாகும். அவ்விரண்டில் முதலாவது கரே கார்யங்களுக்குச் சம்மதிக்கப்பட்டது. சாந்தமான கார்யங்கட்கு சாந்தமென்கிற மூர்த்தி ஆகும். உருத்திர மூர்த்தியானது புறம்பாக அடைந்திருக்க வேண்டும், சாந்தமாகிய மூர்த்தியானது நடுப்பாகத்தை யடைந்திருக்க வேண்டும். இவ்விதமாய் கிராம முதலிய வற்றிலும் ஸமஸ்தமாகிய வாஸ்துவிஷயங் கூறப்பட்டது.

கஜாந்தக காமாந்தக திரிபுராந்தக காலாந்தகாதி மூர்த்திகள் உக்ரமூர்த்திகளெனக் கூறப்பட்டது. மற்றவை சாந்தங்களென உதாசரிக்கப்பட்டன. விஸ்வரூபம் நரசிங்கம் வடபுத்திரசாயி (ஆவிலை மேற் பள்ளி கொண்டவர்) பரசுராமர் இவற்றை உக்ரமூர்த்தமான விஷ்ணுவின் விக்ரகங்களாக அறியத்தக்கது. கிராம முதலானவற்றின் வெளிப் பிரதேசத்திலாவது வன முதலானவற்றிலாவது இப்பிரதிஷ்டைகள் கூறப்பட்டன.

உருத்திர மூர்த்தி பலன்.

உருத்திரம்சமான தேவர்களின் ஸ்தாபனத்தில் இந்தச் சாத்திரத்தில் பயன் கூறப்படுகிறது. கிழக்குத் திக்கிலாயின் கிராம நாசம் உண்டாகும். அக்நி திக்கிலாயின் ஸ்திரீகள் கெட்டசிலத்தை யுடையவராவார்கள். தென்கிழக்கில் பிரேதகண அசுரகணங்களால் மிகவும் நாசமுண்டாகும். நிருதியில் ரோகங்களால் நாசமுண்டாகும். மேற்குத் திக்கில் சோகம் உண்டாகும். வாயு திக்கில் கெட்ட நடையை அறியத்தக்கது. வடக்குத் திக்கில் தேசபீடையுண்டாகும். ஈசானிய திக்கில் ஸம்பத்தும் புத்திரர் பெளத்திரரின் விருத்தியும் உண்டாகும். கிராம முதலிய வெல்லா விடங்களுக்கும் இவ்வாறு கூறப்பட்டது. உருத்திர மூர்த்தியை கிராமத்தில் ஆலயத்தின் நான்கு பக்கச் சுவர்களின் மத்தியிலும் எட்டுத் திக்கிலும் ஸ்தாபிக்க, விசேஷமாகக் கிராமத்தின் மத்தியில் உருத்திர மூர்த்தியை ஸ்தாபிக்கக் கூடாது. கிராம முதலானவற்றில் உருத்திர மூர்த்தி இருக்காமாயின் அதற்கு எதிரில் சாந்த மூர்த்தியின் பிரதிஷ்டையை உத்தமசிரியரானவர் செய்விக்க வேண்டும். சாந்தியின் பொருட்டுக் குளத்தை யாவது கட்டிவைக்க வேண்டும்.

அக்ரஹாரம் தவிர மற்ற ஸ்தானீய முதலான வாஸ்துக்களில் கிழக்கு முதலான நான்கு திக்குகளிலும் வாயு திக்கிலும் வடகிழக்கு திக்கிலும் அவ்வாறே அக்நி திக்கிலும் நைருதியிலும் கிழக்குத் திக்கிலும் சிவாலயம் ஆகும். சிவாலயத்திற்கு இடது பக்கத்தின் தரிசனம் சமஸ்த ஸம்பத்தின் சம்பூர்த்தியைத் தரும். சகனமூர்த்திகளின் தரிசனம் போக மோகை நிரண்டையும் தரும். முக்காலாவது பாதியாவது காலாவது வீசாவது ஒரு தண்ட முதல் ஐந்து தண்டம் வரையில் அளந்து கொண்டு வந்து புறத்தில் உருத்திர மூர்த்தியின் ஸ்தானத்தில் ஸ்தாபிக்க வேண்டும். இவ்வாறு உருத்திரமூர்த்திகளின் ஸ்தான பலனானது கூறப்பட்டது.

சாந்தமூர்த்தியின் பலன்.

சாந்தமூர்த்தியின் பிரதிஷ்டா விஷயத்தில் பலன் இப்போது கூறப்படுகிறது. பிரமஸ்தானத்தில் இருக்கிற சிவலிங்கமானது அந்தணர் அரசர்களுக்குச் சபத்தைத் தரும். கிழக்கிலிருக்கிற சிவ

விங்கம் ஸமஸ்தத்தையும் தரும். அவ்வாறே தென்கிழக்கில் ஆயுளின் விருத்தியையும், மேற்குத்திக்கின் விங்கம் ஆரோக்கியத்தையும் தருவதாகும். அக்நித்திக்கில் சுகத்தையும், தென்மேற்கில் சிவ பிரதிஷ்டை ஜயத்தையும் தரும். வடமேற்கில் சம்பத்துகளைக் கொடுக்கும். வடகிழக்குத்திக்கில் ஸமஸ்தத்தையும் தருவர். ஸமஸ்தமான மூலைகளின் பலனை இவ்வாறு நிர்ந்தேசிக்கக்கடவன்.

வடக்குத் திக்கிலாவது வடகிழக்குத் திக்கிலாவது அந்த விரண்டு திக்கன் மத்தியிலாவது, கிழக்கு வடகிக்குகளின் மத்தியிலாவது சிவவிங்கம் இருக்குமாயின் கிராம முதலானவை கட்டும் அரசாங்கக்கும் ராஜ்யத்திற்கும் அபிவிருத்தி யுண்டாகும். அதிர்ஷ்டம் ஆரோக்யம் இவைகளுண்டாகு மென்பதற் சந்தேகமில்லை.

இருபத்தாருவது - கிராமாதிதேவதாஸ்தானவிதி படல சந்தாரிகை முற்றிற்று.

--(0)--

“பிரம்ம தானத்திற்கு வாயு மூலையில் விஷ்ணுதானம் கூறப்பட்டது. மேற்குத்திக்கில், வாஸ்துவின் சூத்திரத்திற்கு வடக்குத் தேசத்தில் பிரமாவானவர் இருக்க வேண்டும். கிராமத்தின் மத்தியில் ஈசான்யத்திக்கு முதலான எட்டுத் திக்குகளிலும் சிவஸ்தாபனம் கூறப்பட்டது. விஷ்ணு உருத்திரரோடு கூடிய வாஸ்து சாதாரணம், பரமசிவத்தோடு கூடிய மற்றயாவும் இஷ்டம் போலாகும். இந்தச் சாத்திரத்தில் அவைகளின் ஸ்தானம் கூறப்படுகின்றது.

மேற்குத்திக்கிலும் கிழக்குத்திக்கிலும் அவ்வாறன்றிக் கிழக்கு வடக்குகளின் மத்தியிலும் சூரியஸ்தானமாகும். இந்திரருக்கும் அவ்விடத்திலேயே ஸ்தானமாகும். வாயு மூலையிலும், கிழக்குத் திக்கிலும் தெற்கு, தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு, சுக்கிரீவரன்கின்ற மேற்குத் திக்கு ஷண்முகருக்கிடம் கூறப்பட்டது. மேற்குத் திக்கிலும் தென்மேற்குத் திக்கிலும் கிழக்குத் திக்கிலும் சாஸ்தாவினிடம் கூறப்பட்டது. மேற்கு அல்லது தென்மேற்கிலாவது வடமேற்கு வடக்குத் திக்குகளின் நடுவிலாவது வேறிடத்திலாவது இந்த (காமிக) ஆகமத்தில் கணேசரின் ஸ்தானம் கூறப்பட்டது. தெற்கு அல்லது தென்மேற்கு அல்லது வாயுதிக்கு அல்லது இந்திரதிக்கின் நடுவிலாவது, தென்மேற்கு தெற்குப் பாகத்தின் நடுவிலாவது துர்க்கை ஸ்தானம் கூறப்பட்டது.

மேற்குத் திக்கில் லக்ஷ்மி, சரஸ்வதி ஆகிய இருவரின் ஸ்தானம் கூறப்பட்டது. வடகிழக்கிலும், வடக்கிலும் அவற்றின் மத்தியிலும் சப்த மாதாக்களின் ஸ்தானமாகும். தென்கிழக்கில் மோடியின் ஸ்தானம். அவ்விடத்திலேயே காமதேவருக்கு இடமாகும். குளக்கரையிலாவது அதற்குப் புறத்திலாவது மற்றவிடத்திலாவது ஜ்யேஷ்டாதேவியின் ஸ்தானம் கூறப்பட்டது. மன்மதன் சூரியன் ஆகிய இருவருக்கும் ஷண்முகருக்குரிய இடம் (மேற்கு) கூறப்படுகின்றது. ஷண்முகருக்கு ஸப்தமாதாக்களுடைய

(ஈ-சானம்/வடக்கு) ஸ்தானம் ஆகும். மற்றவர்களுக்கு இஷ்டம் போல் ஆகும்”

என விளக்கி தொடர்ந்து இத்தேவதைகளின் பூஜாபலன் கூறப்படுகின்றது. கிராமத்தை மையமாகக் கொண்ட ஆலய மு அமைவில் திருமால் (விஷ்ணு) சிவன் ஆகிய இருவரும் முக்கிய பங்கு வகிப்பதனை சிவாகமங்கள் எடுத்தியம்புகின்றன. இது பற்றி காமிகாகமம் (1.26) விளக்கிக் கூறுகையில், (கிராமத்தின்) வட கிழக்கில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட லிங்கம் உத்தமமெனக் கூறப்பட்டது. மற்றவிடத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சில லிங்கமானது மத்யமமாகக் கூறப்பட்டது. கிராமத்தின் நடுவில் விஷ்ணுவின் ஸ்தானமானது உத்தமமாகக் கூறப்பட்டது. மேற்குத் திக்கில் மத்யமமாகவும் மற்றைய பிரதேசத்தில் ஸ்தானத்தில் அதமமாகவும் அறியத்தக்கது.” எனக் கூறுவது மனாங்கொள்ளத்தக்கது. இது பற்றிய விபரங்களை சுப்பரபேதாகமமும் (கீரியாபாதம். 23) கூறுகின்றது.

திருக்கோயில் என்பது சாஸ்திரோக்தமான கலையம்சங்கள் பல ஒன்றிணைந்து பிரிக்க முடியாத அளவு ஒன்றுபட்டு விளங்குகின்றது. இந்தத் தன்மையை நோக்குவோம்.

சிவாகமங்கள் கூறும் ஆலய அமைப்பு முறைமைகள் சிவாலய அமைப்பு முறைகளேயாம். அம்முறைமையில் மூலமூர்த்தியானது ஓர் சிவலிங்கத் திருமேனியேயாம். அம்மூர்த்திகளின் வகைகள் பற்றி சிற்பசாஸ்திரங்களும், சிவாகமங்களும் கூறி நிற்கின்றன. ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பிரிக்கமுடியாதவாறே திருக்கோயில் அமைப்பும் காணப்படுவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இதனை மனத்துள்ளிருத்தி சிவாலய அமைவுபற்றி நோக்குவோம்.

திருக்கோயில் அமைப்பதற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இடங்கள், ஸ்தானங்கள் என்பன பற்றி கர்ஷணவிதி என்பன பற்றி ஏலவே

கூறியதை மனங்கொள்ள வேண்டும். அதன்படி பூபரீகை, சல்யோத்தாரம் என்பன நிகழ்ந்து அடுத்ததாக நிகழும் கிரியை இஷ்ட காஸ்தாபனமாகும். இதனை ஆத்யேஷ்டிகாஸ்தாபனம் அல்லது விதி என காமிகாகமம் (I.51) அம்சமத் காசியப (4) அம்சமத் பேதாகமம் (25), காரணாகமம் (I.4) தீப்தாகமம் (0), சுப்ரபேதாகமம் (I.28) ஸ்வாயம்புவ ஆகமம் (49), அஜிதாகமம் (க்ரியா பாதம். 10) ஆகியன கூறுகின்றன. இது பற்றி சிற்பசாஸ்திரங்களுள் காசியபசிற்பசாஸ்திரம் (I.4) விரிவாகக் கூறுகின்றது. இக்கிரியையானது ஆலயம் அமைய இருக்கும் பொருளினால் அதாவது செங்கல், கருங்கல், மரம் என்பனவற்றுள் ஆலயம் அமையும் பொருள் பற்றிய தெளிவு இதனுடாகப் பெறப்படும்.

இதனையடுத்து நிகழும் கிரியை கர்பநியாஸம் ஆகும். திருக்கோயிலின் மூலமூர்த்தி வைக்குமிடம், கோபுரங்களின் கால்கள் நிறுத்துமிடம், சபைகள், மடங்கள், ஆகியனவற்றின் ஈசானதிக்கு விமானங்களின் ஸ்தாபியின் அடிப்பாகம் ஆகியவற்றில் கர்பநியாஸம் செய்ய வேண்டும்.

காமிகாகமம் (I.31) விபரிக்கத்துக் கூறுகையில் தங்கம் வள்ளி செம்பு முதலியவைகளில் ஏதாவது ஒன்றால் நல்ல கனமுள்ள தகட்டால் 25 அறைகள் கொண்டதாக ஒரு முழம் அல்லது அரைமுழ அளவில் ஒரு பேழை செய்து அதில் நவரத்தினங்களும் தங்கம் முதலிய உலோகங்களுக்கும் ஹரிதாலம், வீரம், பூரம், ரசம் முதலிய தாதுப் பொருட்களையும் எல்லா வகையான தானியங் களையும் எட்டுவகையான மண்களையும் ஒஷதிகளையும் மற்றும் அஷ்டமங்களக் குறிப்புக்களைக் காட்டும் அடையாளப் பொருட்களையும் வைத்து பூஜித்தல் வேண்டும்” எனும் சாரமமைந்த விதியினை மிகவும் விரிவுபடுத்தித் தருகின்றது.

20. பீராஸாதம்

இதையடுத்து அமைவது விமானமாகும். விமானத்திற்கு அடித்தளமாய் அமைவது உபபீடம் அதிஷ்டானமுமாகும். விமானம் என்னும் பிராஸாதத்திற்குரிய விதிகளைக் காரணாகமம் (I.7) கிரணாகமம் (III. 25, காமிகாகமம் (I.16, 50,55) அம்சமத் காசியபம் (26 - 29, 31 - 40), தீப்தாகமம் (6,9,63), சுப்ர பேதாகமம் (I.31), ஸ்வயம்புவாகமம் (50) ஆகிய ஆகமங்கள் விளக்கம் தருகின்றன. இவ்விதியானது விரிக்க விரிக்க விரிந்து செல்லும் பரந்த பரப்புடையதும் சிற்பசாஸ்திரங்கள் விரித்துரைக்கும் கலையம்சங்கள் நிறைந்ததுமான தன்மையில் ஒருருப் பெற்று விமானமெனும் ஒருருவில் காட்சி தருகின்றது.

21. உபபீடமும் அதிஷ்டானமும்

திருக்கோயிலின் மூலமூர்த்தியோடு இணைபிரியாததும் மனித இயல்போடு ஒப்பிடப்படுவதுமான பிராஸாதம் விமானம், ஸதனம், ஹர்மியம், வாஸம், மந்திரம், ஆலயம், நிலையம் எனும் ஒரு பொருள் சுட்டும் பலபெயர்களால் சிவாகமங்களும் சிற்ப சாஸ்திரங்களும் சுட்டுகின்றன. விமானம் என்பது பலவிதமான அளவை முறைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டதெனும் உயரிய கருத்தைத் தருவதோடு நன்கு அளந்து கட்டப்பட்டது. எனும் பொருளையும் விமானம் எனும் சொற்பிரிப்பு வெளிப்படுத்துகின்றது. இதனூடாக இவ்வமைப்பினுள் பலவிதமான அளவியல் முறைகள் உள்ளன. என்பதையும் சுட்டி நிற்கின்றது. இத்தகைய சிறப்புடைய விமானம் உப பீடம் அதிஷ்டானம் எனும் இரு அடித்தளங்களை நிலமட்டத்தில் இருந்து பெற்று விளங்குகின்றது. இவ்வடித்தளங்களின் கீழ்ப்பகுதியே அஸ்திவாரமாகும்.

உபபீட அமைப்புப் பற்றி காமிகாகமம், சுப்ரபேதாகமம் ஆகியன சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டுக் கூறுகின்றன. உபபீடமெனும் கட்டட அமைப்பு விமானத்தின் ஒரு அங்கமாகப் பல சித்துவர்க் கங்களாக அமைகின்றது. இது உபானம், மஹாபத்மம், கம்பு, கண்டம் பட்டிகை கூத்தரபத்மம், கபோதம், வாஜினம் எனும் அங்கங்களைக் கொண்டு இதிலேற்படும் கலையம்ச மாறுதல்களை உயர அளவுகளிலும் தம்முள் மாறுபடும் தன்மையில் திரியங்க, பஞ்சாங்க, சஷ்டாங்க, அஷ்டாங்க, பிரதிபத்திர, பிரதிசுந்தர, செளபத்திர, கல்யாண காரிகா எனும் எட்டு உபபீடங்களின் வகைகளை மயமதம் சித்தரித்துக் காட்டுகின்றது.

உபபீடத்தின் மேல் அமையும் வர்க்கமே அதிஷ்டானமாகும். இதன் உயர அளவைகளை சிற்ப சாஸ்திரங்கள் தெளிவுபடுத்து கின்றன. காரணாகமம் ஸ்ரீகரம், லலிதம், பத்மம் எனும் மூன்று வகையுடையதாக அதிஷ்டானம் அமையும் எனக் கூறுகின்றது. அதிஷ்டானத்தை ஆதாரம், தரணி, புவனம், பிருதுவி, பூமி வஸ்த்வாதாரம், தராதளம், தலம், மசூரகம், குட்டிமம் எனும் ஒரு பொருள் சுட்டும் பலபெயர்களை சிவாகமங்களும் சிற்பசாஸ்திரங் களும் சுட்டி நிற்கின்றன. சிற்பசாஸ்திரங்கள் அதிஷ்டானம் அறுபத்துநான்கு வகைப்படும் எனக் கூறுகின்றன. சிவாகமங்கள் பாதபந்தம், பிரதி பந்தம், பத்மபந்தம், பத்மகம், பத்மபுஷ்கலம் எனும் முக்கியமான வர்க்கங்கள் அடங்கிய நான்கு வகையான அமைப்புக்களைச் சுட்டி அவை நன்நான்கு பேதங்கள் உடையதாக ஒன்றோடொன்று தொடர்புபட்டு விளங்கும் வர்க்கங்களை உடைய அமைப்புக்களைக் காரணாகமம் கூறுகின்றது. இவை அரைப் புடைப்புடையதும் பிராஸாதத்தின் வெளிப்புறுத்தில் மாத்திரம் புடைப்புத்தன்மை உடையதாக மஹா மண்டபம் வரையாகத் தொடர்ந்து சென்று விளங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது.

அதிஷ்டானத்தின் மேல் அமைவது பாதவர்க்கமாகும். இவ்வர்க்கம் வேதிகை, ஸ்தம்பம், கலசம், பலிகரம், வீரகாண்டம், போதிகை வரையாக அமையும் இவற்றுள் சுவராகவும் தூண்களுடனும், கோஷ்டங்களுடனும் அமையும் பகுதி இதுவாகும். இதன் ஒவ்வோர் அம்ச விரிவுகளையும் சிறப்பாகத் தூண்களின் கலைநுணுக்க விரிவுகளைச் சிவாகமங்களும் சிற்ப சாஸ்திரங்களும் சுட்டிநிற்கின்றன. இப்பாத வர்க்கத்தின்மேல் அமைவது பிரஸ்தரமாகும். இது உத்தரம், வாஜனம், கபோதம், யாளம் என்னும் அங்கங்களுடன் அமைகின்றது. அதன் மேல் வேதிகை, களம், ஹாரம், பத்ரநாசி, சிகரம், மஹாபத்மம், ஸ்தூபி எனும் கலசம் வரையாகக் கீழிருந்து மேலாக முறையே கலையம் சங்களுடனும் கலையமுகுகளுடனும் ஒன்றுசேர்ந்த வடிவமாக விமானம் அமைகின்றது. விதிகளுக்குட்பட்ட விமானத்தினது வடிவங்கள் ஒன்று சேர்ந்த அவற்றிற்குரிய வெவ்வேறு பெயர்களும் சுட்டப்படுகின்றன.

விமானங்களின் அமைப்பைக் கொண்டு கோயிலின் பெயர்கள் சுட்டப்படுகின்றன. கரக்கோயில் ஞாழக்கோயில், கொகுடிக்கோயில், இளங்கோயில், மணிக்கோயில் ஆலங்கோயில் எனத் திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்தில் சுட்டப்படுகின்றது. விஜயம், ஸ்ரீபோகம், ஸ்ரீவிசாலம், ஸ்கந்தகாந்தம், ஸ்ரீகரம், ஹஸ்தி பிருஷ்டம், கேசரம் எனும் ஏழுவகைக் கோயில்களைச் சிவாகமங்களும், சிற்ப சாஸ்திரங்களும் சுட்டுகின்றன. இத்தகைய விமானங்கள் ஒன்று முதல் 16 தளங்கள் வரையாக அமையும் சிறப்புப் பற்றி காமிகாகமம் (I.61) கூறுகின்றது. கலையம்சங்களை விரிவுபடுத்தி அவை பற்றி சிற்ப சாஸ்திரங்களும் கூறுகின்றன.

விமானத்தின் ஒன்று முதல் பதினாறு தளங்கள் வரையாக காமிகாகமம் (I.61) விளக்குகையில், முதலாவது தளம்

சாதாரணமாக விளக்கப்பட்ட தன்மையிலிருந்து விரிவுபடும் தன்மைகளைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது. அவை முன்பு கூறப்பட்ட ஏழு விதமான கோவில்களை அடுத்து இருண்டு தளங்கள் உள்ளவை ஸ்வஸ்திக, விபுலசுந்தர, கைலாச, பர்வத, ஸ்வஸ்திகாந்த, கல்யாண பாஞ்சால, விஷ்ணுகாந்த, சமங்கல, காந்தார, ஹஸ்திபிருஷ்ட, மனோஹர, ஈஸ்வரகாந்த எனும் பதின்மூன்று வகைகளை உடையதாகச் சுட்டப்படுகின்றது. மூன்று தள பிராஸாதங்களை வர்ணிக்கையில் சாதாரண லட்சணங்களைக் கூறி அதன் விமான வடிவத்தை விமானாகிருதிகம், ஸ்வஸ்திகம், விமலாகிருதி, ஹஸ்திபிருஷ்டம், பராதனகஜபிருஷ்டம், பத்ர கோஷ்டம், சமங்கலம், காந்தாரம், ஸ்ரீபோகமெனும் ஒன்பது த்ரிதள பேதங்களினுடைய லட்சணங்களைக் கூறு கின்றது. நான்கு தள பிராஸாதங்களையும் சாதாரண லட்சணங் களோடு விளக்கி சுப்த்ரகம், ஸ்ரீவிசாலக, பத்ரகோஷ்டம், ஜலாவஹம், விஜயம், பத்ரகூடம், மனோகரம், ஆவந்திகம், தேவாஸ்பாதம் முதலான ஒன்பது நான்கு தள விமானங்களின் லட்சணங்கள் வர்ணிக்கப்படுகின்றன. இதேபோன்று ஐந்து தொடக்கம் பன்னிரண்டு வரையான தளங்களையுடைய விமானங்களின் லட்சணங்களும் வர்ணிக்கப்படுகின்றன. அவற்றுள் பேதங்கள் சுட்டப்படவில்லை. எனினும் ஏழு தள பிராஸாதத்தை வர்ணிக் கையில் ணர்வதேசிகம் எனும் பேதம் சுட்டப்படுகின்றது. 12 - 16 தளங்கள் வரையான பிராஸாதங்கள் அமைப்பதில் விரிவான முறைகளும் சிறப்பம்சங்களும் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றன.

விமானத்தோடு ஒன்றுபட்ட தன்மையில் ஸ்தூபி எனும் விமானத்தின் கலசம் பொருத்தத்தக்கதாக அதனுள் அமையும் மராங்கள் பற்றிய விபரங்களை மூர்த்தேஷ்டகாவிதி மூலமாகக் காமிகாகமம் (I. 61), காரணாகமம் (I. 10) தெளிவுபடுத்துகின்றன.

விமானத்தின் வடிவமைப்பில் அவற்றின் தோற்றம் திராவிடம், நாகரம். வேஸரம் எனும் மூன்று பேதங்கள் சிறப்பாகப் பேசப்படுகின்றன. இவை முறையே சதுரம், எண்கோணம், வட்டம் ஆகிய வடிவங்களையுடைய பிராஸாதத்தின் அமைப்பைச் சுட்டுவனவாகவும் ஸாத்விகம், ராஜசம், தாமசம் எனும் குணவியல் புகளை உடையனவாகவும் சிவாகமங்களும் சிற்பசாஸ்திரங்களும் சுட்டுகின்றன. இத்தகைய மரபு நூல்கள் தேசம் என இமயமலை முதல் கன்னியாகுமரி வரையான பாரதவர்ஷத்தில் இமயம் முதல் வித்திய மலை வரையான பிரதேசம் நாகர விமானமுடையன என்றும் விந்தியமலை முதல் கிருஷ்ணவேணி நதி வரையான பிரதேசம் கிராவிட விமானமுடையன என்றும் கிருஷ்ணவேணி நதிமுதல் கன்னியாகுமரி வரையானவை வேஸர விமான முடையன என்றும் காமிகாகமமும், காசியப சிற்பசாஸ்திரமும் கூறுகின்றன.

நாகரம், திராவிடம், வேஸரம் என்னும் மூன்று பாணிகளின் னடிப்படையில் அமைப்பு எவ்விதம் அமையும் என்பதனைச் சுட்டுகையில் கண்டம் முதல் வட்டமாக விமானம் அமைந்திருப்பின் அவ்விமானம் வேஸரம் என்றும், கழுத்து முதல் எண்கோணமாக விமானம் அமைந்திருப்பின் அது திராவிடம் என்றும், விமானம் முழுவதும் சதுரமாக அமைந்திருப்பின் அது நாகரம் என்றும் அழைக்கப்படுவதாக சுப்ரபேதாகமம் (I. 31, 38 - 40) கூறுகின்றது.

இவ்வாறான விதங்களாகக் கூறப்பட்ட விமானங்களின் அமைவானது ஒரு தனித்த அளவு என்றோ அல்லது ஒரு நிலையான அளவென்றோ கொள்ளப்படுவதில்லை. விமானத்தின் அல்லது மூலாலயத்தின் அளவானது மூர்த்தியோடு பிளவுபடாது நெருங்கியிருக்கும் அளவு முறைகளைக் கொண்டதாக விளங்குவன. இவற்றினைச் சிற்பங்கள் பற்றிச் சிறப்பித்துக்கூறும் ஸகளா

திகாரம் (1) தெளிவுபடுத்துகின்றது. இதே தன்மைகள் விமான அமைப்பிலிருந்து மூர்த்திக்கும் கொள்ளப்பட வேண்டியதாகின்றது.

லிங்கத்தினுடைய தன்மையினாலும் கற்பக்கிரகமானது மூன்று விதமாகக் கூறப்படுகின்றது. நாகர விமானத்தில் நாகரலிங்கம் அதே போன்று வேஸர, திராவிட விமானங்களில் வேஸர திராவிட லிங்கங்கள் என மூன்று விதமாகச் சுட்டப்படுகின்றது. இதைவிடப் பிரதிஷ்டையின் தன்மையில் லிங்க அமைப்புகள் யோகஜ ஆகமத்தின் பிராஸாத விதி தெளிவுபடுத்துகின்றது.

நாகரம் ஆண்விமானம், திராவிடம் பெண்விமானம், வேஸரம் அலிவிமானம் என்றும் மூன்று வகையாக விமானம் கூறப்படுகின்றது. இவை முறையே நிற்பவை, இருப்பவை, படுத்தவை என்றும் வர்த்தமான (வளர்ந்துவரும்) லிங்கத்திற்கு நிற்கும் (நாகர) விமானத்தையே அமைக்கவேண்டும் என்பது விதி. இவற்றினை சிவாகமபரிபாஷாமஞ்ஜரீ சுட்டுகின்றது. மேலும், தெளிவுபடுத்துகையில் சிவன் முதலான லிங்கங்களிற்கு விமானத்தை இருப்பவையாகவே (திராவிடம்) அமைக்க வேண்டும் என்றும் த்ரைசிக லிங்கத்திற்குப்படுத்த (வேஸர) விமானத்தைச் செய்யவேண்டும் என்றும் கூறுகின்றது.

லிங்கத்தின் வகைகளுக்கு விமானத்தைக் கூறுகையில், ஆர்ஷ லிங்கத்திற்கு நிற்கும் (நாகர) விமானத்தையும் ஸ்வயம்பு லிங்கத்திற்கு இருக்கும் (திராவிட) விமானத்தையும் மானுஷம், ராக்ஷஸம், பாணம், காணபம் ஆகிய லிங்கங்களிற்குப் படுத்த (வேஸர) விமானத்தையும் அமைக்க வேண்டும். என்றும் சதுரமாக லிங்கத்தின் பீடம் இருப்பின் அது ஸ்திதம் (நிற்பது) என்றும் வட்டமாக இருப்பின் ஆசனம் (இருப்பது) என்றும்

எண்கோணமாக இருப்பின் சயனம் (படுத்திருப்பது) என்றும் அழைக்கப்படுகின்றமையை சிவாகமபரிபாஷாமஞ்ஜரீ தெளிவு படுத்துகின்றது.

பொதுவாக ஸாங்கம், உபாங்கம், ப்ரத்யங்கம் என்பன ஆகமங்களில் கூறப்படுவது மரபு. இதில் ஸாங்கம் என்பது முக்கியமான அங்கமாகும். விமானத்திலும் சிரம், ஸ்தூபி, களம், மஞ்சம் பாதம் அதிஷ்டானம் அங்கம் என்றும்; கூடம் சாலை என்பன உபாங்கம் என்றும்; நாஸி பஞ்சங்கம், ப்ரத்யங்கம் என்றும் கூறப்படுகின்றது. இதைவிட பூமியிலிருந்து ஸ்தூபி வரையானவை ஸ்தூலலிங்கம் என்றும்; சூக்ஷ்மலிங்கம் சதாசிவம் என்றும்; பலிபீடம் பத்ரலிங்கம் என்றும் மூன்று லிங்கங்கள் சுட்டப்படுகின்றன.

இவ்வாறாக விமானங்கள் அமைய இவை யாவும் கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு எனும் திக்குகளை நோக்குவனவாகவே அமையவேண்டுமென விதிக்கப்படும் அதேவேளை சிவலிங்க திருஷ்டி விசேஷத்தை காமிகாகமம் (I.4) கூறுகையில் மேற்குமுக சிவலிங்கம் மிகவும் சிறந்தது. அது இல்லையெல் கிழக்கு முக சிவலிங்கம் தெற்கு, வடக்கு முகமுள்ள சிவலிங்கம் புத்திமான் களால் சித்தி விடயத்தில் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. சாந்திகர்மம் முதலானவற்றில் வடக்கு முகலிங்கம் அங்கிகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. நிஷ்கள மூர்த்தியாகிய லிங்கத்திற்கு ஒரு துவாரமுள்ள ஆலயத்தில் இவ்வித ஏற்பாடு மேரு முதலிய நான்கு துவாரமுடைய தான ஆலயத்திலும், நான்கு முகத்தையுடைய லிங்கத்தின் விஷயத்திலும் நான்கு த்வாரம் செய்யத்தக்கது. நான்கு துவாரமுள்ள இடத்தில் இவ்வேற்பாடானது இல்லை. எந்தத் திக்கில் மார்கம் இருக்குமோ அதனைக் கிழக்காகக் கொள்ள வேண்டும். லிங்கத்திற்கு எதிரான துவாரம் எதுவோ அது கிழக்காகவும் அமைதல் வேண்டும் எனக் கூறுகின்றது.

திருக்கோயிலின் விமானத்தின் இன்னோரம்சம் நாளம் எனும் கோமுகியின் அமைவிடமாகும். இவ்வமைப்புப் பற்றி காமிகாகமம் (I.55) கூறுகின்றது. சிற்பசாஸ்திரங்களில் மயமதம், காசியபசில்பம் ஆகியன கூறுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

திருக்கோயிலின் விமானத்தினைச் சுற்றி அதிஷ்டானத்தில் அமைவது கோஷ்டங்களாகும். இக்கோஷ்டங்கள் அர்த்தமண்டபம், கர்பகிருகம் ஆகியனவற்றிலே அமையும். இவ்வகையில் அர்த்தமண்டபத்தின் தெற்காக நிருத்த கணபதியும், வடக்காகத் தூர்க்கையும் விளங்குவர். கர்ப்ப கிருகத்தில் தெற்கு, மேற்கு, வடக்குத் திக்குகளில் முறையே தக்ஷிணாமூர்த்தி, விங்கோற்பவர், பிரம்மா விளங்குவர் என்பதனை ஆகமங்கள் வலியுறுத்துகின்றன. விமானத் தோடிணைந்த இத்தன்மைகளை காமிகாகமம் (I.55) ப்ராஸாத பூஷணவிதி விபரிக்கின்றது. சிற்பசாஸ்திரங்களும் இது பற்றி விளக்குகின்றன.

22. விமான பேதங்கள்

விமானங்கள் திருக்கோயில் அமைப்பில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. விமானத்தின் அமைப்பு கலையம்சத்தில் பாணி எனப் பேசப்படுகின்றது. ரௌரவோத்தராகமம் (I.5 - 12) நாகரம், திராவிடம், வேசரம் எனும் பாணிகளில் ஒவ்வொன்றும் 16 வகை பேதங்களைக் கொண்டதாக அமைந்து 96 பேதங்களைப் பெற்று விளங்குகின்றது என விளக்குகின்றது. (படம் 2)

23. கர்ப்பகிருகத்தில் மூர்த்திகளின் ஸ்தானம்

திருக்கோயில்களின் மையப்பகுதி கர்ப்பகிருகமாகும். இக்கர்ப்பகிருகத்தின் உட்பகுதியில் இறைவன் ஸ்தாபிக்கப்படுவது மரபு. பிராஸாதத்தின் உள்ளே பிரதிஷ்டை செய்யப்படும் மூலமூர்த்

தியுடன் பிராஸாதம் இணைபிரியாத நெருங்கிய தொடர்புடையதாக உடல் பிராஸாதமென்றும், உயிர் மூலவர் என்றும் பிரிவற்ற தன்மையை சூக்ஷ்மமாகமம் கூறுகின்றது. தேகமே தேவாலயம் என்றும், ஜீவனே தேவர் என்றும் ஸ்கந்தோபநிஷத்தும் ப்ராஸாதத்தை மனித உருவாகக் கொள்ள வேண்டுமென சிப்பரத்தினமும் கூறுகின்றன. இதே கருத்தை திருமூலரும் திருமந்திரத்தில் சுட்டுகின்றார். இதனூடாக பிராஸாதத்தை மனிதனையொத்த அங்கங்களுடையதாக அங்கஹீனமின்றிக் கற்பிக்க வேண்டும் என்பது மரபாக உள்ளது.

இத்தகைய சிறப்புடைய ப்ராஸாதத்தின் உட்புறமாகிய கர்ப்ப கிருகத்தில் மூர்த்திகளை ஸ்தாபனம் செய்யும் விதிமுறைகளை ஆகமங்கள் விரிவாக எடுத்தியம்புகின்றன. காமிகாகமம் விளக்கு கையில் கர்ப்பகிருகத்தை இருபது பாகமாக வகுத்து மையப்பகுதி யிலிருந்து பின்சுவர் வரையாகவுள்ள பத்து பதங்களில் மத்திய பதத்தில் சிவனையும் 2 வது பதத்தில் பிரம்மாவையும், 3வது பதத்தில் விஷ்ணுவையும் 4வது பதத்தில் ஷண்முகரையும் 5வது பதத்தில் லக்ஷ்மி, சரஸ்வதி ஆகியோரையும் 6வது பதத்தில் பக்த தேவதைகளையும் 7வது பதத்தில் விநாயகரையும் 8 வது பதத்தில் பைவரையும் 9வது பதத்தில் சக்தி, துர்க்கை அகியோரையும் ஸ்தாபிக்க வேண்டும். 10 வது பதத்தில் எந்த தேவதைகளையும் ஸ்தாபிக்கக் கூடாது என விளக்குகின்றது. பொதுவாக ஆகமங்கள் சிவனை மத்தியில் ஸ்தாபிக்கும் படியும், அஜிதம், சுப்ரபேதம் ஆகியன சற்று ஈசானம், நோக்கியதாகவும் ஸ்தாபிக்கவேண்டும் என விதிக்கிறது. சித்தாந்தசேகரம் விளக்குகையில் சிவனை மத்தியிலும் ஸ்தாபிக்கக்கூடாது மத்தியை விலத்தியும் ஸ்தாபிக்கக் கூடாது. வேதாதோஷத்தை விலக்குவதற்காக சற்று ஈசானத்திற்கு நகர்த்தி (திருப்பி) வைக்க வேண்டும் எனக் கூறுகின்றது. (படம் 3)

24. திருக்கோயில் மண்டபங்கள்

சிவாகமங்கள் ப்ராஸாதத்தை மையமாகக் கொண்டன. பிராஸாதத்தின் வெளிப்புற அளவானது தண்டம் எனக் கூறப்படுகின்றது. இதனையே காற்புறவாய் அளவு எனக்கொண்டு அவ்வாலயம் முழுவதற்குமான ஏனைய அளவை முறைகளை இதிலிருந்து அளந்து மேற்கொள்வது மரபாக உள்ளது.

சிவாகமங்களில் மண்டப லக்ஷணவிதிகளை காமிகாகமம் (I 70), காரணாகமம் (II.6) கிரணாகமம் (III.25) தீப்தாகமம் (10), வீராகமம் (46), சப்ரபேதம் (I.31) சூக்ஷ்மாகமம் (க்ரியாபாதம். 73) (35) அம்சமத்த்காஸ்யபம் (43) சந்தானசம்ஹிதை (12) அஜிதாகமம் ஆகியன மிகவிரிவாகத் தெளிவுபடுத்துகின்றன. ஆலயத்தின் மையப் பகுதி மூர்த்தி நோக்கும் திசையும் பிராஸாதத்தின் வாயில் கொள்ளும் மையமுமேயாகும். இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு மண்டபங்கள் விரித்துச் செல்லும் தன்மையன.

கர்ப்பகிருஹத்தின் முன்பக்கமாக கருவறையின் பாதியள வாகவாவது சரியாகவாவது அமைவது அர்த்தமண்டபமாகும். இதனை முகமண்டபம் என்றும் ஆகமங்கள் கூறுகின்றன. அதற்கு வெளியால் அமைவது மஹாமண்டபமாகும். இதனை தேவ மண்டபம் என்றும் அழைப்பர். இது 4, 2, ஸ்தம்பங்களுடன் கூடியும் அமையலாம். இதற்கு வெளியில் உள்ளது ஸ்நபன மண்டபமாகும். இதற்கு வெளியால் உள்ளது விருஷப மண்டபம். இதற்கு வெளியே நிருத்த மண்டபமும் அதற்கு வெளியில் கோபுரத்வாரமும் அமைவது சாஸ்திர சம்பந்தமாகும். மஹாமண்டபத்திற்கு வெளியில் உள்ள மண்டபங்கள் 16, 32, 64, 96, 100 ஸ்தம்பங்களுடன் கூடியதாகவும் பேசப்படுகின்றன. இவற்றின் விஷகளை ஆகமங்கள்

விபரிக்கின்றன. அந்த மண்டபங்கள் நந்தியாவர்த்தம், 4 கால் களையுடையது, 16 கால்களையுடையது ஸ்ரீ பிரதிஷ்டிதம், 20 கால் களையுடையது வீராஸனம், 32 கால்களையுடையது ஜயபத்ரம், 36 கால்களையுடையது ஸ்ரீயாவர்த்தம், 64 கால்களையுடையது மாணிபத்ரகம், 100 கால்களையுடையது விசாலம் எனப் பெயர்கள் சுட்டப்படுகின்றன. மேலும் எல்லா மண்டபங்களும் ப்ராஸத உயரத் திற்குக் குறைவாக இருக்கக்கூடாது என்பதனை விளக்குகின்றன.

25. திருக்கோயிலில் த்வஜஸ்தம்பம்

திருக்கோயில் த்வஜஸ்தம்பம் என்பதுவும் ஒரு கட்டடம் போன்ற நிலையான தன்மையைப் பெற்று விளங்குகின்றது. இது தண்ட அளவில் பசுவாக விளங்கும் (சிவாலயங்களில்) விருஷ பத்திற்குப் பின்புறமாக அமைந்திருக்கும். இந்த த்வஜ ஸ்தம்பமானது எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதனை சிவாகமங்களில் மஹோற்சவ விதிகள் கூறுகின்றன. மஹோற்சவ விதிகளை காமிகாகமம் (II.6) காரணாகமம் (I.14, II.24) அஜிதம் (க்ரியாபாதம். 27) ரௌரவம் (I.2, 18) சந்திரஞானாகமம் (21) தீப்தம் (83, 97) மகுடம் (5) யோகஜம், சுப்ரபேதம் (I.14) வீரம் (51) ஸஹஸ்ரம் (6), சூக்ஷ்மம் (13), ஸ்வாயம்புவம் (37) என்பனவும் அகோரசிவாச்சார்யார் பத்ததி மஹோற்சவ விதியும் விளக்குகின்றது. இதில் முக்கிய பகுதி த்வஜஸ்தம்பமாகும்.

விரிவுபடும் நிலைகளில் த்வஜஸ்தம்பம் அமையவேண்டிய ஸ்தானத்தை காமிகாகமம் (II. 6.61, 62) கூறுகையில் தேவாலயத்தினது முகம் போன்றது த்வஜதண்டம் இதனை விருஷபத்திற்கு முன்புறமோ பின்புறமோ, அவ்விதமே கோபுரத்திற்கு முன்னாகவோ பின்னாகவோ மஹாபீடத்திற்கு அண்மையிலோ, அர்தர்

மண்டல சாலைகளின் நடுவிலோ, அல்லது கோபுரங்களுக்கு நடுவிலோ அமைய வேண்டும், என விதிக்கின்றது. மேலும், காமிகாகமம் (I.6.62, 63) கூறு கையில் ஒன்பது, ஐந்து, ஒன்று எனும் எண்ணுக் கணக்கில் த்வஜஸ்தம்பங்களை ஸ்தாபிக்கலாம். ஒன்பது எனில் நடுவில் ஒன்று பிரதாமானது என்றும் எட்டுத்திக்ககளிலும் எட்டும் என்றும், அல்லது நான்குத்திக்ககளிலும் நான்கு என்றும் கூறப்படுகின்றது.

இத்தகையதான எண்ணிக்கையுடைய த்வஜஸ்தம்பத்தின் உயரமானது விமானத்தின் உயரத்திற்கு சமமாகவோ, சிகரத்திற்கு அதிகமாகவோ, நாஸிகத்திற்கு அதிகமாகவோ, கோபுரத்திற்கு அதிகமாகவோ, ப்ரஸ்தரம் வரையாகவோ, களம் வரையாகவோ அமையலாம் என அஜிதாகமம் (க்ரியாபாதம் 27, 76) கூறுகின்றது.

விரிந்ததன்மையுடைய மஹோற்சவவிதியானது இந்த த்வஜஸ்தம்பம் எவ்வெவ் மரங்களில் அமைக்கத்தக்கது. எவ்வெவ் மரங்களை விலக்கத்தக்கது என்பதனைத் தெளிவாக விளக்கிக் கூறுவது மனங்கொள்ளத்தக்கது.

26. திருக்கோயிலில் ப்ராகாரங்கள்

திருக்கோயிலை மையமாகக் கொண்டு சுற்றியிருக்கின்ற பகுதிகளை ப்ராகாரங்கள் என சிவாகமங்கள் அளவுகள் மூலம் வகைப்படுத்தித் தெளிவுபடுத்துகின்றன. தண்ட அளவின் அடிப்படையில் அமையும் ப்ராகாரங்கள் பற்றிய விபரங்களை சிவாகமங்கள் கூறுகின்றன. ப்ராகாரலக்ஷண விதிகளை அம்சமத் காசியபம் (42) அஜிதாகமம் (38) காமிகாகமம் (I71) காரணாகமம் (I.8), தீப்தாகமம் (12), சந்தானசம்ஹிதை (11), சுப்ரபேதம் (I. 31) ரௌரவம் (41) என்பன விளக்குகின்றன.

சிற்ப சாஸ்திரங்களுள் மயபதம் (பூர்வம் 23, 1) கூறுகையில் விமானங்களின் ரகசூக்காகவும், அழகுக்காகவும், பரிவாரங்களை வைப்பதற்காகவும், புத்திமான்கள் ப்ராகாரத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள் எனச் சிறப்பாகக் கூறுகின்றது.

இங்கு தண்ட அளவு பற்றி அஜிதாகமம் (க்ரியபாதம் 38, I - 3) ப்ராஸாதத்தின் விஸ்தாரத்திலிருந்து பெறப்படும் அளவானது தண்டம் என்று கற்பிக்கப்படுகின்றது. இந்தத் தண்டம் எனும் அளவானது மூன்று விதமாக அளவு முறைகளில் வேறுபடுகின்றது. உபகரணத்திலிருந்து அளத்தல் உத்தமம், என்றும், கைரவத்திலிருந்து அளத்தல் மத்தமம் என்றும், பாதாந்தத்திலிருந்து அளத்தல் அதமம், என்றும் கூறுகின்றது.

இவ்வளவிலிருந்து பெறப்படும் பல்வேறுபட்ட அளவை முறைகள் பிராகாரங்களை அமைப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இந்நிலையில் ப்ராகாரங்கள் ஐந்து. அவை கர்ப்ப கிருகத்திலிருந்து வெளியாக முறையே அந்தர் மண்டலம், அந்தர் ஹாரம், மத்யஹாரம், மர்யாதா, மஹாமர்யாதா எனும் ஐந்துமாம். இப்பிராகாரங்களின் அளவுகளைத் தண்டமானம் மூலமாகவும், ஹஸ்தமானம் மூலமாகவும் ஆகமங்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. காரணாகமம் (I.8, 17 - 21) கூறுகையில் ஐந்து பிராகாரங்களோடு கூடியதாகவோ மூன்று பிராகாரங்களுடன் கூடியதாகவோ ஒரு பிராகாரத்துடன் கூடியதாகவோ (ஆலயத்தை) அமைப்பதில் திறமை வாய்ந்தவன் அமைக்க வேண்டும். மர்யை முதல் சுவர் வரையாக நீக்கி அவ்விதமே அந்தர் மண்டலத்தையும் நீக்கி ஏனைய ப்ராகாரங்களுடன் கூடியது மூன்று ப்ராகாரம் என்று நினைவிற் கொள்ள வேண்டும். பின்னர் இவ்விதமாக மூன்று ப்ராகாரம் கூறப்பட்டது. அந்தர் மண்டலகம், மர்யாதி, மத்யஹாரகம் இவைகளை விட எஞ்சியவைகள் மூன்று ப்ராகாரங்கள் என்று நினைவிற்

கொள்ளவேண்டும். அந்தர் ஹாரம் எனும் ஒரு ப்ராகாரத்துடனும் ஆலயத்தை அமைக்கலாம் என விபரிக்கின்றது. இவ்வாறாக ப்ராகாரங்கள் பரந்து செல்லும் தன்மையினை ஆகமங்கள் விபரிக்கின்றன.

ஒவ்வொரு ப்ராகாரத்திலும் இருக்க வேண்டியவை எவையெவை என்பதனை அஜிதாகமம் (க்ரியபாதம் 38.43.53) விபரிக்கையில்

அக்னிதிக்கில் பாசகஸ்தானம் நான்கு சாலைகளுடன் கூடியதாகவும், கிழக்கு அக்கினிதிக்கின் நடுவில் வியஞ்சனாலயமும் கூறப்படுகின்றது. தெற்கு அக்னிதிக்கின் நடுவில் ஸ்நானத்திற்குரிய நீர்நிலை கூறப்படுகின்றது. தெற்கு நிருதி ஆகியவற்றிற்கு நடுவில் புஷ்பசாலை புகழப்படுகின்றது. நிருதியில் தனதான்யம் இவைகளின் ஸ்தானத்தையும் நன்கு கற்பிக்க வேண்டும். நிருதி வருணம் ஆகிய திக்குகளின் நடுவில் தர்ம சிரவண மண்டபம் ஆகியனவும், வாயு வருண திக்கின் நடுவில் வித்யாஸ்தானம் நன்கு புலப்படுகின்றது. வாயுதிக்கில் ஆயுத சாலையானது வஸ்திரசாலையுடன் கூடியதாகவும், வாயு வடக்கு ஆகியனவற்றின் நடுவில் சயனஸ்தானம் சுட்டப்படுகின்றது. வடக்கு ஈசானம் ஆகியனவற்றின் நடுவில் சத்ரம் இவைகளையுடைய இருப்பிடமும், ஈசன திசையில் யாக மண்டபமானது உத்தமமாகும். ஈசானத்திற்கும் கிழக்கிற்கும் நடுவில் கூபஸ்தாபனம் கூறப்படுகின்றது. இதே ஈசான சக்கரதிக்குகளின் நடுவில் தான் யஸ்தானம் விதிக்கப்படுகின்றது. ஏனைய எல்லா ஸ்தானங்களும் கூறப்படுகின்றது.

இவ்வாறான விபரங்களை அம்சுமத் காசியபம் (42, 63, 76) தெளிவுபடுத்துகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

27. திருக்கோயிலில் பரிவாராலயங்கள்

திருக்கோயில்களில் மூலாலயத்தில் இருக்கும் இறைவன் மூலவர் என்றும், அத்தெய்வத்திற்குப் பரிவாரங்களாக இருப்பவர்களைப் பரிவாரதெய்வங்கள் என்றும் அவற்றிற்குரிய கோவில்களை பரிவாராலயங்கள் என்றும் அழைக்கும் மரபு காணப்படுகின்றது. சிவாகமங்கள் இறைவனுக்குரிய பரிவாரங்கள் (சிவனுடையது) பற்றிக் கூறுகையில் பரிவாராலய விதி என காமிகாகமம் I.71) காரணாகமம் (I.60, 66, 11. 88), சுப்ரபேதாகமம் (I 39), அம்சுத் காசியபம் (45,50) காலோத்தரம் (52), தீப்தம் (11) யோகஜம் (17), வீரம் (41) சந்தானம் (14) ஆகியன தெளிவுபடுத்துகின்றன.

திருக்கோயிலில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கும் மூர்த்தியின் இயல்புகள் இரண்டு வகைப்படும் அதனை வகைப்படுத்துகையில் காரணாகமம் (I.57.11-12); ஸ்வதப்பிரதானம், ஸாங்கம் என ஸ்தாபனம் இரண்டு விதமானவை என்பதனை நினைவிற் கொள்ள வேண்டும். பரிவாரங்களுடன் கூடியது ஸ்வதப்பிரதானம் ஆகிறது. ஸாங்கம் என்பது பரிவாரமின்றி ஸ்தாபித்தலாகும் எனக் கூறுகின்றது. இந்நிலையில் பரிவாரங்கள் எட்டு, பதினாறு முப்பத்திரெண்டு என விரிந்து செல்கின்றது. திருக் கோயில்களில் அந்தர் மண்டலத்தில் அஷ்டபரிவாரங்களை அமைக்க வேண்டும் என்றும், பதினாறு பரிவாரங்களினால் அந்தர் ஹாரத்திலும், முப்பத்திரெண்டு பரிவாரங்களினால் மத்ய ஹாரத்திலும் அமைக்க வேண்டும். இவ்வாறான இடங்களில் அவற்றை

அண்மித்ததாகவோ அன்றில் மத்தியிலோ அமைக்க வேண்டும் என அஜிதாகமம் (2.39.2,3) கூறுகின்றது.

மேலும் பரிவாராலயங்கள் நோக்க வேண்டிய திசை ஆலய அமைப்புமுறைகள் பற்றியெல்லாம் சிவாகமங்கள் விரிவுபடுத்து கின்றன. (படம் 5)

பரிவாராலயங்களுள் சண்டேஸ்வரர் க்ஷேத்ரபாலகர் ஆகியோர் பரிவாரமாகச் சட்டப்படவில்லை எனினும் அந்தர்மண்டலத்தில் ஈசான தேசத்தில் சண்டேஸ்வரராலயம் அமையவேண்டும் என காரணாகமம், ரௌரவாகமம், அஜிதாகமம் வீரம் ஆகிய ஆகமங்களிலும், ஈசான திக்கில் அஷ்டபரிவாரங்களுள் சண்டேஸ்வரரை இணைத்து யோகஜ ஆகமமும் கூறுகின்றது. (அட்டவணை 1)

அண்மைக்காலங்களில் திருக்கோயில்களில் சிவனது பரிவாரங்களுள் ஒருவரான சூரியனது பரிவாரங்களான நவக்கிரஹங்களும், சூக்ஷ்ம நிலையினின்றும் ஸ்தூலநிலையில் பிரதிஷ்டை செய்யும் மரபு காணப்படுகின்றது. சூரியனது பரிவாரங்களின் ஸ்தானங்கள் பலவாறு பேசப்படுகின்றமை மனங்கொள்ளத்தக்கது. (அட்டவணை 2)

மேலும் சிறப்புப்படுத்தும் நிலையில் மேற்கு நோக்கிய ஆலயங்களுக்குரிய சிறப்பினை யோஜகம் (17.19) அஜிதம் (2.49.22) ஆகியன கூறுகின்றன. இவற்றோடு மஹாபீடம் பற்றியும் விரிவாகக் கூறுகின்றன.

பரிவார தேவதைகளை விட ஏனைய பிரதிமைகளை சிருஷ்டி, ஷ்ரீதி, சம்ஹாரமூர்த்திகளாகப் பாகுபாடு செய்து அவை நோக்கும் திசைகளை காரணாகமும் (II. 73 கூறுகின்றது. இதைவிட பிரதிமைகளைப் பாகுபாடு செய்து அதனை ஸ்தாபிப்பதற்காகப் ப்ராஸா தத்திற்கு அண்மையிலோ அன்றில் வலப் புறமோ அன்றில் வேறு இடத்திலோ ஈசான திக்கிலோ, மண்டபம் அமைத்து அங்கு ஸ்தாபிக்க வேண்டும் எனக் கூறுகின்றது.

இவற்றை விட துவாரபாலகர்களின் ஸ்தாபனம் விதிகளை காரணம் (II.86) தீப்தம் (67) வீரம் (41) ஸஹஸ்வரம் (44) சுப்ர பேதம் (I.39) அம்சமத்பேதோகமம் (23) ரௌவரம் (2.32) ஆகிய ஆகமங்கள் கூறுகின்றன.

28. திருக்கோயில்களில் சக்தி

திருக்கோயில்களில் சிறப்பாக சிவாலயங்களில் சக்திகளின் ஸ்தாபன விதிகளை காரணம் (I 89 II 84) காமிகம் (II44) சுப்ர அசிந்திய விஸ்வசாதாக்கியம் (59), அம்சமதாமம் (80) ரௌவரவம் (2.31) ஆகிய ஆகமங்கள் விரித்துரைக்கின்றன. இந் நிலையில் சிவனுக்கு பரிவாரமாக இல்லாது சக்தி விளங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது.

சக்தியினை ஸ்வதந்திரம், கேவலம் என இரண்டு விதமாக ஆகமங்கள் வகைப்படுத்துகின்றன. அவற்றுள் ஸ்வதந்திரம் - வீரம் என அழைக்கப்படுகின்ற சக்தியானவள் அதற்குரிய பரிவாரங் களுடன் கூடியவள். எந்த சக்தி பரிவாரம் இல்லாது விளங்குவாளோ அந்த சக்தி கேவலம் என்று நன்கு புகழப்படுகின்றது. என அம்சமதப் பேதோகமம் கூறுகின்றது.

காரணாகமம் சக்தி பற்றி விளக்குகையில் எல்லா உலக நன்மையின் பொருட்டும் எல்லா அறிவையும் அளித்தற் பொருட்டும் சக்தியானவள் மூன்று விதமாகக் கூறப்படுகின்றாள். அவையாவன; யோகம், போகம், வீரம், என்பனவாகும். யோகசக்தி என்பது சிவலிங்கத்தினுடைய பீடத்தோடு கூடியதாகவும் போகசக்தி என்பது சிவனுக்கு இடதுபுறம் வீற்றிருப்பது என்றும், வீரசக்தி ஸ்வதந்திரம் என்றும் மூன்று விதமாக சக்திகள் கூறப்படு கின்றன. போகசக்தி யானவள் மூலலிங்கத்திற்கு சமீபத்தில் இடதுபுறம் அரத்தமண்டபத்தில் இருப்பவளாகவோ நிற்பவளாகவோ கூறப்படு கின்றாள் எனத் தெளிவுபடுத்துகின்றது. இத்தகைய நிலையி னின்று சக்தியினுடைய ஆலயங்கள் சிவாலயங்களுள் சிவனுக்கு மாத்திரம் உரியதென்பதும் குறிப்படத்தக்கது.

29. திருக்கோவிலில் பிராகாரங்களும் மண்டபங்களும்

சிணவலகூணவடமூ பூராமம்.

சமராதலுமபு வகூராதி ஸுணாசிணவயகூணம் ।
 மஹாமெஹவய விஸாரம் தகலிம் வடுவடமாமகெ ॥ ௧
 மஹாமெஹவய ஶீவெடமொ சகலமாமணு வபூஷிதம் ।
 ஶீவடமூணிவெவக கபூகாரம் வாஸுடபொ ஸுஹலிவடுதெ ॥ ௨
 ராஸமடுதகலிம் நிடெஸுவ உதூலீடூசகி ஶுஹகாரம் ।
 ஶொஸுணு தகலிம் வடுவடவசகூப யெதகத ॥ ௩
 ஶெஶுஸுஹவயவெவ விதூகாரம் தூ மிதிடகம் ।
 விஸாரணெசு திவாமஸூசு ஶகலாமம் மூ ஶெஶகதகத ॥ ௪
 அராமு விஸாரம் பெராகம் உஹம் ஶடீவடம் விவெசு ।
 சுகொம சிணவம் வகூஷு சகலிம் சிணவவிஸாரம் ॥ ௫
 திவாமம் கூவடுதெ ஶெஶு ஶகலாமம் மூ ஶெஶகதகத ।
 ஶகூதிணெ உகரெ வெவ ஶகலாமம் வபூஷு வபூஷு ॥ ௬
 சிணவவெஸூவ ஶெஶு தூ ஶுஸுஹம் விஸெஶுத ॥

வடிவலக்ஷண உதஸம்மம் சீணவம் காரயெததஃ || ௭
 ஆதிஸஸஸம்மஸம்யுகா ஷோஸஸஸம்மஸேவவா |
 சஷ்டஸம்மெந ஸம்புகா சீணவாயு க்யகம்மாஹ || ௮
 ஆரஸு டக்ஷிணவாஸெயு சுஹஸுரவடி மவெக் |
 தடுவெயு வ டக்ஷிண வாஸெயு வாகஸாரூவடி தயா || ௯
 தடுவெயு வஸிசெ வாஸெயு உசீலாநம் ஸகீகீததம் |
 டெவஸு வஸிசெவெவ கிஸிசெஹஸீகீததெஸகெ || ௧௦
 உசீலாநெஸுரஸாநம் தடுவெயு டக்ஷிண தயா |
 விநாயகவடி டெயாகம் விசீலாகு கீகீததம் || ௧௧
 வஸிசெ வாயவெவெவ தயோகீததெயு மாஹஸு ||
 டெயுஸகீவடி டெயாகம் தயுடுவெயு மஸீகாவடி || ௧௨
 தயுடுவெயு சீலிஷாஸீண தயுடுவெயு வஸிசெவவ |
 ஸாஸாநெயுதரயோகீததெயு தடுஸுர வடி தயா || ௧௩
 தயுடுவெயு வடுவெவெவ ஷோஸயாரி விஸெஷதஃ |
 தஸு வஸிசெவாஸெயு மளஸீலாநம் ஸகீகீததம் || ௧௪
 மளஸீலாநம் உத ரெவாஸெயு மஸுஸாநம் ஸகீகீததம் ||
 தடுஸெவெயு வஸெஸாநெயு ஸயநாயகீகீததம் || ௧௫
 மொவாஸெயு தரெ வாமெ க்ஷேத் வாகவடிதயா |
 க்ஷேத் வாகெதரெவாமெ யாஸஸாநம் ஸகீகீததம் || ௧௬
 டெவஸு வடுவெயு சீலாமெ சுஹஸுரவடிதயா |
 தயுடுவெயு வெகிகா க்யகா வஸிவடி விஸெஷதஃ || ௧௭
 விநாயகாரணம் திவ்யுதயு வஸிவெவெயு ருஸுஸுயகீ || ௧௮
 உதீ சீணவகக்ஷண வடுவெயு ||

“கோபுரத்தின் தெற்கே சூரியனும் அதற்குத் தெற்கே
 பாகசாலையும் அதற்கு மேற்கே உமையும் இறைவனுக்கு மேற்கே
 நிருதியில் சிறிதுதெற்கை ஒட்டி சோமாஸ்கந்தரும் அதற்குத் தெற்கே
 விநாயகரும் கூறப்பட்டது. விநாயகருக்கு விமான அமைவு
 உத்தமாகும். மேற்கு வாயுதிக்கு இரண்டிற்கும் நடுவில் குகனும்
 வாயுவில் மகாலக்ஷ்மியும் அதற்குக் கிழக்கே சண்டிகாவும் அதற்குக்
 கிழக்கே மஹிஷீயும், அதற்குக் கிழக்கே வெளியில் ஈசானத்திற்கும்

வடகிழக்கிற்கும் நடுவில் நடேஸ்வரரும், அதற்கு மேற்கே சோமதாரியும் விஷேமானது. அதற்கு மேற்கே கௌரியும், அதற்கு வடக்கே சண்டேஸ்வரரும், நடேசருக்கு ஈசானத்தில் சயனாலயம் (பள்ளியறை) அமைவது உத்தமமாகும். அதற்கு வடக்கே யாகசாலையும் கூறப்படுகின்றது. இறைவனுக்கு முன்பக்கத்தில் இடபதேவரும் அதற்குமுன் பலிபீடமும் விஷேமானதாகும்". எனத் தெளிவுபடுத்து கின்றது.

திருக்கோயிலின் பிரகாரங்களில் எவ்வெவ் மண்டபங்கள் எவ்வெவ் ஸ்தானங்களில் அமையவேண்டும் என்பதனைக் காரணாகமம் பிரகார லக்ஷணவிதிப்படலம் (1.8) கூறுகையில், "அந்தர் மண்டபத்தை அடுத்து முதற் ப்ரகாரமும் இரண்டாவதாக அந்தர்வாரத்தை அடுத்து இரண்டாம் ப்ரகாரமும் மத்தியஹாரம் மூன்றாவது ப்ரகாரமாகவும் மர்யம் நான்காவது ப்ரகாரமாகவும் மஹாமர்யா ஐந்தாவது பிரகாரமாகவும் அமையும்.(இவற்றின் அளவுகளை சிவாகமங்களும் சிற்பசாஸ்திரங்களும் தனித் தனியாகக் கூறுகின்றன.) ப்ரகாரங்களைச் சுற்றிச் சுவர்கள் அமையும். இச்சுவர்கள் பித்தி என்றும் மதில் என்றும் பெயர்பெறும். ஐந்து பிரகாரங்களையாவது மூன்று பிரகாரங்களையாவது அல்லது ஒரு பிரகாரத்தையாவது கொண்டதாகக் கோயில் அமையலாம். மதிலின்மேல் சக்திகாரமான மேற்பகுதியைச் செய்யவேண்டும் அல்லது கட்டப்பட்ட ஹர்மியத்தில் சாலையுடன் கூடியதாக அமைக்கவேண்டும். இரண்டாவது பிரகாரத்தில் மௌலிகா க்ருதியோ அல்லது சபாக்ருதியோ அமைக்கத்தக்கது. அப்பிரகாரத்தில் சிறப்பாகக் கோபுரத்தை அமைக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு பிரகாரத்திலும் சிறப்பாகக் கோபுரத்தை அமைக்க வேண்டும். கோபுரத்தை ஹர்மிய கோபுரமாகவோ சாலா கோபுர

மாகவோ மௌலிகா க்ருதியாகவோ அமைக்க வேண்டும். அக்கினி திக்கில் அமைவது பவனாயம் ஆகும். இரண்டாம் பிரகாரத்தில் வடகிழக்கு மூலையில் கிணறு இடம் பெறும். கிழக்கிற்கும் வடகிழக்கிற்கும் நடுவே அமைய வேண்டிய வாத்தியசாலையை நிரமாணிக்கவேண்டும். தெற்கிற்கும் தென்கிழக்கிற்கும் நடுவில் புஷ்பமண்டபம் அமையும். தென்கிழக் கிற்கும் தென்மேற்கிற்கும் இடையில் நீராடுவதற்கென அமைக்கப் பட்ட திருக்குளம் இருத்தல் வேண்டும். தென்மேற் கிற்கும் மேற் கிற்குமிடையே விளங்குவது தர்மசிரவண மண்டமாகும். மேற்கிற்கும் வட மேற்குக்கும் நடுவில் ஆயுத மண்டபம் இருக்கும். நடுவில் ஆயுதமண்டபம் இருக்கும். வடமேற்கிற்கும் வடக்கிற்கும் நடுவில் பள்ளியறை அமையும். வடக்கிற்கும் வடகிழக்கிற்கும் நடுவே யாகமண்டபம் அமையும்” கோயிலின் முன்புறமாக அமைவது ஆஸ்தான மண்டபம்” எனத் தெளிவுபடுத்தி ஆலயத்தைச் சூழ அமையும் குடிகள் அவர்களின் இருப்பிடங்கள் ஆகியனவற்றையும் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

30. திருக்கோயிலில் கோபுரம்

திருக்கோயில் அமைப்புமுறைகளில் கோபுரமானது இறை வனை எம்மையாளும் அரசனாகக் கொள்ளும் காட்சியினைத் தெரிவிக்கும் தன்மையுடையதாகப் புலப்படுத்து கின்றது. கோபுரம் என்பது கோவிலின் முன்புறமாக பிராகாரங்களுக்கு நடுவிலும் ப்ராகாரங்களில் நான்கு திக்குகளிலும் அமையத்தக்க சிறப்பு டையன எனச் சிற்பநூல்கள் கூறுகின்றன. இவற்றை பஞ்ச கோபுரங்கள் எனக் கூறி நடுவே உள்ளது மத்தியகோபுரம், என்றும் கிழக்கு முதலான திக்குகளில் அமைவது முறையே பூர்வ, தக்ஷிண, பச்சிம, உத்தர கோபுரங்கள் எனவும் விளக்குகின்றன. கலையம்சங்கள் நிறைந்த திருக்கோயிற் கட்டட அமைப்பில் கோபுரங்

களுக்குரிய லக்ஷண விதிகளை ரௌவாகமம் (2.42), அம்சமத் காசியபம்(44),அம்சமதாகமம்(45),காமிகாகமம்(I.75), காரணாகமம் (I.8,II.5.94),தீப்தம் (12), சுப்ர பேதம் (I.31)சூக்ஷ்மம் (34) ஆகிய சிவாகமங்களும், காசியபசில்பம் (I.45), மயமதம் (I.24) முதலான சிற்ப சாஸ்திரங்களும் மிக விரிவுபடுத்திக் கூறுகின்றன.

ப்ராஸாதம் என்கின்ற விமானத்தின் நுணுக்கமான அளவிவிலிருந்து விரிந்து செல்லுகின்ற திருக்கோயிலின் அமைவில் ஐந்து ப்ரகாரங்களிலும் முதலாம் பிரகாரமாகிய அந்தர்மண்ட பத்தில் துவாரசோபை, இரண்டாம் பிரகாரம் என்னும் அந்தர் த்வா ரத்தில் துவாரசாலை, மூன்றாம் ப்ராகாரமாகிய மத்யஹாரத்தில் துவாரபிராஸாதம், நான்காம் ப்ராகாரமாகிய ஹர்மியத்தில் துவார ஹர்மியம் அல்லது மஹாமர்யாதை.ஐந்தாம் ப்ராகாரமாகிய மஹா மர்யையில் ராஜகோபுரங்கள் அவ்வவற்றி குரிய லக்ஷணங்களுடன் அமைந்து காணப்படும் சிறப்புடைய என மானசாரம் கூறுகின்றது.

பத்துவகை கோபுரங்கள் ஸ்ரீபோகம்,ஸ்ரீவிசாலம்,விஷ்ணு காந்தம், இந்திரகாந்தம், பிரம்மகாந்தம், ஸ்கந்தகாந்தம், சிகரம், செளமியகாந்தம் என்னும் எட்டு குறிப்பிடத்தக்கன. சிகரம், ஸ்தூபி, கர்ணகூடம், கூழித்ரநாஸி ஆகிய உறுப்புக்கள் கோபுரத்தில் முக்கியத்துவம் உடையன. மானசாரம், முதல் பதினேழு தளங்கள் வரையாக அமையும் கோபுரத்திற்குரிய முறைமையைக் கூறுவதோடு ஐந்து தளங்கள் உருவாகும் முறைகளையும் எடுத்துக் கூறுகின்றது. அங்கு ஒவ்வொரு தளங்களிலும் காணப்படும் அறைகள், தூண்கள், சுவர்கள், முடிகளுடன் கூடிய விமானங்கள், நிலைகள், யன்னல்கள்,வரிவர்க்கங்கள் முதலானவைகளை விரித்துக் கூறுகின்றது. ப்ராஸாதத்தைப் போன்று கோபுரங்களும்

நாகபந்தம், வல்லீ, கவாக்ஷம், குஜராக்ஷம், ஸ்வஸ்திகம், சரவதோ பேதம், நந்தியாவர்த்தம், புஷ்பதந்தம் முதலான அமைப்பு விதி களிணாடு பெறப்படுகின்ற தனித்துவமான பெயர்களைக் கொண்டு விளக்குவதனைக் காணமுடிகின்றது.

திருக்கோயிலில் மையப் பகுதியாகிய பிராஸாதத்தை மனித உறுப்பியல்புகளுடன் விஸ்வகர்மீய வாஸ்துசாஸ்திரம் விமான அங்கங்களின் தொடர்புகளை எடுத்துக்கூறுகின்றது. அதேபோன்று மனிதனின் கிடைத் தோற்றத்தில் திருக்கோயிலின் அமைவானது தலைமுதல் பாதம் வரையாக விபரிக்கப்படுவது மனங் கொள்ளத் தக்கது. மேலும் கிரியைகளில் விமானமற்ற திருக்கோயிலில் செய்யப்படும் எந்தவிதமான பூஜைகளும் பலனற்றது. எனும் விதியானது திருக்கோயில் அமைவிட முக்கியத்துவத்தினை வலியுறுத்துகின்றது.

நிறைவுரை

இவ்வாறாக மிகமிக விரிவான உள்ளீடுகள் கலை நுணுக் கங்கள் மரபுகள் தெய்விகத் தன்மைகள் முதலானவற்றை தன்னுட் தாங்கிய தன்மையுடையதாக திருக்கோவிற் கட்டடக்கலை மரபு களைச் சிற்பாசாஸ்திரங்களும் விளக்கிநிற்கின்றன. இம்மரபானது சிவாலய அமைவுகளுக்குரிய விடயங்களைத் தெளிவுபடுத்து வதோடு ஆங்காங்கே ஏனைய ஆலயங்களின் தன்மைகளையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. சிவாகமம் மதமான இம்மரபின் அடிப்படையில் இருந்தே ஏனைய தெய்வங்கள் தனித்து வமான திருக் கோயில் அமைப்பைப் பெற்று விளங்குவதனைக் காணமுடி கனி திருக் கோயில் அமைப்பை பெற்று விளங்குவதனைக் காணமுடிகின்றது.

அஷ்டபரிவாரங்கள் 1

கீழ்க்கு	ரெளரவம் II.32.1-3	அஜீதம் II.39.7.10	தீப்தம் 67.1,2	காரணம் I.60.9,10	தீப்தம் 11.15.-17	யோகஜம் 17.15a-17	வீரம் 41.3-6	சுப்ரபேதம் 39.26.28a
அக்கினி	ரீஷயம்	ரீஷயம்	ரீஷயம்	ரீஷயம்	ரீஷயம்	ரீஷயம்	ரீஷயம்	சூரியன்
தெற்கு	துர்கா	பிரம்மா	காத்யாயனி	அகஸ்தியர்	சிம்வாஹினி	துர்கா	துர்கா	அக்னி
தெற்கு	சாமுண்டி	மாந்ருகணம்	மாந்ருகணம்	காத்யாயனி	மாந்ருகணம்	சப்தமாந்ரு	சப்தமாந்ரு	மாந்ருகணம் / விஷ்ணு
நீருதி	கணேசர்	விநாயகர்	கணேநாயகர்	கணேஸ்வர்	விக்கநேநாயகர்	கணேநாதர்	கணேநாதர்	விக்கணேஸ்வர்
மேற்கு	ஷண்முகர்	ஸ்கந்தர்	சுப்மணியர்	பிரம்மா	குமரன்	சுகுமாரன்	சுகுமாரன்	சுப்ரமணியர்
வாயு	ஜ்யேஷ்டா	ஜ்யேஷ்டா	ஜ்யேஷ்டா	ஷண்முகர்	காகவாஹினி	ஜ்யேஷ்டா	ஜ்யேஷ்டா	ஜ்யேஷ்டா / லக்ஷ்மி
வடக்கு	விஷ்ணு	விஷ்ணு	கேசவர்	கேசவர்	கேசவர்	விஷ்ணு	விஷ்ணு	துர்கா / பிரம்மா
ஈசானம்	பானு	ரவி	பாஸ்கரன்	பாஸ்கரன்	பாஸ்கரன்	சண்டேசர்	பாஸ்கரன்	சண்டேசர்

நவக்கிரகங்கள் 1

	பூர்வ காரணம்	உத்தர காமிகம்	மத்ய புராணம்	கிரணம்	சாந்திரத் னாகரம்	சாமவேத நவக்ரக பூஜை	பிரபஞ்ச சாரம்	ரிக்வேத ஆரா தனைக்கிரமம்
மத்தி	சூரியன்	சூரியன்	சூரியன்	சூரியன்	சூரியன்	சூரியன்	சூரியன்	சூரியன்
கீழக்கு	சந்திரன்	சந்திரன்	சுக்கிரன்	சுக்கிரன்	சுக்கிரன்	சந்திரன்	சந்திரன்	சுக்கிரன்
அகனீ	செவ்வாய்	சுக்கிரன்	சந்திரன்	செவ்வாய்	சந்திரன்	செவ்வாய்	செவ்வாய்	சந்திரன்
தெற்கு	புதன்	செவ்வாய்	செவ்வாய்	புதன்	செவ்வாய்	புதன்	புதன்	செவ்வாய்
நிடுதி	வியாழன்	சனி	ராகு	சனி	ராகு	சனி	சனி	ராகு
மேற்கு	ராகு	புதன்	சனி	சூரு	சனி	சுக்கிரன்	சூரு	சனி
வாபு	சுக்கிரன்	ராகு	கேது	ராகு	கேது	ராகு	ராகு	கேது
வடக்கு	கேது	சூரு	சூரு	சுக்கிரன்	சூரு	சூரு	சுக்கிரன்	சூரு
ஈசனா	கேது	கேது	புதன்	கேது	புதன்	கேது	கேது	புதன்

புடம் 1 - பரமசாயீ வாஸ்துபதம்

		சவ்ஸ்கந்த்								
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
இசான	பர்விய	பயன	மஹேந்த்ர	ஆதித்ய	சத்ய	மூஷா	அந்நரி	ஆமி		
அதிதி	அப	பயன	மஹேந்த்ர	ஆதித்ய	சத்ய	மூஷா	சவீத்	பூஷ		
அதிதி	அதிதி	ஆப வஸ்து	அ-ர்யயா	-	சாபீவ	விதய	விதய			
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
மூஷா	மூஷா					விதய	ராஹஸ	ராஹஸ		
சோம	சோம	மூஷா		ப்ரஹ்மா		விதய	யம	யம		
மூஷா	மூஷா	மூஷா				விதய	மூஷா	மூஷா		
மூஷா	மூஷா	மூஷா		மித்ர		மூஷா	மூஷா	மூஷா		
நாக	ரூத்ர	சோஷ	அசுர	வருண	புஷ்ய- தூல்	சுமிவ	இந்த்ர	சூஷ		
வாயு	ரோம	சோஷ	அசுர	வருண	புஷ்ய- தூல்	சுமிவ	தீவதி- க	பித் தீவ		

புடம் 2 - விமானங்கள்

சாந்தீகம்

பெளஷ்டீகம்

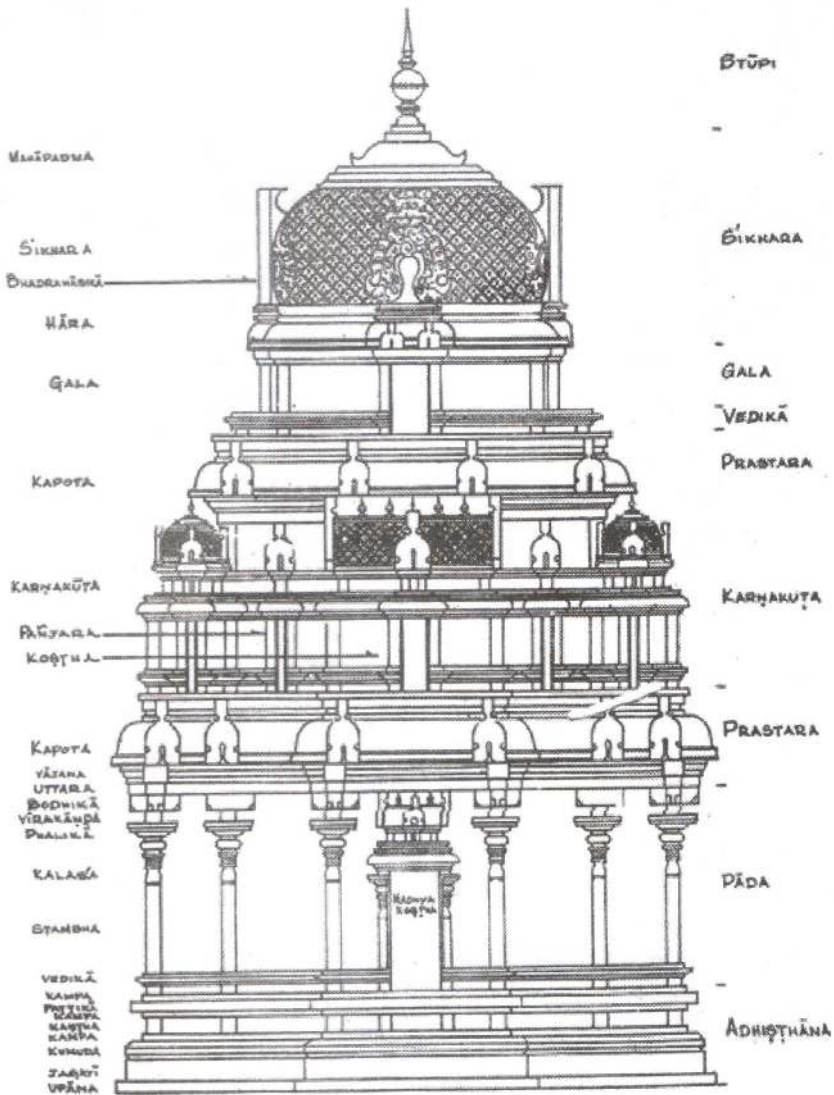
சார்வகாமீகம்

ஜயதம்

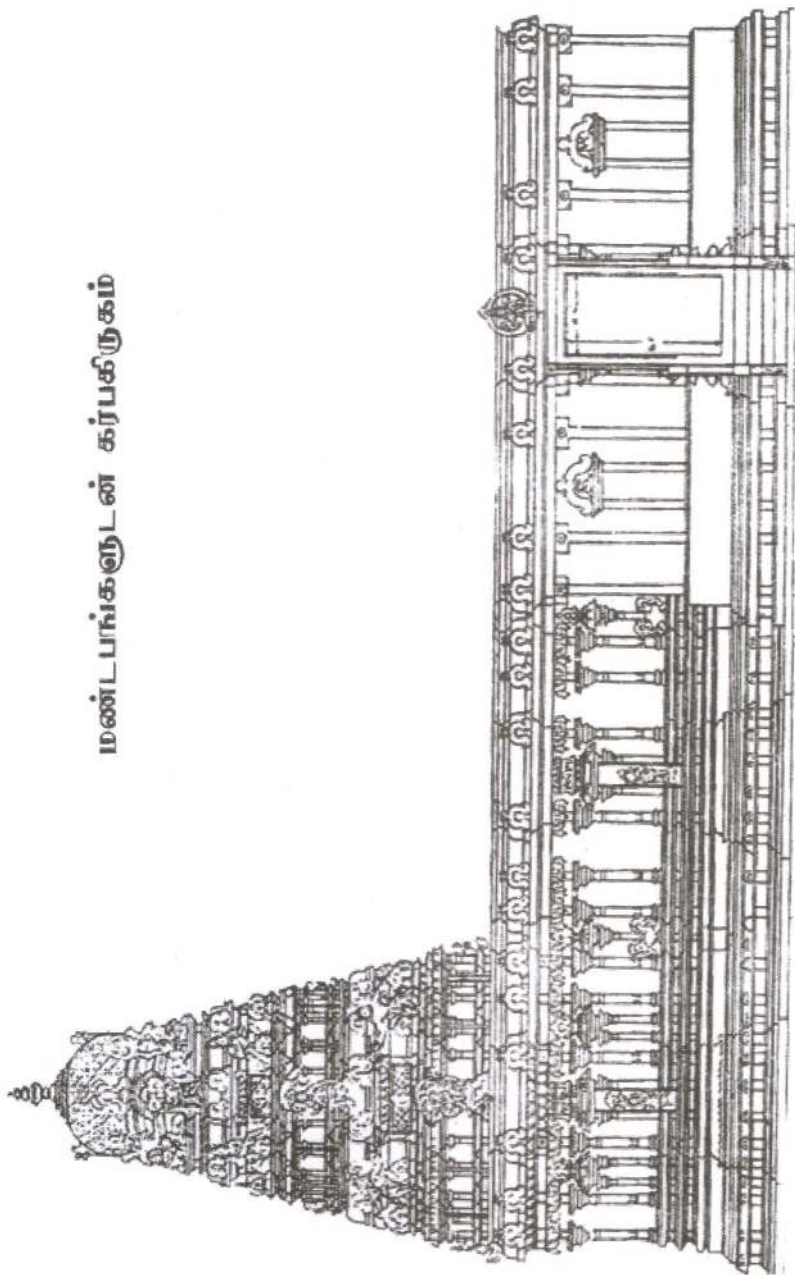

அற்புகம்

நாகர விமானம்

மண்டபங்களுடன் கர்பகிருகம்

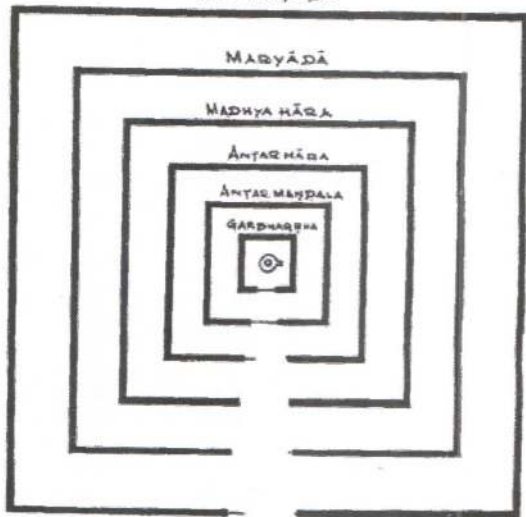
படம் - 3 கர்பகிருக தேவதாஸ்தாபன பதங்கள்

கோபீடு		பிணைகவர் மட்டம்	
	பூசு, பிசாசு	வாசஸ்தாமி இடில் எந்த	வாசஸ்தாமி இடில் எந்த
		சக்தி தீர்க்கை,	சக்தி தீர்க்கை
		பையவர்	பையவர்
		கிரியைகள்	கிரியைகள்
		பாணையகீடுகைவரைகள்	பாணையகீடுகைவரைகள்
		கரஸிவதி, ஸடிகம்,	கரஸிவதி, ஸடிகம்,
		ஷிணைடுகள்	ஷிணைடுகள்
		ஷிஷிணு	ஷிஷிணு
		பிரம்மா	பிரம்மா
		சங்கரபாதம்	சங்கரபாதம்
			வட

தே

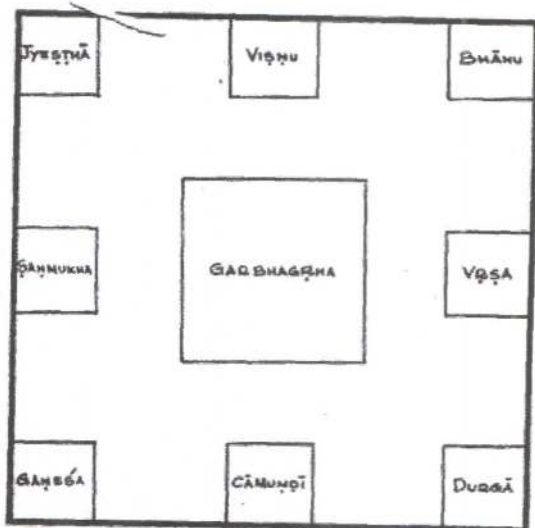
படம் - 4 பிராகாரங்கள்

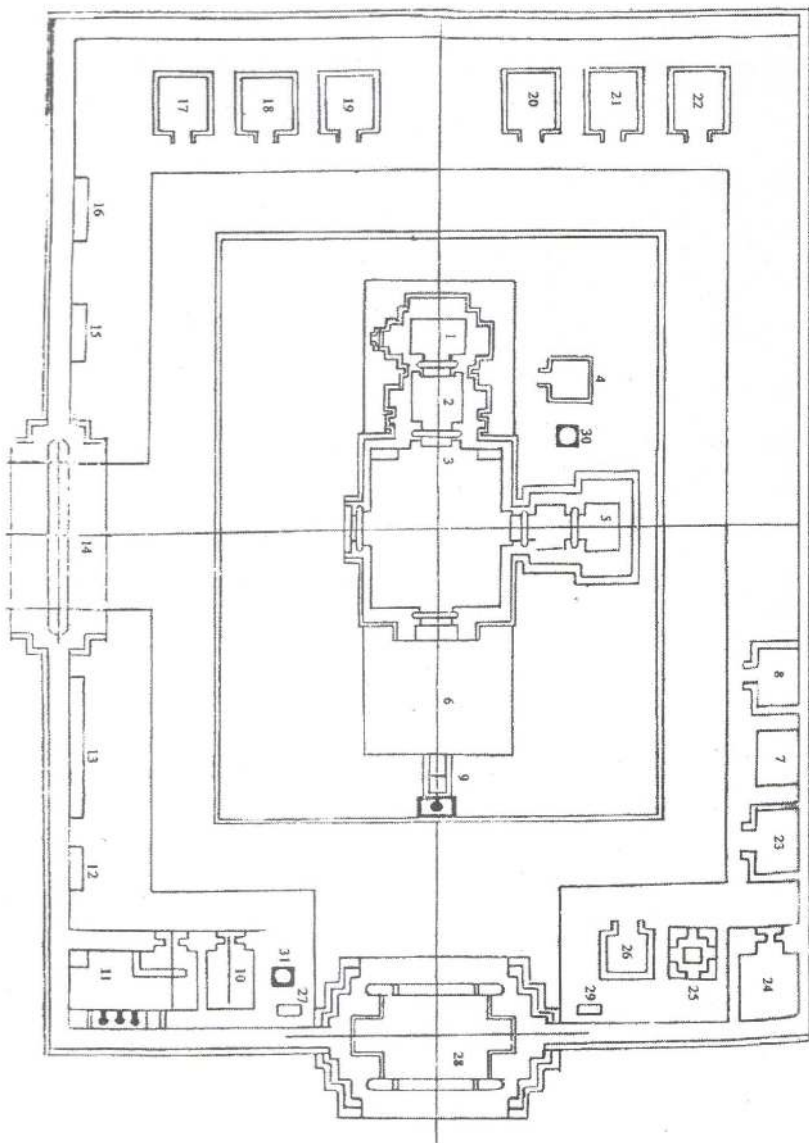
MANIMARUPĀPI

படம் - 5 பரிவாராலயங்கள்

வ

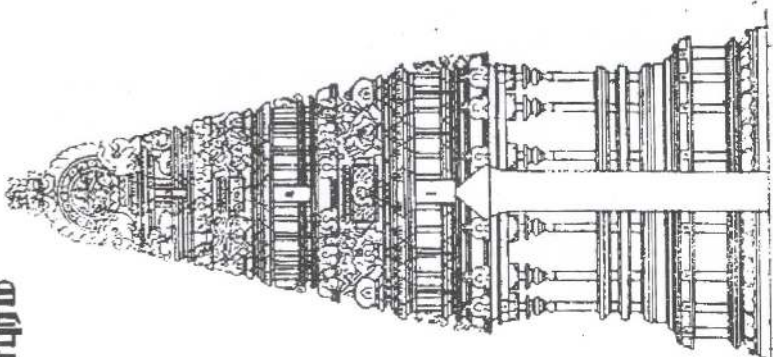
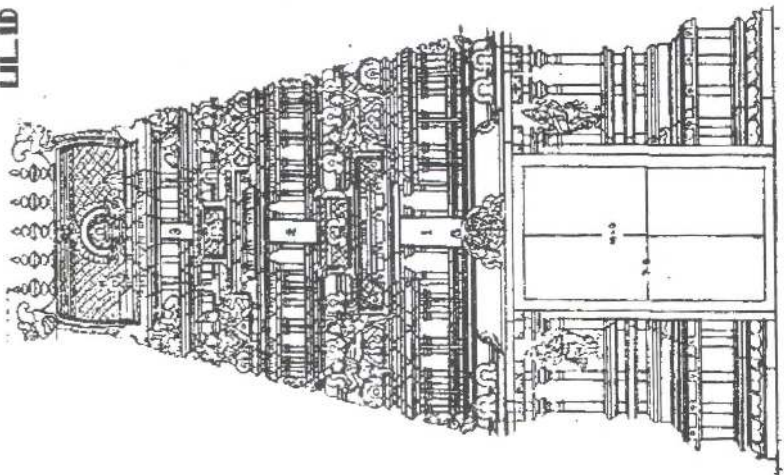

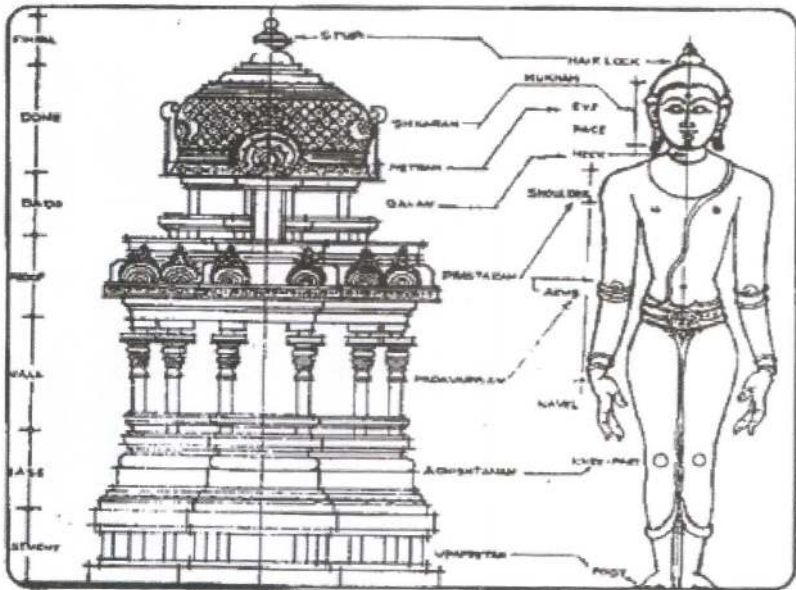
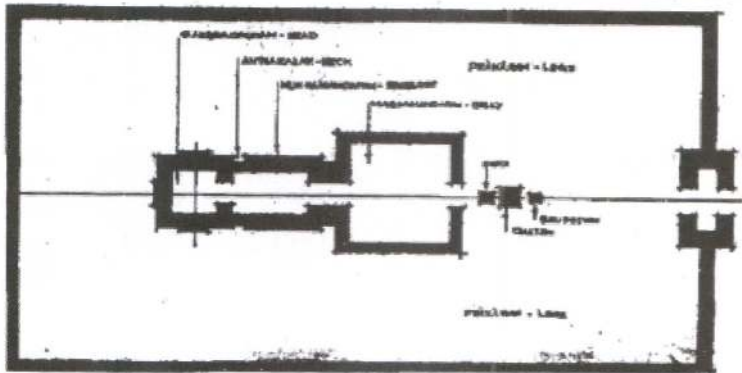
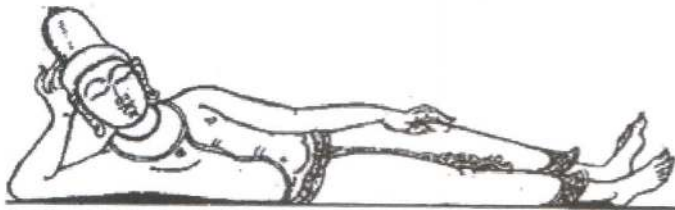

கோவில் அமைப்பு

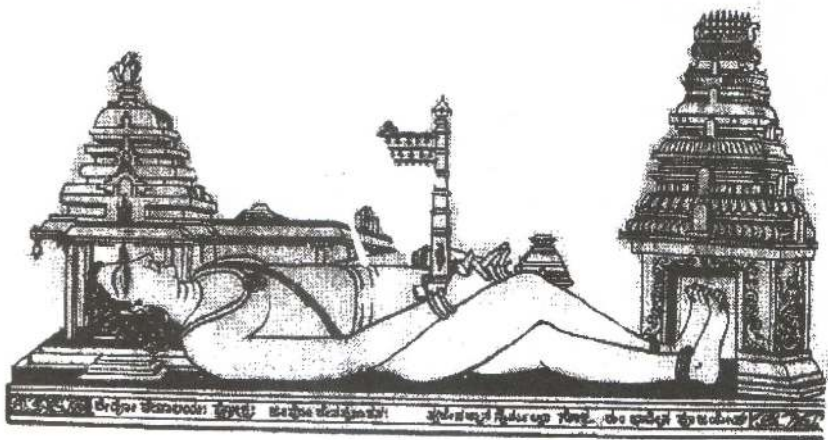
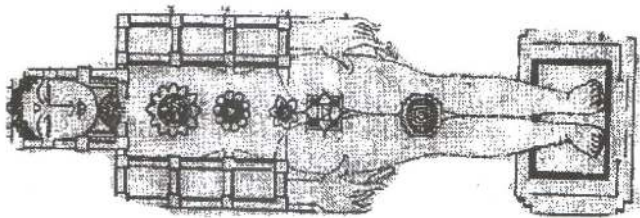
1. கர்ப்பக்கிருகம்	17. பிள்ளையார்
2. அர்த்த மண்டபம்	18. சோமாஸ்கந்தர்
3. மஹா மண்டபம்	19. சந்திரசேகரர்
4. மஹா மண்டபம்	20. பிஷ்டானர்
5. கர்ப்பக்கிருகம்	21. மஹவிஷ்ணு
6. நிருத்த மண்டபம்	22. சுப்பிரமணியர்
7. பள்ளியறை	23. வசந்த மண்டபம்
8. நடராஜர் ஆலயம்	24. ஆகம நூல் நிலையம்
9. ஸ்தம்ப மண்டபம்	25. யாகசாலை
10. பாகசாலை	26. பைரவர் ஆலயம்
11. பாகசாலை	27. சூரியன்
12. நால்வர்	28. கோபுரவாசல்
13. பக்தாலயம்	29. சந்திரன்
14. அம்பாள் கோபுரம்	30. கிணறு
15. சந்தான குரவர்	31. கிணறு
16. வாகனசாலை	

பட்டம் - 7 கோபுரம்

படம் - 8 திருக்கோயில் தத்துவார்த்தம்

உசாத்துணை நூல்கள்

மூலநூல்கள்

- 1) அஜிதாகமம் (1964,1967.1991) Vol.I,II,III, N.R. Bhatt, (Ed.), Institute Francais D'Indologic, pondichery.
- 2) காமிகாகமம் (பூர்வபாகம்) (1978), ஸ்ரீ சுவாமிநாத சிவாச்சாரியார் (பதி)தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கம், சென்னை.
- 3) காமிகாகமம் (உத்தர பாகம்) (1988), ஸ்ரீ சுவாமிநாத சிவாச்சாரியார் (பதி)தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கம், சென்னை.
- 4) காமிகாகமம் (கூரியா பாதம் ,பூர்வ பாகம்), (1975), முதற் பகுதி,தமிழ் சந்திரிகையுடன் சி.சுவாமிநாத சிவாச்சாரியார் (பதி) தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கம், சென்னை.
- 5) காரணாகமம்(பூர்வ பாகம்) (1921) 1ம் பாகம், மயிலை, அழகப்ப முதலியார் (பதி), சிவஞானபோத யந்திரசாலை, சிந்தாரிப்பேட்டை, சென்னை, கலி. 5023
- 6) காரணாகமம் (உத்தரபாகம்), (1927) 2ம் பாகம், மயிலை, அழகப்ப முதலியார் (பதி)சிவஞான போத யந்திர சாலை, சிந்தாரிப்பேட்டை, சென்னை, கலி. 5029

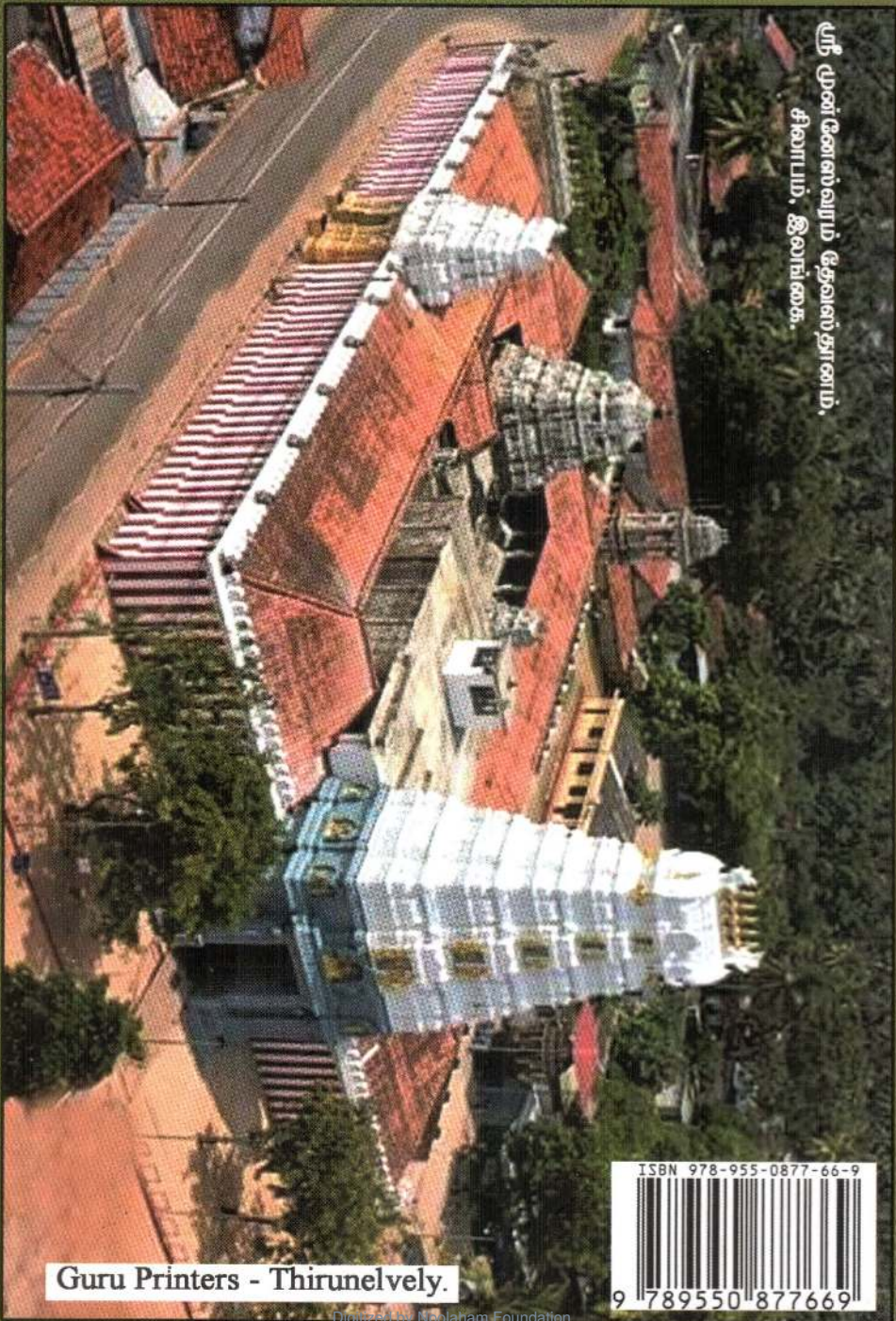
- 7) ரௌரவாகமம் (1961,1972,1988) Vol.I,II,III.
Ed.N.R.Bhatt,Institute francais D'Indologic,Pondichery.
- 8) சுப்ரபேதாகமம் (1907) மயிலை, அழகப்ப முதலியார் (பதி),
சிவஞான போத யந்திரசாலை, சிந்தாரிப்பேட்டை,
சென்னை,கலி 5009.
- 9) மகுடாகமம் (பூர்வபாகம்), (1997), சி.சுவாமிநாத
சிவாச்சாரியார் (பதி).தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கம்,
சென்னை.
- 10) வேதஞானரின் சிவாகம பரிபாஷா மஞ்ஜரீ (1979)
ED.Bruno Dagens,Institute Francais D'Indologic,
Pondichery.
- 11) ஸ்ரீமத் கிரணாகம மஹாதந்திரம் (1932) சிவாகம சித்தாந்த
பரிபாலன சங்கம், தேவ கோட்டை.
- 12) உபயவேதாந்தி விஸ்வநாதரின் சித்தாந்த சேகரம், (1971)
ஸ்ரீ.மு.கிருஷ்ண சோமயாஜி (பதி) ஸ்ரீ மனோன்மணீ
க்ரந்தமாலை, மைசூர்.
- 13) ஸ்ரீமத் காச்யபசிப்ப சாஸ்திரம் (பூர்வ பாகம்) (1968.)
கே.எஸ்.சுப்ரமணிய சாஸ்திரிகளின் தமிழ் மொழி
பெயர்ப்புடன், சரஸ்வதி மஹால், தஞ்சை

- 14) மயமுனிவரின் மயமதம் (பூர்வ பாகம்) (1966) கே.எஸ்.சுப்ரமணிய சாஸ்திரிகளின் தமிழ்மொழி பெயர்ப்புடன், சரஸ்வதி மஹால், தஞ்சை.
- 15) மயமுனிவரின் மயமதம் (உத்தரபாகம்), (1966). கே.எஸ். சுப்ரமணிய சாஸ்திரிகளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புடன், சரஸ்வதி மஹால், தஞ்சை.
- 16) அகஸ்தியரின் சௌந்திகாரம், (1996), ஸ்ரீ.கே.வாசுதேவ சாஸ்திரிகளின் தமிழ்மொழி பெயர்ப்புடன், சரஸ்வதி மஹால், தஞ்சை.

ஏனைய நூல்கள்

- 1) DEVALAYA VASTU, (1997), (Vol.I).S.K.Ramachandra Rao, Kalpatharu Research Academy, Bangalore.
- 2) SIVA TEMPLE AND TEMPLE RITUALS (1988) Ed.S.S.JANAKI, The Kuppuswami Sastri Research Institute, Madras.
- 3) கைலாசநாதக் குருக்கள்.கா, (1961), சைவத் திருக்கோயிற் கிரியை நெறி, இந்து கலாபிவிருத்திச் சங்கம், கொழும்பு, 1961.
- 4) INDIAN TEMPLE TRADITIONS (1997) S.K.Ramachandra Rao Kalpatharu Research Academy, Bangalore.

ஸ்ரீ முன்னேஸ்வரம் தேவஸ்தானம்,
சிலாபம், இலங்கை.

Guru Printers - Thirunelvely.

ISBN 978-955-0877-66-9

9 789550 877669